

PŘIJÍMÁNÍ BOHA

Neale Donald Walsch

autor *Hovorů s Bohem*
kniha I • kniha II • kniha III
a *Přátelství s Bohem*

2000

www.andele-svetla.cz
www.vesmirni-lide.cz

Bohu, **s láskou**

(*)

Obsah

Úvod
Předehra

PRVNÍ DÍL

Deset falešných představ

1. Iluzorní potřeby
2. Iluzorní neúspěch
3. Iluzorní nejednotnost
4. Iluzorní nedostatek
5. Iluzorní požadavky
6. Iluzorní soud
7. Iluzorní odsouzení
8. Iluzorní podmíněnost
9. Iluzorní nadřazenost
10. Iluzorní nevědomost

DRUHÝ DÍL

Zvládání falešných představ

11. Učte své děti
12. Představy jsou jen představy
13. Účel falešných představ
14. Meditujte o falešných představách
15. Používání představ
16. Přetváření vlastní reality

TŘETÍ DÍL

Setkání se Stvořitelem

17. Ovládání vlastního těla
18. Ovládání vlastních emocí
19. Pěstování ochoty
20. Poselství Stvořitele
21. Posvátný okamžik probuzení

Na závěr ...

(**)

Úvod

Vítám vás u této knihy.

Byl bych rád, kdybyste si uvědomili něco neobyčejného.

Byl bych rád, kdybyste si uvědomili možnost, že tato kniha byla napsána pro vás.

Dokážete-li přijmout tuto myšlenku, věřím, že prožijete jeden z nejhlubších zážitků ve svém životě.

Byl bych rád, kdybyste si uvědomili něco ještě neobyčejnějšího.

*Byl bych rád, kdybyste si uvědomili možnost, že tato kniha byla napsána pro vás a že jste ji napsali **vy**.*

*Dokážete-li si představit svět, ve kterém se nic neděje **vám**, ale ve kterém se všechno děje **skrze vás**, pak pochopíte poselství, jež jste chtěli poslat sami sobě v sedmi větách.*

Nemůžete očekávat, že pro vás kniha udělá víc.

Vítám vás v tomto okamžiku.

Jste tu vítáni, neboť tento okamžik byl stvořen vámi, aby vám umožnil prožít nádherný zážitek, jež brzy prožijete.

Už dlouho hledáte odpovědi na nejdůležitější životní otázky. Hledáte je vážně a upřímně, jinak byste tu nebyli.

Toto hledání se odehrává ve vaší duši, ať už se to projevuje ve vašem vnějším životě nebo ne; proto jste si koupili tuto knihu.

*Jakmile si to uvědomíte, odhalíte jedno z největších tajemství života: **Proč se všechno děje tak, jak se to děje.***

To všechno najdete ve čtrnácti větách.

Vítám vás při tomto setkání se Stvořitelem.

Tomuto setkání jste se nemohli vyhnout. Všichni lidé se jednou setkají se Stvořitelem. Je to jen otázka času.

Upřímní lidé, kteří hledají pravdu, se setkají se Stvořitelem dříve. Upřímnost je magnet, jež přitahuje Život. A Život je synonymem Boha.

Člověk, který upřímně hledá, také upřímně přijímá. Život nelze sám sobě.

A proto se vám dostala do ruky tato kniha. Tuto knihu jste neotevřeli náhodou. Dobře o tom přemýšlejte a pochopíte to.

Věříte v proces Božské inspirace ? Já v něj věřím. Věřím v něj za vás a věřím v něj za sebe.

Některým lidem se nelíbí, když se o nich říká, že byli inspirováni Bohem. Myslím, že to má několik příčin.

Zaprvé, většina lidí nevěří, že by kdy byli inspirováni Bohem, alespoň ne přímo — skrze přímé poselství — a proto podezřívají každého, kdo něco takového tvrdí.

Za druhé, tvrzení, že Bůh je naší inspirací, zní poněkud arogantně, neboť z toho vyplývá, že proti takové inspiraci nelze nic namítat.

Za třetí, s mnoha lidmi, kteří prohlašují, že byli inspirováni Bohem, není tak snadné žít - podívejte se například na Mozarta, Rembrandta, Michelangela; nebo na některé papeže a mnoho dalších lidí, kteří ve jménu Boha dělali šílené věci.

A když opravdu věříme, že některé lidi inspiroval Bůh, děláme z nich takové světce, že vlastně nevíme, jak k nim přistupovat. Ať už jsou sebeúžasnější, tito lidé nás prostě znervózňují.

Proto k tvrzení, že někoho inspiroval Bůh, obvykle přistupujeme s nedůvěrou. A možná děláme dobře. Nechceme věřit všemu, co nám někdo říká, jen proto, že prohlašuje, že přináší poselství od Boha.

Jak ale poznáme, co je opravdu Božská inspirace ? Jak poznáme, kdo říká věčnou pravdu ?

*To je velice obtížná otázka. Ale prozradím vám jedno velké tajemství. Nemusíme to vědět. Stačí, když známe svou vlastní pravdu, nikoli pravdu cizí. Jestliže tohle chápeme, pak chápeme všechno. Uvědomujeme si, že to, co říkají druzí, nemusí být Nejvyšší Pravda; stačí, když nás to vede k naší vlastní pravdě. A to se nakonec stane. To se musí stát. Všechno nás vede k **naší nejvnitřnější pravdě. A to je smyslem všeho, co druzí říkají.***

To je smyslem samotného Života.

Život je pravda, jež se odhaluje sama sobě.

Bůh je Život, jenž se odhaluje sám sobě.

Tento proces nemůžete zastavit, ani kdybyste chtěli. Ale můžete jej urychlit.

A to právě teď děláte.

Proto jste otevřeli tuto knihu.

Tato kniha o sobě netvrdí, že je Nejvyšší pravdou. Jejím cílem je vést vás k vaší nejvnitřnější moudrosti. Vede vás k vaší vlastní moudrosti bez ohledu na to, zda souhlasíte s jejím obsahem. Váš souhlas nebo nesouhlas je irelevantní. Jestliže souhlasíte, pak jen proto, že v této knize nacházíte svou vlastní moudrost. Jestliže s ní nesouhlasíte, pak jen proto, že v ní nenacházíte svou vlastní moudrost. V každém případě vás však dovede k vaší vlastní moudrosti.

*Proto za tuto knihu děkujte sami sobě, neboť vám již pomohla pochopit to nejdůležitější: **Nejvyšší pravdu najdete v sobě.***

Tak je tomu proto, že každý z nás je v přímém spojení s Božskou podstatou.

Věčná moudrost je dostupná každému z nás. Věřím, že Bůh inspirovat každého. A ačkoli jsme to všichni poznali, někteří z nás tomu říkají jinak:

*Shoda okolností.
Šťastná náhoda.
Náhodné setkání.
Boží intervence.*

Zdá se, že jsme ochotni přiznat, že Bůh zasahuje do našeho života, ale nejsme ochotni přijmout představu, že by nás mohl přímo inspirovat k tomu, co si myslíme, co děláme nebo co říkáme. Tak daleko nejsme ochotni jít.

Ale já tak daleko půjdu.

Věřím, že mě Bůh inspiroval k tomu, abych napsal tuto knihu, a že vás inspiroval k tomu, abyste ji otevřeli. Přemýšlejte o tom.

Zaprvé, nepochybuji o tom, co jsem právě řekl: že jsme všichni neustále inspirováni Bohem. Nemyslím si, že by nás Bůh obdařil nějakou zvláštní schopností komunikovat s Božskou podstatou, věřím, že každý z nás je v neustálém spojení s Bohem a že si to kdykoli můžeme uvědomit.

Pokud se nemýlím, právě tohle je hlavní myšlenkou mnoha světových náboženství.

Za druhé, nemyslím si, že naše výroky, myšlenky a činy jsou neomylné jen proto, že v určitém okamžiku prožíváme spojení s Božskou podstatou. Přes veškerou svou úctu ke všem náboženstvím, která tvrdí, že jeho zakladatel nebo současný vůdce je neomylný, věřím, že i lidé inspirováni Bohem mohou dělat chyby. A věřím, že je dělají často. Proto nevěřím, že každé slovo z bible, koránu nebo Bhagavad Gíty je doslovně pravdivé. Nevěřím, že každé papežovo slovo je přesné. A také nevěřím, že všechno, co kdy udělala Matka Tereza, bylo v daném okamžiku to nejlepší. Věřím, že Matka Tereza byla inspirována Bohem, nicméně inspirace není zárukou neomylnosti.

*Za třetí, občas je velmi obtížné se mnou vycházet (nikdo to neví lépe než lidé, kteří se mnou kdy žili), ale ačkoli netvrdím, že jste nedokonalí, nemyslím si, že by mně moje vlastní nedokonalost bránila přijímat Boží pomoc a rady. **Myslím, že je to právě naopak.***

A jsem přesvědčen, že mi nehrozí žádné nebezpečí, že se stanu „svatým“ do takové míry, aby to znervózňovalo druhé lidi. Možná že je to právě naopak. Jestliže se někdo necítí dobře v mé přítomnosti, je to spíš proto, že nejsem dost svatý. Je totiž obtížné dělat to, co hlásám. Dovedu psát inspirující věci, dovedu říkat inspirující věci, ale často se přistihnu, jak dělám věci, které nejsou příliš inspirující.

*Jsem na cestě, ale v žádném případě jsem ještě nedošel k cíli. A někdy mám pocit, že se ani nepřibližuji. Jediný rozdíl mezi mým dnešním já a mým dřívějším já spočívá v tom, že jsem alespoň **našel** cestu. A to je úžasný pokrok. Většinu života jsem totiž nevěděl, kam jdu, a pak jsem se divil, proč jsem se tam nedostal.*

Dnes vím, kam jdu. Vracím se Domů, zpátky k plnému vědomí svého spojení s Bohem. A nic mi nezabrání dostat se tam. Bůh mi to slíbil. A já jeho slibu věřím, konečně.

Bůh mi to nejen slíbil, ale také mi ukázal cestu. Ne jedinou pravou cestu, ale prostě Cestu. Neboť nejhlubší pravda je, že není jen jediná cesta Domů. Existuje tisíc cest k Bohu a každá vás k němu dovede.

K Bohu vedou vlastně všechny cesty. Je tomu tak proto, že nemůžeme jít jinam.

O tom je tato kniha. Pojednává o tom, jak se vrátit Domů. Hovoří o zážitku jednoty s Božskou podstatou neboli o tom, čemu říkám spojení s Bohem. Ukazuje cestu k tomuto zážitku, cestu skrze naše iluze, cestu k Nejvyšší Realitě.

Tato kniha hovoří jedním hlasem. Věřím, že je to hlas Boha, inspirace Boha, přítomnost Boha, která proniká mnou i vámi. Kdybych tomu nevěřil, musel bych přestat věřit, že Bůh inspiruje všechna světová náboženství.

To však nejsem ochoten udělat. Věřím, že v tomto ohledu mají světová náboženství pravdu: Bůh opravdu vstupuje do našeho života a my nemusíme být světci ani mudrci, aby tomu tak bylo.

Nemusíte tomu věřit, nemusíte věřit ani jedinému slovu v této knize. Byl bych vlastně raději, kdybyste mi nevěřili.

Nevěřte ničemu, co tu najdete.

Vězte.

Prostě vězte.

*Snažte se poznat, zda cokoli v této knize je také vaší pravdou. Jestliže to je vaše pravda, pak vám bude znít pravdivě — neboť si uvědomíte svou nejvnitřnější moudrost. A jestliže to vaše pravda není, pak to také poznáte — neboť si také uvědomíte svou nejvnitřnější moudrost. V každém případě vám to přinese užitek, neboť si **UVĚDOMÍTE své vlastní spojení s Bohem.***

A právě proto jste otevřeli tuto knihu.

Proto čtete tyto věty.

A proto jste přišli na tuto planetu.

Bůh vám žehnej
NEALE DONALD WALSCH
Oregon
červenec 2000

(0)

Předehra

Bůh s vámi hovoří už mnoho let a mnoha způsoby, ale jen málokdy tak bezprostředně jako dnes.

Tentokrát k vám hovořím jako k Vám — a to se stalo jen několikrát během celé vaší historie.

Jen málo lidí má dostatek odvahy, aby Mě poslouchali tímto způsobem. A ještě méně lidí předává Mé poselství ostatním. Ti, kteří Mě poslouchali a pak Mou pravdu hlásali, změnili svět.

K těm patří Ezop, Konfucius, Lao-c', Buddha, Mohamed, Mojžiš a Ježíš.

A také Chuang-c' Aristoteles, Huang-Po, Sahara, Mahavira, Krishnamurti.

A Paramahansa Yogananda, Ramana Maharshi, Kabir, Ralph Waldo Emerson, Thich Nhat Hanh, Dalajlama a Elizabeth Clintonová.

A Sn Aurobindo, Matka Tereza, Meher Baba, Mahátmá Gándhí, Kahlil Gibran, Baha Allah, Ernest Holmes, Sai Baba.

A Panna Orleánská, František z Assisi, Joseph Smith... a mnoho dalších, které tu neuvádím. Tento seznam by mohl pokračovat. Ve srovnání s počtem obyvatel této planety je počet těchto lidí nepatrný.

Tito lidé byli Mými posly — neboť všichni hlásali Pravdu ve svém srdci. Ačkoli to dělali skrze nedokonalé filtry, přesto vám přinesli neobyčejnou moudrost, která je užitečná celému lidstvu.

Jejich poselství jsou až překvapivě stejná, ačkoli žili v různých dobách a světadílech, oddělení staletími a nesmírnými vzdálenostmi.

Dnes je načase rozšířit tento seznam a zahrnout do něj další, současníky, jako mé posly.

Budeme hovořit jedním hlasem.

Anebo taky ne.

O tom rozhodnete vy, jako vždycky v minulosti. Neboť svá rozhodnutí realizujete v každém okamžiku věčné přítomnosti.

Zpočátku jsou vaše myšlenky moje a moje myšlenky vaše. Neboť na počátku to nemůže být jinak. Existuje jen jediný Zdroj toho, co je, a tento Zdroj je to, co je.

Všechny individuální existence vycházejí z tohoto Zdroje, pronikají veškerým jsouncem a projevují se jako individuální aspekty Celku.

Individuální interpretace jediného poselství produkují zázračnou jednotu v mnoha podobách.

Tato jednotu v mnoha podobách se nazývá Život.

Život je Bůh, který se **projevuje** v mnoha podobách.

V první rovině této transformace přechází z nehmotné jednoty v nehmotnou individualizaci.

V druhé rovině přechází z nehmotné individualizace v hmotnou individualizaci.

Ve třetí rovině přechází z hmotné individualizace v hmotnou jednotu.

Ve čtvrté rovině přechází z hmotné jednoty v nehmotnou jednotu.

A tady se cyklus Života uzavírá.

Ustavičný proces transformace Boha produkuje nekonečnou rozmanitost uvnitř Boží jednoty. Tato rozmanitost jednoty je to, čemu říkám „individualizace“. Je to individuální projev toho, co není v podstatě oddělené, ale co lze individuálně vyjádřit.

Jako Bůh se individualizují proto, aby mohl prožívat své Já jako celek skrze jednotlivé části svého já. Fakt, že celek je větší než součet částí, mohu poznat jen tehdy, když poznám součet.

A tím jste vy.

Jste součtem Boha.

To jsem vám řekl už mnohokrát a mnoho z vás to slyšelo jako syn Boha. I to je pravda. Jste synové a dcery Boha. Ať tomu říkáte jakkoli, znamená to jen jedno: vy jste Součtem Boha.

A tím je také všechno kolem vás. Všechno, co vidíte, a všechno, co nevidíte. Všechno, co je, co kdy bylo a co kdy bude — to všechno jsem já. A všechno, co jsem, jsem v tomto okamžiku.

Jsem to, co jsem — jak už jsem vám mnohokrát řekl.

Jsem vším, čím jsem kdy byl. A všechno, čím kdy budu, jsem v tomto okamžiku. Nemohu se stát ničím, čím nejsem v tomto okamžiku. A nemohu nebýt něčím, čím jsem už byl.

Tak to bylo na počátku, tak to je dnes a tak to bude vždycky. Amen.

Přicházím k vám v této době, abyste mohli začít nové tisíciletí novým způsobem: abyste Mě konečně poznali a abyste Mnou navždy byli.

Všechno jsem načasoval správně. Své poselství jsem vám začal předávat na začátku minulého desetiletí, v našem rozhovoru jsem pokračoval během posledních let dvacátého století a v posledních okamžicích druhého tisíciletí jsem vám vysvětlil, jak se Mnou můžete navázat přátelství.

Dnes, v prvním roce nového tisíciletí, k vám hovořím jedním hlasem, abychom mohli žít ve vzájemném spojení.

Rozhodnete-li se, že budete žít ve spojení s Bohem, konečně poznáte mír, nekonečnou radost a bezpodmínečnou lásku a naprostou svobodu.

Přijmete-li tuto pravdu, změníte svět.

Přijmete-li tuto realitu, vytvoříte ji a konečně začnete plně prožívat to, čím opravdu jste.

To bude to nejobtížnější, co jste kdy udělali, a zároveň to nejsnazší, co kdy uděláte.

Bude to obtížné, protože budete muset popřít to, čím si myslíte, že jste, a protože budete muset přestat odmítat Boha. A bude to snadné, protože nebudete muset nic dělat.

Nebudete muset dělat nic než být a nebudete muset být ničím než Mnou.

Bude to akt poznání, nikoli akt vůle. Bude to od vás vyžadovat jen uznání, nikoli činnost.

Toto uznání hledám odedávna. Jakmile Mi toto uznání dáte, přijmete Mě do svého života. Uznáte, že vy a já jsme jeden Celek. To je vaše vstupenka do nebe.

Až Mě přijmete do svého srdce, dostanete se do nebe. A nebe můžete mít už na Zemi. Až přijde čas sjednocení a skončí čas rozpolcenosti, všechno může být stejné „jak na zemi tak v nebi“.

Sjednocení se Mnou, sjednocení se všemi lidmi a se všemi živými tvory.

Tohle jsem vám přišel říci skrze své dnešní posly. Poznáte, že jsou Mými posly, protože vám přinesou totéž poselství:

Všichni jsme součástí jednoho celku.

Tohle je jediné důležité poselství. Tohle je jediné poselství. Všechno ostatní je jeho odrazem. Všechno ostatní jej vyjadřuje.

Skutečnost, že jste toto poselství zatím nepřijali (**slyšíte** je, ale **nepřijímáte** je), způsobuje všechno utrpení a všechny konflikty ve vašem životě. Tato skutečnost je příčinou každé vraždy, každé války a každého násilí, ať už duševního, slovního nebo fyzického. Tato skutečnost je příčinou každé nemoci a každého střetnutí, kterému říkáte „smrt“.

Představa, že nejsme součástí jediného Celku, je klamná.

Většina lidí věří v Boha. Nevěří však v Boha, který věří v **člověka**.

Bůh v lidi věří. A Bůh je miluje víc, než si většina lidí uvědomuje.

Myšlenka, že Bůh přestal s lidmi mluvit, je mylná.

Myšlenka, že Bůh se na lidi zlobí a že je vyhnal z ráje, je mylná.

Myšlenka, že Bůh je samozvaný soudce, který rozhoduje o tom, zda někdo půjde do nebe nebo do pekla, je mylná.

Bůh miluje každého člověka, který kdy žil, který dnes žije a který kdy bude žít.

Bůh si přeje, aby se k němu vrátila každá duše, a toto přání se mu nemůže nevyplnit.

Bůh není od ničeho oddělen a nic není odděleno od Boha.

Bůh nic nepotřebuje, protože Bůh je vším, co existuje.

Tohle je dobrá zpráva. Všechno ostatní je klam. Lidstvo už dlouho žije v tomto sebeklamu. Ne proto, že by lidé byli hloupí, ale proto, že jsou velmi chytří. Lidé intuitivně chápou, že klamné představy jsou velmi důležité. Většinou však zapomínají, že to vědí.

A zapomínají také, že jejich **zapomínání je součástí toho, co zapomněli** — a tudíž součástí jejich klamných představ.

Dnes je načas, aby se lidé rozpomenuli.

Vy patříte k průkopníkům tohoto procesu. To není překvapující vzhledem k tomu, co se odehrává ve vašem životě.

Otevřeli jste tuto knihu, abyste si uvědomili, že žijete ve falešných představách, abyste se od nich osvobodili a navázali spojení s Bohem.

Je dobré, že jste to udělali, a je jasné, že jste to neudělali náhodou.

Udělali jste to proto, abyste z **vlastní zkušenosti** poznali, že Bůh žije ve vaší duši a že se s ním kdykoli můžete setkat.

Stvořitele můžete najít v sobě a všude kolem sebe. Musíte však překonat své falešné představy. Musíte je ignorovat.

Tady je **Deset falešných lidských představ**. Uvědomte si je, abyste je rozpoznali, kdykoli se s nimi setkáte.

1. Existují potřeby.
2. Existuje neúspěch.
3. Existuje nejednotnost.
4. Existuje nedostatek.
5. Existují požadavky.
6. Existuje poslední soud.
7. Existuje odsouzení.
8. Existuje podmíněnost.
9. Existuje nadřazenost.
10. Existuje nevědomost.

Prvních pět falešných představ jsou **fyzické** představy, které se týkají vašeho života v hmotném těle. Druhých pět představ jsou metafyzické představy, které se týkají nehmotné reality.

V této knize budeme podrobně zkoumat každou z těchto představ. Uvidíte, jak každá vznikla a jak ovlivňuje váš život. A než tuto knihu přečtete, uvědomíte si, jak můžete neutralizovat účinky těchto představ.

Předpokladem každé opravdu otevřené komunikace je překonání nedůvěry v to, co slyšíte. To budete muset udělat. Dočasně se vzdejte svých představ o Bohu a o Životě. Ke svým dřívějším představám se pak můžete kdykoli vrátit. Nemusíte se jich vzdávat navždy, stačí, když je na chvíli odložíte, **abyste si uvědomili, že může existovat něco, co nevíte a co by mohlo změnit váš život.**

Zkoumejte například svou reakci na možnost, že s vámi Bůh hovoří právě v tomto okamžiku.

V minulosti jste si nacházeli všelijaké důvody, abyste nemuseli přijmout fakt, že můžete hovořit s Bohem. Chci, abyste tuto představu na chvíli odložili a připustili, že k vám hovoří Bůh.

Abych vám to usnadnil, budu o sobě hovořit ve třetí osobě. Uvědomuji si, že by vás mohlo znervózňovat, kdybych o sobě hovořil v první osobě jednotného čísla. A přestože to občas budu dělat (abych vám připomněl, kdo vám tuto informaci přináší), většinou o sobě budu mluvit jako o Bohu.

Ačkoli vám přímá komunikace s Bohem může připadat nepravděpodobná, uvědomte si, že jste tu proto, abyste si uvědomili, čím opravdu jste, a abyste pochopili, že vaše obvyklé představy jsou falešné. Brzy si uvědomíte, že jste sami způsobili, aby se k vám tato kniha dostala. Zatím Mě prostě poslouvejte, když vám říkám, že většinu svého života **žijete ve falešných představách.**

Těchto Deset falešných představ jste si vytvořili během svého raného dětství. A každý den si vytváříte stovky dalších. Protože těmto představám věříte a protože v nich žijete, činíte je reálnými.

Samozřejmě že reálné nejsou. Přesto jste si vytvořili imaginární svět, v němž vám falešné představy připadají velice reálné. Proto popíráte, že to, co je falešné, je falešné, a to, co je reálné, je reálné.

To děláte už velmi dlouho.

Kulturní dědictví přechází z generace na generaci po dlouhá staletí a tisíciletí.

Vaše kulturní historie, která je založená na vašich falešných představách, produkuje mýty a znemožňuje vám uvědomovat si realitu.

Lidská kulturní historie říká:

1. Bůh má plán. (Existují potřeby.)
2. Výsledek života je nejistý. (Existuje neúspěch.)
3. Člověk je oddělen od Boha. (Existuje nejednotnost.)
4. Na světě není dostatek. (Existuje nedostatek.)
5. Něčím musíte být. (Existují požadavky.)
6. Když ničím nejste, budete potrestáni. (Existuje poslední soud.)
7. Trestem je věčné zatracení. (Existuje odsouzení.)
8. Láska je tudíž podmíněčná. (Existuje podmíněnost.)
9. Znalost podmínek vás činí nadřazenými. (Existuje nadřazenost.)
10. Neuvědomujete si, že všechny tyto představy jsou falešné. (Existuje nevědomost.)

Tyto představy vám byly vštěpovány tak dlouho, že podle nich teď žijete. „Takový už je život,“ říkáte jeden druhému.

To si říkáte už dlouhá staletí. Dlouhá tisíciletí. Na základě těchto falešných představ jste si vytvořili různé mýty a příběhy. Z některých nejznámějších se staly pojmy. Tak například...

Tvá vůle se uskuteční.
Přežití nejsilnějšího.
Kořist patří vítězi.
Narodili jste se v hříchu.
Odplatou za hřích je smrt.
Pomsta je má, říká Bůh.
Co nevíte, to vám neuškodí.
Pouze Bůh zná pravdu.

... existuje mnoho dalších, stejně neužitečných a destruktivních názorů.

Na základě těchto mýtů a falešných představ — které nemají nic společného s realitou — mnoho lidí přemýšlí o Životě takto:

„Narodili jsme se do nepřátelského světa, řízeného Bohem, který chce, abychom dělali některé věci a abychom nedělali jiné věci, a který nás trestá, když se podle jeho příkazů neřídíme.

Naším první Životním zážitkem je oddělení se od matky, zdroje našeho Života. Tato zkušenost vytváří kontext pro naši realitu, kterou prožíváme jako oddělenost od Zdroje všeho Života.

Jsme odděleni nejen od Života, ale také od všeho v Životě. Všechno, co existuje, je od nás odděleno. A my jsem odděleni od všeho, co eXistuje. Nepřejeme si to, ale tak to prostě je. Chceme, aby to bylo jinak a snažíme se, aby to bylo jinak.

Snažíme se žít v jednotě se vším a především jeden s druhým. Nevíme proč, ale připadá nám to přirozené. Problém je v tom, že si myslíme, že ničeho není dostatek. Ať už chceme cokoli, vždycky se nám zdá, že toho nemáme dost. Nemáme dost lásky, nemáme dost času, nemáme dost peněz. Nemáme dost ničeho, co považujeme za důležité ke štěstí a spokojenosti. Jakmile si myslíme, že máme něčeho dostatek, chceme víc.

Jelikož ‚není dostatek‘ toho, co si myslíme, že potřebujeme ke štěstí, musíme něco dělat, abychom to získali. Za všechno se od nás něco vyžaduje, ať už je to Boží láska nebo přirozená hojnost Života. ‚Být naživu‘ prostě nestačí. Proto si myslíme, že my sami a všechno ostatní je nedostatečné.

Tento pocit nedostatečnosti vede k soutěžení. Jestliže na světě není dostatek, pak o všechno musíme bojovat.

Musíme bojovat o všechno, dokonce o Boha.

Tento boj je tvrdý. Je to boj o přežití. Přežívají jen ti nejsilnější. A kořist získává vítěz. Když prohrájeme, budeme prožívat peklo na Zemi. A když prohrájeme v zápase o Boha, dostaneme se po smrti opět do pekla — tentokrát navždy.

Bůh stvořil smrt, protože naši předkové učinili špatné rozhodnutí. Adam a Eva mohli žít navždy v ráji. Eva však ochutnala jablko ze stromu poznání dobra a zla a rozzlobený Bůh ji vyhnal z ráje i s Adamem. Tento Bůh odsoudil Adama a Evu a všechny jejich potomky k smrti. Od té doby je život v hmotném těle dočasný a nikoli věčný.

Bůh nám však vrátí věčný život, jestliže už nikdy neporušíme jeho příkazy. Boží láska je bezpodmínečná, pouze jeho odměny jsou podmíněné. Bůh nás miluje, i když nás odsuzuje k věčnému zatracení. Boha to bolí víc než nás, protože si přeje, abychom se vrátili domů, ale nemůže nic dělat, pokud se chováme špatně. Všechno závisí na nás.

To znamená, že se nesmíme chovat špatně. Musíme žít správným životem. Musíme se o to snažit. Abychom toho byli schopni, musíme vědět, co od nás Bůh chce a co nechce. Boha nemůžeme uspokojit, pokud nevíme, co je správné a co je špatné. Proto musíme poznat pravdu.

Pravda je snadno srozumitelná. Stačí naslouchat prorokům, učitelům, mudrcům a zdroji a zakladateli našeho náboženství. Existuje-li víc než jedno náboženství a tudíž víc než jeden

zdroj a jeden zakladatel, musíme si vybrat správné náboženství a správný zdroj. Vybrat si špatné náboženství znamená všechno ztratit.

Když si vybereme správné náboženství, jsme nadřazení, jsme lepší než druzí, protože máme pravdu na své straně. Skutečnost, že jsme „lepší“ nám umožňuje dělat si nárok na kořist v tomto boji, aniž o ni musíme bojovat. Prohlašujeme se za vítěze už před začátkem boje. Právě toto vědomí nám umožňuje přisvojit si všechny výhody a stanovit „Pravidla života“ takovým způsobem, aby druzí nemohli Zvítězit.

Neděláme to ze sobeckosti, děláme to proto, abychom si zajistili vlastní vítězství — na které máme právo, neboť pravda je na straně našeho náboženství naší rasy, našeho pohlaví, našeho politického přesvědčení.

Protože si zasloužíme zvítězit, máme právo vyhrožovat druhým, bojovat proti nim a dokonce je i zabíjet, pokud je to nutné.

Možná existuje jiný způsob Života, jiný Boží plán, jiná a větší pravda, ale jestliže ano, my to nevíme. Není dokonce jisté, zda to vědět máme. Je možné, že se ani nemáme snažit poznat to — že se nemáme pokoušet opravdu porozumět Bohu. Pokoušet se o to je arogantní a bezbožné.

Bůh je nepoznatelný a vševědoucí Bůh je Prapůvodní hybná síla, Bůh je Velký neviditelný. Proto nemůžeme znát pravdu, kterou musíme znát, abychom mohli splnit podmínky, které musíme splnit, abychom mohli dostat lásku, kterou musíme přijmout, abychom se vyhnuli odsouzení, kterému se snažíme vyhnout, abychom získali věčný život, který jsme měli na počátku.

Naše nevědomost je neštěstí ale neměla by být problematická. Stačí přijmout to, co si myslíme, že víme — naši kulturní historii — a jednat podle toho. O to se všichni snažíme, každý podle svého přesvědčení a tak vytváříme život, který žijeme, a realitu, kterou produkujeme.“

Tohle si myslí většina lidí. V některých ohledech máte své individuální názory, ale takhle v podstatě žijete svůj život a odůvodňujete svá rozhodnutí.

Někteří z vás všechny tyto názory nepřijímají, ale všichni přijímají některé z nich. A přijímáte je proto, že **vám někdo řekl, že to tak je**, nikoli proto, že by byly odrazem vaší nejvnitřnější moudrosti.

Na jisté úrovni jste se museli přinutit těmto názorům věřit.

A teď předstíráte, že jsou pravdivé.

Dnes však přišel čas skoncovat s předstíráním a začít přijímat realitu. To nebude snadné, protože Nejvyšší realita se liší od toho, co většina lidí ve vašem světě považuje za reálné. Budete muset žít „v tomto světě, ale budete se nad něj muset povznést“.

A jaký to má smysl, jestliže si žijete dobře ? Žádný. Vůbec žádný. Jste-li se svým životem spokojeni, nemáte žádný důvod měnit svou realitu.

Toto poselství je pro lidi, kteří **nejsou** spokojeni se současným stavem světa.

Nyní prozkoumáme **Deset falešných lidských představ** jednu po druhé. Uvidíte, jak vás každá z nich nutí vytvářet na této planetě takový život, jakým dnes žijete.

Uvědomíte si, že **každá představa vychází z představy předešlé**. Mnohé z nich jsou si velmi podobné. To proto, že jsou v podstatě stejné. Všechny jsou pouhou variantou vaší První falešné představy. Všechny jsou větším překroucením původního překroucení reality.

Zjistíte také, že každá nová představa byla vytvořena proto, aby napravila vady představy předešlé. Nakonec vás unavilo napravovat chyby a tak jste se smířili s tím, že vlastně ničemu nerozumíte. A tak vznikla vaše poslední falešná představa: existuje nevědomost.

To vám umožnilo pokrčit rameny a přestat se snažit tuto záhadu vyřešit.

Lidská mysl se však s takovým ústupkem nemohla smířit na dlouho. Během několika krátkých tisíciletí — což je velice krátká doba v historii Vesmíru — jste si začali uvědomovat, že nevědomost není žádné požehnání.

Brzy se začnete zbavovat své primitivní kultury. Uděláte zásadní pokrok ve svém chápání reality. Pochopíte, že vaše tradiční představy jsou falešné kvůli... **DESETI FALEŠNÝM PŘEDSTAVÁM**.

PRVNÍ DÍL

Deset falešných představ

1.

Iluzorní potřeby

Tohle je vaše **První falešná představa**:

EXISTUJÍ POTŘEBY

To je vaše první a zároveň největší falešná představa. Všechny ostatní z ní vycházejí.

Všechno, co dnes prožíváte, všechno, co cítíte v každém okamžiku, je zakořeněno v této představě.

Ve vesmíru však žádné potřeby neexistují. Člověk něco potřebuje jen tehdy, když chce dosáhnout nějakého výsledku. Vesmír však žádný výsledek nevyžaduje. Vesmír je výsledek.

Potřeby neexistují ani v mysli Boha. Bůh by něco potřeboval jen tehdy, kdyby chtěl dosáhnout nějakého výsledku. Bůh však nic nechce. Bůh je to, co produkuje všechny výsledky.

Kdyby Bůh něco potřeboval k tomu, aby mohl vyprodukovat nějaký výsledek, kde by to vzal ? Mimo Boha nic neexistuje. Bůh je všechno, co je, všechno, co bylo, a všechno, co kdy bude. Neexistuje nic, co by nebylo Bohem.

Možná to pochopíte lépe, když slovo „Bůh“ nahradíte slovem „Život“. Tato dvě slova jsou synonyma, takže tím nezměníte smysl toho prohlášení. Pouze prohloubíte své porozumění.

Všechno, co existuje, je Život. Kdyby Život něco potřeboval, aby dosáhl nějakého výsledku, kde by to vzal ? Mimo Života nic neexistuje. Život je všechno, co je, všechno, co bylo a všechno, co kdy bude.

Bůh nepotřebuje, aby se dělo něco jiného než to, co se děje.

Život nepotřebuje, aby se dělo něco jiného než to, co se děje.

Vesmír nepotřebuje, aby se dělo něco jiného než to, co se děje.

To je v povaze všech věcí. Tak to je, není to tak, jak si to představujete.

Ve své představivosti jste si vytvořili představu potřeby, protože si myslíte, že něco potřebujete, abyste přežili. Představte si, že by vám bylo lhostejné, zda budete žít nebo zda umřete. Co byste pak potřebovali ?

Vůbec nic.

A představte si, že by pro vás bylo nemožně **nežít**. Co byste pak potřebovali ?

A teď vám řeknu pravdu: je nemožné, abyste nepřežili. **Nemůžete** nežít. Otázka není, **zda** budete žít, otázka je, **JAK budete žít. Jaký život si zvolíte ? Co budete prožívat ?**

Řeknu vám tohle: k přežití nic nepotřebujete. Vaše přežití je zaručené. Dal jsem vám věčný život a ten vám nikdy nevezmu.

Můžete namítnout, že pouhé přežití není štěstí. Můžete si myslit, že ke šťastnému životu něco potřebujete — že můžete být šťastní jen za určitých okolností. Tak to není, ale vy si myslíte, že to tak je. A protože víra produkuje zážitky, prožíváte tak svůj život a myslíte si, že jej tak prožívá i Bůh. To však neplatí ani pro Boha, ani pro vás. Rozdíl je pouze v tom, že Bůh si to **uvědomuje**.

Až si to uvědomíte i vy, budete jako Bůh. Zvládnete život a celá vaše realita se změní.

Řeknu vám jedno velké tajemství: **štěstí není výsledkem určitých okolností. Okolnosti jsou výsledkem šťastného života.**

To platí o každém stavu bytí.

Láska není výsledkem určitých okolností. Okolnosti jsou výsledkem lásky.

Soucit není výsledkem určitých okolností. Okolnosti jsou výsledkem soucitu.

Hojnost není výsledkem určitých okolností. Okolnosti jsou výsledkem hojnosti.

Představte si jakýkoli stav bytí. Bytí vždycky předchází zkušenost a produkuje ji.

Protože jste si to neuvědomovali, věřili jste, že se musejí stát určité věci, abyste byli šťastní — a myslíte si, že totéž se týká Boha.

Je-li však Bůh první příčinou, může se stát něco, co Bůh nezpůsobil ? A je-li Bůh všemohoucí, může se stát něco, co si Bůh nepřeje ?

Může se stát něco, čemu by Bůh nemohl zabránit ? A jestliže Bůh něčemu nechce zabránit, neznamená to, že si to sám přeje ?

Samozřejmě že ano.

A proč by si Bůh přál, aby se dělo něco, co by ho činilo nešťastným ? Odpověď na tuto otázku nedokážete přijmout.

Boha nemůže nic učinit nešťastným.

Vy tomu nemůžete uvěřit, protože byste museli věřit v Boha, který nemá žádné potřeby. Takového Boha si neumíte představit. A neumíte si představit takového Boha, protože si

neumíte představit takového **člověka**. Nevěříte, že byste mohli žít takovým způsobem — a **neumíte si představit Boha, který je větší než vy**.

Až si uvědomíte, že takovým způsobem žít můžete, pak o Bohu budete vědět všechno, co je možné o něm vědět.

Uvědomíte si, že jste měli pravdu. Bůh není větší než vy. Jak by mohl být větší ? Bůh je to, co jste vy, a vy jste to, co je Bůh. A přece jste větší, než si myslíte.

Mistři to vědí. Na vaší planetě dnes žijí Mistři, kteří to vědí. Tito Mistři pocházejí z mnoha tradic, náboženství a kultur, ale přesto mají jedno společné.

Mistra nemůže nic učinit nešťastným.

Na počátku vaší primitivní civilizace nežila většina lidí v tomto stavu dokonalosti. Lidé si pouze přáli vyhnout se neštěstí a bolesti. Jejich vědomí bylo příliš omezené, takže nechápali, že bolest nemusí působit neštěstí, a proto si vytvořili strategii na základě principu, který se později začal nazývat **principem rozkoše**. Lidé dělali to, co jim přinášelo štěstí, a snažili se vyhýbat tomu, co jim působilo bolest.

Tak se zrodila vaše První falešná představa: **představa, že existují potřeby**. To lze nazvat vaším prvním omylem.

Potřeby neexistují. **Potřeba je fikce**. Ke štěstí nic nepotřebujete. **Štěstí je stav mysli**.

Tohle naši předkové nemohli pochopit. A protože se domnívali, že potřebují určité věci, aby byli šťastní, myslili si, že to platí o všem v životě. To se týkalo i té části života, kterou chápali jako Vyšší sílu — sílu, kterou následující generace začaly považovat za živou bytost a kterou začaly nazývat různými jmény, jako například Alláh, Jahve, Jehova nebo Bůh.

Nebylo pro ně obtížné představit si sílu, která je větší než oni. Bylo to vlastně nutné. Potřebovali si nějak vysvětlit všechno, co se vymykalo jejich kontrole.

Chyba nebyla v tom, že věřili v existenci Boha, nýbrž v tom, že předpokládali, že tato všeobsahující a všemocná síla něco potřebuje — že Bůh je na něčem nebo na někom závislý.

Jako by říkali, že Plnost není plná, že potřebuje něco, co by ji naplnilo. Nebyli schopni uvědomit si tento vnitřní rozpor. Mnoho lidí si to neuvědomuje dodnes.

Z této představy o závislém Bohu pochází myšlenka, že Bůh má určitý **plán**. Jinými slovy, že existují věci, které se **musejí stát**, aby byl Bůh šťastný.

Lidé tuto myšlenku zredukovali na mýtus, který říká: **Tvá vůle se uskuteční**.

Vaše představa, že **mám** Vůli, vás přiměla k tomu, abyste se snažili zjistit, co je má vůle. Brzy však bylo jasné, že se na tom nemůžete shodnout. Jestliže každý nevěděl, co je Boží vůle, je jasné, že ji každý nemohl **vykonávat**.

Ti nejchytřejší mezi vámi použili tohoto argumentu k vysvětlení toho, proč někteří lidé žijí lépe než jiní. Pak ovšem vyvstala další otázka: jak je možné **nevykonávat** Boží vůli, jestliže Bůh je Bůh ?

Je jasné, že vaše První představa byla mylná. Měli jste si uvědomit, že Potřeby neexistují. V hloubi duše jste však věděli, že kdybyste se této představy **vzdali**, skončilo by něco životně důležitého.

A měli jste pravdu. Ale udělali jste chybu. Místo abyste si uvědomili, že je to pouhá představa, a místo abyste ji použili za účelem, pro který vznikla, snažili jste se **napravit její vady**.

A tak vznikla vaše Druhá falešná představa.

2.

Iluzorní neúspěch

Tohle je vaše Druhá falešná představa:

EXISTUJE NEÚSPĚCH

Myšlenka, že Boží vůle (pokud Bůh nějakou má) nemusí být vykonána, odporuje všemu, co jste si myslili, že o Bohu víte — to jest že Bůh je všemohoucí a všudypřítomný Stvořitel — nicméně jste ji nadšeně přijali.

Z toho vznikla velice nepravděpodobná, nicméně velice mocná představa, že Bůh **může neuspět**. Bůh si může něco přát, ale nemusí to dostat.

Zkrátka a dobře, Boží vůli lze zmařit. Tato představa je stěží uvěřitelná, neboť i omezený lidský rozum si uvědomuje její rozpory. Nicméně člověk má velkou představivost a je schopen věřit všemu. Nejenže jste si vymyslili Boha, který má potřeby, ale vymyslili jste si Boha, jehož potřeby nemusejí být vždycky uspokojeny.

Jak jste to udělali ? Jako obvykle, přisoudili jste Bohu lidské vlastnosti.

Přisoudili jste Bohu vlastnosti, které jste odvodili ze své vlastní zkušenosti. Protože jste zjistili, že nemusíte dostat všechno, co si myslíte, že potřebujete ke štěstí, prohlásili jste, že Bůh je na tom stejně.

Z toho vznikl mýtus, který říká, že výsledek života je nejistý.

Život může, ale nemusí být dobrý. Nakonec všechno dobře skončí — anebo taky ne.

Vaše pochybnosti, že potřeby Boha (pokud nějaké mám) budou uspokojeny, ve vás vyvolaly strach.

Strach jste poznali, teprve když jste si vymyslili Boha, jehož potřeby nemusejí být vždycky uspokojeny. Do té doby jste se neměli čeho bát. Bůh o všem rozhodoval. Bůh byl všemocný a se světem bylo všechno v pořádku. Co by se mohlo stát ?

Ale pak jste si vytvořili představu, že Bůh nemusí dostat všechno, co si přeje. Bůh si mohl přát, aby se k němu vrátily všechny jeho děti, ale jeho děti tomu mohly zabránit svými vlastními činy.

I tato myšlenka byla rozporuplná a lidský rozum si to opět uvědomil. Jak mohla Boží stvoření odporovat Boží vůli, jestliže Stvořitel a jeho stvoření byli jedno a totéž ? Jak mohl být výsledek života nejistý, jestliže nebyl žádný rozdíl mezi Stvořitelem, jenž život stvořil, a tvory, kteří život žili ?

Je jasné, že vaše Druhá představa byla mylná. Měli jste si uvědomit, že Neúspěch neexistuje. V hloubi duše jste však věděli, že kdybyste se této představy **vzdali**, skončilo by něco životně důležitého.

Opět jste měli pravdu. A opět jste udělali chybu. Místo abyste si uvědomili, že je to pouhá představa, a místo abyste ji použili za účelem, pro který vznikla, snažili jste se **napravit její vady**.

A tak vznikla vaše Třetí falešná představa.

3.

Iluzorní nejednotnost

Tohle je vaše Třetí falešná představa:

EXISTUJE NEJEDNOTNOST

Abyste opravili svou Druhou představu, vytvořili jste si představu třetí: Stvořitel a jeho stvoření **nejsou** jedno a totéž.

To od lidského rozumu vyžadovalo, aby si představil něco nemožného — že to, co je Jeden celek, není jeden celek; to, co je sjednocené, je vlastně oddělené.

Tak vznikla vaše falešná představa, že oddělenost opravdu existuje.

Lidé si mysleli, že jestliže jsou odděleni od Stvořitele a jestliže jim Stvořitel dovolil dělat, co chtějí, že mohou dělat i to, **co Stvořitel nechce, aby dělali**. Za těchto okolností bylo možné odporovat Boží vůli. Bůh mohl něco chtít, ale nemusel to dostat.

Nejednotnost produkuje možnost Neúspěchu a Neúspěch je možný, jedině když existují Potřeby. jedna falešná představa závisí na druhé.

První tři falešné představy jsou nejdůležitější. jsou tak důležité pro existenci všech dalších, že jste si vytvořili různé kulturní tradice, jejichž smyslem bylo tyto představy vysvětlit.

Každá z vašich kultur si vytvořila svůj vlastní příběh, ale všechny tvrdily totéž, každá svým vlastním způsobem. jedním z nejznámějších je příběh o Adamovi a Evě.

První muž a první žena byli stvořeni Bohem a žili šťastně v ráji. Byli nesmrtelní a žili ve spojení s Božskou podstatou.

Za tento dar od nich Bůh vyžadoval jen jediné. Zakázal jim jíst plody ze stromu poznání Dobra a Zla.

Podle tohoto příběhu Eva ochutnala zakázané jablko, čímž porušila Boží příkaz. Nebyla to však tak docela její chyba. Byla k tomu svedena hadem, jenž je ve skutečnosti bytostí, které říkáte Satan nebo Ďábel.

A kdo je tento Ďábel ? Je to padlý anděl, tvor boží, který si dovolil chtít být stejně mocný jako jeho Stvořitel. To je podle tohoto příběhu největší urážkou Boha, největší bezbožností. Všechny bytosti by měly uctívat Stvořitele a nikdy by se neměly pokoušet být větší než Stvořitel.

Tato verze vašeho kulturního mýtu se poněkud odchyluje od vaší tradice tím, že Bohu připisuje jisté vlastnosti, které se neodrážejí v lidském životě.

Lidští stvořitelé **chtějí**, aby jejich potomci byli alespoň tak velcí jako oni. Všem zdravým rodičům dělá nesmírnou radost, když jejich děti dosáhnou stejného nebo většího úspěchu než oni sami.

Boha to však uráželo. Satan, padlý anděl, byl vyhnán z nebe a navždy zatracen. A v Nejvyšší realitě se najednou objevily dvě síly, Bůh a Satan. A dvě místa, odkud tyto bytosti vládly, nebe a peklo.

Náš biblický příběh říká, že Satan chtěl svádět lidi k tomu, aby odporovali Boží vůli. Bůh a Satan bojovali o lidskou duši. Překvapující je, že v tomto zápase **mohl Bůh prohrát**.

To jen dokazovalo, že jsem nebyl všemohoucí Bůh... nebo, že jsem **byl** všemohoucí, ale nechtěl jsem svou moc použít, protože jsem chtěl dát Satanovi šanci. **Anebo** vůbec nešlo o Satana, nýbrž o to, abych dal lidem možnost svobodné volby. **Kdybyste však užívali** své vůle způsobem, se kterým jsem nesouhlasil, předal bych vás Satanovi, který by vás navěky mučil.

Tohle je spleť příběh, z něž vznikla významná náboženská doktrína na vaší planetě.

Mnoho lidí věřilo, že jsem vyhnal z ráje prvního muže a první ženu za to, že Eva ochutnala zakázané jablko. A (pokud tomu věříte) **také jsem potrestal všechny ostatní lidi, kteří přišli po nich**, neboť jsem je zatížil dědičným hříchem a odsoudil je k tomu, aby žili v odloučení ode Mne po celou dobu svého života na Zemi.

Prostřednictvím tohoto a dalších dramatických příběhů byly rozšiřovány vaše první tři falešné představy. Tyto příběhy naplňovaly dětskou duši strachem tak úspěšně, že byly znovu a znovu opakovány každé nové generaci. A tak se v hloubi lidské duše zakořenily tři první falešné představy.

1. Bůh má plán. (Existují potřeby.)
2. Výsledek života je nejistý. (Existuje neúspěch.)
3. Člověk je odloučen od Boha. (Existuje nejednotnost.)

Zatímco víra v realitu Potřeb a Neúspěchu je nutným předpokladem všech ostatních falešných představ, víra v existenci Nejednotnosti má největší vliv na každodenní lidský život.

Vliv Třetí falešné představy pociťuje lidstvo do dneška.

Věříte-li, že tato představa je pravdivá, pak budete mít určitou životní zkušenost.

Nevěříte-li, že je pravdivá, a uvědomujete-li si, že je falešná, budete mít jinou zkušenost.

Tyto dvě zkušenosti budou zásadně odlišné.

Téměř každý člověk na vaší planetě dnes věří, že nejednotnost je skutečná. Následkem toho se lidé cítí odloučení od Boha a oddělení jeden od druhého.

Pocit odloučenosti ode Mne vám znemožňuje komunikovat se Mnou jakýmkoli smysluplným způsobem.

Lidé Mi buď nerozumějí, nebo se Mě bojí, nebo Mě prosí o pomoc — anebo Mě prostě odmítají.

Následkem toho jim uniká úžasná příležitost využívat nejmocnější sílu ve Vesmíru. Trpně se podrobují životu, protože si myslí, že nemají žádnou kontrolu nad vnějšími okolnostmi.

Žijí v tichém zoufalství a věří, že se za své hrdinství dostanou do nebe, kde budou nakonec odměněni.

Trpět a nestěžovat si může být dobré pro duši z mnoha důvodů, nicméně utrpení nikomu nezaručuje, že se dostane do nebe. Odvaha je svou vlastní odměnou a neexistuje žádný rozumný důvod, proč bychom měli působit utrpení druhým — což děláme, když si ustavičně na něco stěžujeme.

Proto si Mistr nikdy nestěžuje, čímž zmírňuje utrpení kolem sebe — i ve své vlastní duši. Mistři se nevyhýbají stíženostem **proto, aby** zmírnili utrpení, ale proto, že přijímají bolest jako bolest, nikoli jako utrpení.

Bolest je zážitek. Utrpení je odsouzením tohoto zážitku. Většina lidí bolest odsuzuje, protože si myslí, že by neměla existovat. Nicméně tím, že bolest přijímáme, můžeme odstranit utrpení. Díky tomuto poznání překonávají Mistři veškeré utrpení, přestože se nevyhnou bolesti.

I lidé, kteří nedosáhli takové dokonalosti, dovedou rozlišit bolest od utrpení. Důkazem toho je například naše ochota jít k dentistovi a nechat si vytrhnout zkažený zub. Trhání zubu nás bolí, ale tuto bolest vítáme.

Pocit odloučenosti ode Mne vám brání navázat se mnou přátelství a využívat Mé tvůrčí síly a léčivé schopnosti.

Pocit odloučenosti od druhých lidí vám umožňuje dělat druhým lidem to, co byste nikdy neudělali sami sobě. Protože si to neuvědomujete, děláte to vlastně sami sobě, čímž produkuje nežádoucí výsledky ve svém každodenním životě.

Říká se, že lidstvo má od počátku své historie stále stejné problémy — a je to pravda, ale stále měně. Stále ještě projevujete chamtivost, násilí, žárlivost a další druhy chování, o kterých víte, že nikomu nepomáhají, ačkoli to dnes dělá jen menšina. To je známkou vašeho vývoje.

Vaše společnost však tyto druhy chování jen trestá, místo aby se snažila změnit je. Domníváte se, že špatné chování trestáním napravíte. Někteří lidé si stále ještě neuvědomují, že nic nezměníte, dokud nezměníte sociální podmínky, které jsou **příčinou** špatného chování.

Objektivní analýzy tento fakt dokazují, ale mnoho lidí to ignoruje a snaží se řešit sociální problémy použitím téže energie, která tyto problémy způsobila. Snažíte se zabránit zabíjení tím, že zabijíte, používáte násilí proti násilí a zlost proti zlosti. Neuvědomujete si své pokrytectví, a tím je ztělesňujete.

Kdybyste si uvědomili nepravdivost svých prvních tří falešných představ, přestali byste popírat jednotu všeho živého a přestali byste ničit život na této planetě.

Mnoho lidí se považuje za oddělené jeden od druhého, od všech ostatních živých tvorů i od Boha. Tito lidé sice vědí, že se tím sami ničí, ale říkají, že nevědí, jak to dělají. Určitě to prý nedělají skrze své individuální činy. Nechápou spojitost mezi individuálním rozhodnutím a zbytkem světa.

Tohle jsou názory mnoha lidí a jestliže se mají změnit, pak je musí změnit ti, kteří chápou příčinnost. Neboť mnoho lidí věří, že například kácení stromů jen proto, abyste si mohli přečíst své nedělní noviny, nemá negativní vliv na Celek.

Znečišťování ovzduší nemá žádný negativní účinek na Celek.

Užívání fosilních paliv nemá žádný negativní účinek na Celek.

Kouřit cigarety, jíst tmavé maso, pít alkohol nemá žádný negativní účinek na Celek.

Tito lidé říkají, že nic z toho, co dělají, **nemá žádný negativní účinek**, a jsou otrávení, když jim někdo řekne, že to účinek má.

Říkají si, že individuální lidské chování nemůže mít tak negativní účinek, aby mohlo způsobit **zhroucení** Celku. To by bylo možné jedině za předpokladu, že by neexistovalo nic odděleného — jinými slovy, kdyby to dělal Celek sám sobě. A to je nesmysl. Vaše třetí falešná představa je tudíž pravdivá. **Jsme odděleni jeden od druhého.**

Nicméně oddělená činnost oddělených bytostí, které se neztotožňují se Životem, má ve skutečnosti velice silný účinek na Život. Tuto skutečnost si dnes začíná uvědomovat stále větší množství lidí.

Toto rostoucí uvědomění je důsledkem vaší práce a práce mnoha dalších lidí. Neboť se konečně začínáte ozývat. Zvoníte na poplach. Snažíte se probudit jeden druhého, každý svým způsobem, někteří individuálně, jiní ve skupinách.

V minulosti nebylo tolik lidí, kteří byli schopni probouzet ostatní. Proto masy lidí žily ve falešných představách a nevěděly, co dělat. Proč způsobuje problém skutečnost, že lidé jsou odděleni jeden od druhého ? Je možné, že nemůže fungovat nic jiného než komunální způsob života ?

Tyto otázky jste si začali klást.

Je jasné, že vaše Třetí falešná představa byla mylná. Měli jste si uvědomit, že Oddělenost neexistuje. V hloubi duše jste však věděli, že kdybyste se této představy **vzdali**, skončilo by něco životně důležitého.

Opět jste měli pravdu. A opět jste udělali chybu. Místo abyste si uvědomili, že je to pouhá představa, a místo abyste ji použili za účelem, pro který vznikla, snažili jste se **napravit její vady**.

A tak vznikla vaše Čtvrtá falešná představa.

4.

Iluzorní nedostatek

Tohle je vaše Čtvrtá falešná představa:

EXISTUJE NEDOSTATEK

Tato představa vychází z vaší třetí představy, neboť bez té je víra v Nedostatek neudržitelná. Jestliže existuje jen jediná věc a jestliže je tato jediná věc vším, co existuje, pak nemůže existovat nedostatek, neboť tato jediná věc je všechno a tudíž...

Tato věc je soběstačná.

Toto prohlášení popisuje povahu Boha.

Lidé si to však neuvědomují, **protože se považují za oddělené od Boha a od ostatních lidí**. Žádný člověk však není odloučen od Boha, neboť Bůh je všechno, co existuje. Proto lidé nejsou a nemohou být odděleni jeden od druhého.

Toto prohlášení popisuje povahu člověka.

Bylo by nepřesné říci, že myšlenka nejednotnosti byla „špatná myšlenka“, že vám nebyla k ničemu užitečná. Byla to vlastně **požehnaná** myšlenka, neboť umožňovala Celku uvědomit si, že Celek je víc než součet jednotlivých částí. Představa, že jste odděleni jeden od druhého, vám slouží velice dobře, **když ji používáte jako nástroje k vytváření svého života**.

Když zapomenete, že oddělenost je pouhý klam, myslíte si, že opravdu žijete ve stavu oddělenosti. Tato falešná představa přestane vytvářet váš život, ale **stává se vaším životem**.

Je to podobné, jako když předstíráte, že máte zlost, abyste vzbudili něčí zájem, a nakonec se opravdu rozzlobíte. Nebo jako když předstíráte, že máte o někoho zájem, abyste probudili žárlivost někoho jiného, a nakonec zjistíte, že se váš předstíraný zájem stal skutečným...

Nástroj se stane vaší realitou.

V důsledku tohoto procesu věříte, že jste jeden od druhého odděleni; že Nejednotnost je možná v jednotném poli, jemuž říkáte Vesmír.

Řekl jsem, že vaše Třetí falešná představa je ze všech vašich představ nejmocnější, a tak tomu skutečně je. Tato představa má nesmírný vliv na váš každodenní život. Vaše víra v oddělenost vede k představě, že na světě „není dostatek“.

Dokud existovala jen Jediná věc a vy jste věděli, že *jste* touto Jedinou věcí, nikdy vás nenapadlo, že existuje nedostatek. Všeho byl dostatek. Když jste však zjistili, že existuje **víc** než Jedna věc, začali jste mít pocit, že není dostatek té druhé věci.

Tato „druhá věc“ je náplní Života. Ale Život *jste* vy. Jste samotný Život — samotný Bůh.

Dokud věříte, že jste odloučení od Boha, myslíte si, že jste něco jiného než Bůh — který je samotný Život. Můžete si myslit, že jste to, co **žije**, ale nepovažujete se za samotný Život.

Tuto oddělenost od **sebe samých** nazýváte vyhnáním z ráje. Tam, kde kdysi býval věčný život, dnes existuje smrt. Tam, kde bývala hojnost, dnes existuje nedostatek.

Najednou se vám zdá, že jednotlivé aspekty života bojují o Život. To je možné pouze ve vaší představivosti, nikoli v Nejvyšší realitě. Můžete si dokonce představovat, že soutěžíte nejen s lidmi, ale také s ptáky, včelami a všemi ostatními živými tvory.

Může se vám zdát, že váš život je omezován vším, co jej ve skutečnosti podporuje. A tak se nakonec pokoušíte podmanit si všechno, co vás podporuje.

Byla vám dána *správa* nad světem, ale vy si myslíte, že musíte svět **ovládat**. A tak jste začali bojovat proti přírodě a proti přirozenému řádu věcí.

Používáte své vědy a technologie k tomu, abyste si podmanili přírodu. Ve snaze prožívat to, čím přirozeně jste, pomalu ale jistě ničíte přirozený stav světa.

Už jste tím, čím se snažíte být — jste věční, neomezení a totožní se vším — ale neuvědomujete si to. A tak se snažíte podmanit si Život, abyste měli bohatší Život. A vůbec si neuvědomujete, co děláte.

Život je jediným společným jmenovatelem. Všichni chtějí Život a všechno, co Život podporuje. A protože si myslíte, že je vás hodně, máte strach, že se na vás nedostane.

Z tohoto strachu vzniká vaše další iluzorní realita: smrt.

Život, který jste považovali za věčný, vám najednou připadá konečný. Dokud jste si nemyslili, že jste od všeho odděleni, nikdy vás nenapadlo, že jednou „nebudete“.

To je důsledek vaší falešné představy, že existuje Nedostatek.

Vaše zjištění, že život má začátek a konec, není ničím než zhroucením vaší představy, že jste od všeho „odděleni“. To si možná neuvědomujete, ale na vyšší úrovni je to vždycky jasné.

A právě na této vyšší úrovni se snažíte skoncovat s představou oddělenosti, na této vyšší úrovni se snažíte připomenout si, že jste si tuto představu **sami vytvořili**.

Vytvořili jste si falešnou představu Nejednotnosti, abyste mohli prožívat realitu Jednoty. Tuto realitu si můžete uvědomit jedině tehdy, když jste mimo ni. Když jste součástí Celku, nemůžete si uvědomovat sami sebe jako Celek, protože neexistuje nic jiného. A v nepřítomnosti toho, čím nejste, neexistuje ani to, čím jste.

V nepřítomnosti chladu neexistuje teplo. V nepřítomnosti něčeho vysokého, neexistuje nic nízkého. Je-li všechno nízké, **nic není nízké**, neboť „nízkost“ nelze vnímat. Nízkost může existovat jako pojem, ale nelze ji poznat v praxi.

V nepřítomnosti Nejednotnosti neexistuje jednota.

Jestliže vnímáme všechno jako sjednocené, pak **nevnímáme nic jako sjednocené**, neboť „jednota“ neexistuje jako individuální zážitek. jednotu nelze poznat. Může existovat jako pojem, ale není možné ji bezprostředně vnímat. Může to být pojem, nikoli vnímaná realita.

V tomto kontextu nemůžeme vědět, čím opravdu jsme.

Nicméně chceme poznat, čím jsme. Proto nejdřív musíme být tím, čím nejsme. Protože to nemůžeme udělat v Nejvyšší realitě, musíme to udělat ve své představivosti.

Tímto způsobem se můžeme radovat z toho, co skutečně je. Tímto způsobem můžeme prožívat to, čím opravdu jsme.

Jsme všechno.

Jsme součástí jednoho Celku.

Jsme Kolektiv, jediná realita v mnoha podobách — bereme na sebe různé podoby, abychom mohli poznat a prožívat nádheru své Jediné reality.

Tohle je jednoduché vysvětlení smyslu relativity, které jsem vám během našich rozhovorů už několikrát dal. Opakuji to jen proto, abyste to dokonale pochopili a abyste se probudili ze svého snu.

Dokud se neprobudíte, vaše představa, že jste odděleni od Života, bude produkovat iluzorní potřebu přežít. Dokud jste byli ve spojení se Životem, nikdy jste o svém přežití nepochybovali. Teprve když jste se od Života (ode Mne) odtrhli a začali se považovat za oddělené, Život se stal tím, čeho „není dostatek“. Začali jste přemýšlet o tom, co byste měli udělat, abyste přežili — abyste získali víc života.

To se stalo vašim prvořadým cílem, vašim základním instinktem. Dokonce jste si začali myslet, že jediným smyslem sexuálního styku je přežití vašeho druhu. Uniklo vám, že k sexuálním stykům vás vede jediný skutečný instinkt, kterým je láska.

Svému novému instinktu jste začali říkat pud sebezáchovy, protože jste si myslili, že nemusíte přežít. Tato představa je falešná, neboť vaše přežití je zaručené navždy. Vy na to ovšem zapomínáte a proto si myslíte, že není dostatek Života pro všechny.

Tak to opravdu chápete. Myslíte si, že o Život musíte **bojovat** se všemi ostatními živočišnými druhy. Bojujete dokonce se svým vlastním já o své vlastní já. Vaše víra v Nedostatek vás dovedla k názoru, že **není dostatek** Boha.

Nejenže není dostatek Života, ale není ani dostatek toho, co Život stvořilo.

A protože věříte, že **všeho je málo**, musíte o všechno bojovat. Následkem této falešné představy ničíte svou planetu a sami sebe.

Ve svém boji o Boha, v tomto šíleném boji, kterému říkáte náboženství, ničíte dokonce sami sebe. A někdy se snažíte zničit celé civilizace.

Samozřejmě že nepřiznáváte, že tohle všechno děláte, protože byste museli přiznat, že váš názor na svět a na život je mylný — a zejména váš názor na Boha — a to nejste schopni udělat.

Takové přiznání by od vás vyžadovalo nesmírnou pokoru, ale pokora není součástí vaší moderní filozofie a teologie.

Zejména vaše teologie jsou nanejvýš arogantní, neboť prohlašují, že znají všechny odpovědi — a nikdy o ničem nepochybují.

Názor, že existuje nedostatek — že není dost Boha, dost Života atd. — vede k masivní represi. Náboženství potlačují objektivní zkoumání, vlády potlačují odlišné názory, následkem čehož žijí miliony lidí v ekonomické a psychologické depresi. To všechno je důsledkem vaší víry v Nedostatek — neboť dostatek by vyřešil všechny vaše problémy.

Kdybyste věřili, že všeho je dostatek pro všechny, přestali byste se chovat destruktivně, přestali byste bojovat o omezené zdroje a přestali byste se dohadovat o Bohu.

Ale na světě **není** dostatek. To vám je jasné.

A jestliže existuje nedostatek, jak získat dostatek ? Jak přežít, **aniž byste museli zabíjet ?**

Je jasné, že vaše Čtvrtá představa byla mylná. Měli jste si uvědomit, že Nedostatek neexistuje. V hloubi duše jste však věděli, že kdybyste se této představě *vzdali*, skončilo by něco životně důležitého.

Opět jste měli pravdu. A opět jste udělali chybu. Místo abyste si uvědomili, že je to pouhá představa, a místo abyste ji použili za účelem, pro který vznikla, snažili jste se **napravit její vady**.

A tak vznikla vaše Pátá falešná představa.

5.

Iluzorní požadavky

Tohle je vaše Pátá falešná představa:

EXISTUJÍ POŽADAVKY

Vaše víra v existenci Nedostatku vás nevyhnutelně vedla k další falešné představě.

Kdyby byl všeho dostatek, nemuseli byste nic dělat, abyste získali to, co potřebujete nebo chcete. Prostě byste natáhli ruku a všechno byste měli. Lidé si však řekli, že **na světě je nedostatek**. A tak stáli před otázkou: jak **získat** dostatek ? Co je **potřeba** udělat ?

Domnívali jste se, že existuje něco, co musíte *dělat*, abyste získali to, čeho je nedostatek — abyste si na to mohli dělat nárok. To byl podle vašeho názoru jediný způsob, jak získat všechno — včetně Boha — aniž byste o to museli bojovat.

A tak jste došli k závěru, že **existují Požadavky**.

Řekli jste si, že je „musíte“ splnit, ať už jsou jakékoli. To si myslíte dodnes. Věříte, že pokud děláte to, co musíte dělat, můžete být tím, čím chcete být.

Chcete-li být šťastní, chcete-li se cítit bezpečně, chcete-li být milováni, musíte dělat určité věci. K tomu ovšem potřebujete mít dostatek. A nemůžete mít dostatek, pokud neděláte to, co je nutné k tomu, abyste jej získali — abyste se **kvalifikovali**.

Na základě tohoto názoru jste si vytvořili kosmologii, která považuje **činnost** za nejvyšší kvalitu.

Dokonce i Bůh říká, že musíte dělat určité věci, abyste se dostali do nebe.

Tak jste si to srovnali v hlavě.

Tohle je Požadavek.

Nicméně tento názor je založen na vaší Třetí falešné představě — na představě, že jste ode všeho odděleni. Dokud jste byli jednotní, existoval dostatek, a proto jste nemuseli nic dělat, abyste něčím byli.

Vaše představa oddělenosti byla založena na vaší Druhé falešné představě — na představě, že existuje Neúspěch. Protože Bůh nemohl dostat, co chtěl, oddělil od sebe všechny lidi.

A Neúspěch byl založen na vaší první falešné představě — na představě, že existují Potřeby. Bůh by nemohl nedostat, co chce, pokud by nechtěl nic, a Bůh by nic nechtěl, kdyby nic nepotřeboval.

Ve skutečnosti existuje jen jediná falešná představa a všechny ostatní jsou jen její varianty.

Takže představa, že existují Požadavky, je jen jinou formou představy, že existují Potřeby. Představa, že existuje Nedostatek, je jinou formou představy, že existují Potřeby atd.

Budete-li své představy pozorně zkoumat, zjistíte, že každá vychází z představy předešlé. Je to podobné, jako když pozorujete někoho, kdo nafukuje balon.

Představa, že existují Požadavky, které musíte splnit, abyste získali něco, čeho je nedostatek — včetně Boha — je jednou z vašich nejdůležitějších myšlenek. Z této představy vycházejí vaše pravidla, předpisy a procedury, zákony Boží i zákony lidské, podle kterých si myslíte, že musíte žít.

Věříte, že abyste měli dobrý život na Zemi, musíte dělat následující věci:

Musíte být hodní.

Nesmíte odmítovat.

Musíte se dobře učit a jít na univerzitu.

Musíte vystudovat a najít si dobré zaměstnání.

Musíte založit rodinu a mít děti.

Musíte být dobrými rodiči a snažit se dát svým dětem víc, než vám dali vaši rodiče.

Musíte dělat, co se od vás očekává.

Nesmíte dělat špatné věci — anebo když je děláte, musíte si dávat pozor, abyste nebyli přistiženi.

Musíte poslouchat své vůdce.

Nesmíte klást nevhodné otázky.
Musíte se snažit každého uspokojit.
Nesmíte se však snažit uspokojit určité lidi na úkor druhých.
Nesmíte nikoho obtěžovat, zejména když jste staří.

A tady jsou některá přikázání, která si myslíte, že musíte dodržovat, abyste uspokojili Boha:

Nedělejte nic špatného — ani nepřemýšlejte o tom, že nebudete přistiženi, neboť přistiženi budete.

Když náhodou něco špatného **uděláte**, odproste Boha a slibte mu, že to už **nikdy** neuděláte.

Budte hodní.

Nehrajte si se svým přirozením.

Vůbec s ničím si moc nehrajte. Nehrajte si ani s nikým jiným. Ne **takhle...** Uvědomte si, že všechny tělesné rozkoše jsou hříšné, neboť odvracejí vaši pozornost od toho, co jste sem přišli vykonat.

Pokud cítíte rozkoš, neradujte se z toho.

Neradujte se z peněz.

Neradujte se z toho, že o vás někdo projevuje zájem.

Neradujte se ze sexuality.

Především z té se neradujte.

Nikdy nemějte nemanželské sexuální styky a nikdy nemilujte víc lidí „tímto způsobem“.

Musíte-li mít sexuální poměr z jiného důvodu než proto, abyste zplodili děti, styďte se a neradujte se z toho.

Nepřijímejte peníze za něco, co děláte rádi, a když náhodou vyděláte spoustu peněz, dávejte je druhým.

Věřte ve správného Boha.

Proboha, **věřte ve správného Boha.**

Proste Boha, aby vám odpustil, že jste se narodili nedokonalí. Proste ho, aby vám řekl, co máte dělat, abyste opět získali jeho lásku.

Lidé věří mnoha dalším věcem. Tohle bylo jen několik příkladů. Tohle všechno musíte dělat. To se od vás očekává a vy byste si to měli uvědomit.

Kdo to od vás očekává ? Kdo to vyžaduje ?

Říkáte, že jsem to já.

Říkáte, že to jsou požadavky Boha. A jelikož Boha není dostatek pro všechny, děláte si na Mě právo, abyste ospravedlnili svou snahu být vítězi.

Prohlašujete, že váš národ je jediný národ pod vládou Boha, že jste Vyvolený národ a že vaše víra je Jediná pravá víra.

Děláte si na Mě právo, protože si myslíte, že vám to dává právo na všechno ostatní, co si přejete.

To děláte už dlouhá staletí — citujete své posvátné knihy, oháníte se svými kříži, máváte svými prapory, abyste ospravedlnili skutečnost, že si násilím přivlastňujete to, čeho je nedostatek. Jste ochotni i zabíjet. A když k tomu dojde, říkáte tomu **svatá válka**.

Ve jménu Boha děláte ty nejbezbožnější činy, a to jen proto, že si myslíte, že musíte splnit Mé Požadavky, abych vás miloval.

Dokud budete věřit, že něco musíte dělat, budete se snažit zjistit, co to je, a pak budete tvrdě bojovat, abyste to získali.

Úspěch se stane vaším bohem. To se už vlastně stalo. Jestliže vám vaše správné jednání přináší štěstí a dovoluje vám vrátit se k Bohu, proč se cítíte tak **nešťastní** a proč máte dojem, že se od Boha **vzdalujete** ?

A jak poznáte, že vaše snaha byla k něčemu dobrá ? Jak poznáte, zda jste Boha uspokojili ?

To vám nebylo jasné a tak jste si začali klást tyto otázky.

Je jasné, že vaše Pátá představa byla mylná. Měli jste si uvědomit, že Požadavky neexistují. V hloubi duše jste však věděli, že kdybyste se této představy **vzdali**, skončilo by něco životně důležitého.

Opět jste měli pravdu. A opět jste udělali chybu. Místo abyste si uvědomili, že je to pouhá představa, a místo abyste ji použili za účelem, pro který vznikla, snažili jste se **napravit její vady**.

A tak vznikla vaše **Šestá falešná představa**.

6.

Iluzorní soud

Tohle je vaše šestá falešná představa:

EXISTUJE BOŽÍ SOUD

Váš názor, že musíte něco dělat, abyste získali to, čeho je nedostatek — včetně Boha — vás postavil před velice těžkou otázkou: **jak poznáte, zda jste splnili Požadavky nebo ne ? A co se stane těm, kteří je nesplnili ?**

Ve snaze odpovědět na tuto otázku jste došli k závěru, že existuje Poslední soud.

To znamená, že někdo musí být soudcem. Jelikož Požadavky stanovil Stvořitel, připadalo vám logické, že Stvořitel bude soudcem, který rozhodne o tom, kdo jeho Požadavky splnil a kdo je nesplnil.

Dlouhou dobu jste věřili, že musíte něco dělat, abyste uspokojili Boha — věřili jste, že když ho neuspokojíte, bude to mít strašné následky. Je pochopitelné, že jste došli k takovému závěru. Všude kolem sebe jste viděli, že někteří lidé se mají dobře a jiní ne. Primitivní rozum se ptal, proč ? A primitivní rozum našel primitivní odpověď:

Štěstí přeje lidem, kterým jsou bohové nakloněni. Bohové musejí být uspokojeni, neboť bohové soudí.

A tak jste si vymyslili různé **obřady**, jejichž cílem bylo uspokojit bohy.

V té dávné době jste pociťovali Nedostatek tak silně, že jste si myslili, že dokonce i bohové mezi sebou bojují. Existovalo mnoho bohů a nebylo snadné každého z nich uspokojit.

Každá přírodní pohroma, každé krupobití, každá vichřice, každý hladomor a každé neštěstí bylo důkazem toho, že některý z bohů nebyl uspokojen.

Jak jinak jste si mohli vysvětlit, co se děje ?

Tato víra, která vznikla v dávných dobách, byla po tisíciletí kultivována. Většina lidí dnes nevěří, že je spousta mrzutých bohů, které musíte uspokojit. Lidé dnes věří, že existuje jen jeden mrzutý Bůh, kterého musíte uspokojit.

Ačkoli se může zdát, že jste už dávno překonali své primitivní představy o pomstychtivém Bohu, tyto představy dodnes ovládají vaši teologii.

Obraz pomstychtivého Boha je stále ještě v oblibě ve vašich společnostech. Osobní i přírodní pohromy jsou pro vás důkazem pravdivosti tohoto obrazu. Dokonce ještě v nedávné době, když vznikla epidemie AIDS, mnoho lidí, včetně náboženských vůdců — prohlašovalo, že tato epidemie je Božím trestem za individuální i kolektivní chování lidstva.

Mnoho lidí dodnes věří, že mám určité Požadavky, jež lidé musejí uspokojit, aby si zasloužili odměnu na zemi i v nebi. Tito lidé věří, že **existuje** jakýsi morální kód, podle kterého se určuje, kdo splnil Mé Požadavky.

Některé teologie však tvrdí, že mě Požadavky nemůže splnit žádný člověk, ať dělá cokoli. Ani když žije naprosto bezúhonným životem. Tyto teologie tvrdí, že to je nemožné, protože Člověk se **rodí** nedokonalý (některá náboženství tomu říkají první Či dědičný hřích).

Tento hřích nelze odčinit žádným skutkem, dokonce ani pokáním. Všechno závisí na milosrdenství Boha. A Bůh udělí milost jen těm, kteří se k němu vrátí.

Toto učení tvrdí, že jsem velmi vybíravý Bůh, který neudělí milost nikomu, kdo nedělá to, co si přeji.

Říká se, že jsem velice neústupný; že nezáleží na tom, jak dobře se lidé chovají. Nezáleží na tom, zda svých přestupků litují a zda se upřímně snaží je odčinit. Nezáleží na tom, zda udělali něco pro zlepšení života na této planetě. Pokud ke mně nepřišli správnou cestou, pokud mi neříkají správná slova, pokud nevyznávají správnou víru, nemají právo sedět po pravici všemohoucího Otce.

Protože věříte, že Bůh se chová tímto způsobem k lidstvu, chováte se stejným způsobem jeden k druhému...

Co je dobré pro Boha, to je dobré pro vás.

A tak přisuzujete druhým chyby, ještě než udělali něco špatného. Jak už jsem řekl, děláte to příslušníkům „nesprávného“ pohlaví, nesprávné rasy nebo nesprávné víry. Děláte to všem, kteří jsou jiní než vy.

V tomto ohledu si „hrajete na Boha“.

Tvrdíte, že vás to naučil Bůh, neboť to byl on, kdo vás stvořil nedokonalé a kdo vás odsoudil, ještě než jste měli možnost projevit se jakýmkoli způsobem.

Odsuzování a předsudky jsou tedy v pořádku. Neboť jak může být pro Člověka nepřijatelné něco, co je přijatelné pro Boha ?

A proč jsem vás prohlásil za nedokonalé už v okamžiku narození ? Vaši teologové tvrdí, že jsem to udělal proto, že první lidé byli špatní.

Tady vidíte, že jste se vrátili ke svým prvním třem falešným představám, abyste mohli ospravedlnit představu čtvrtou, pátou a šestou. Každá vaše falešná představa produkuje představu následující a každá nová představa potvrzuje představu předcházející.

Váš biblický příběh říká, že když se Adam a Eva dopustili prvního hříchu, byli vyhnáni z ráje, čímž ztratili právo na věčný život — a vy s nimi. Neboť jsem je odsoudil nejen k obtížnému životu, ale také ke smrti (Čtvrtá falešná představa).

Ostatní náboženství na vaší planetě, která nesdílejí váš příběh o Adamovi a Evě, uvádějí své vlastní důkazy, že Bůh má Požadavky. Většina náboženství se shoduje v jednom: v očích Boha je Člověk nedokonalý, a proto musí něco dělat, aby dosáhl dokonalosti — obvykle tomu říkáte Očištění, Spása, Osvícení atd...

Protože věříte v lidskou nedokonalost a protože si myslíte, že jste ji získali ode Mě, domníváte se, že ji můžete předávat druhým. Vždycky jste očekávali od druhých totéž, co vám bylo řečeno, že Já očekávám od vás: dokonalost.

A tak vyžadujete dokonalost od těch, které sami označujete za nedokonalé — to jest od lidí.

Nejdřív vyžadujete dokonalost sami od sebe. To je váš první a největší omyl.

A pak ji vyžadujete od druhých. To je váš druhý omyl.

Tím znemožňujete sobě i druhým plně uspokojit...

Požadavky Boha.

Rodiče vyžadují dokonalost od svých nedokonalých dětí a děti vyžadují dokonalost od svých nedokonalých rodičů.

Občané vyžadují dokonalost od svých nedokonalých vlád a vlády vyžadují dokonalost od svých nedokonalých občanů.

Církve vyžadují dokonalost od svých nedokonalých věřících a věřící vyžadují dokonalost od svých nedokonalých církví.

Sousedé vyžadují dokonalost od svých nedokonalých sousedů, rasy vyžadují dokonalost od ostatních ras, národy od ostatních národů.

Představu, že budete souzeni, jste přijali jako realitu. Pak jste prohlásili, že protože vás soudí Bůh, máte právo soudit druhé. A to taky děláte.

Odsuzujete především ty, kteří dostávají odměny — slávu, moc, úspěch — jež mají dostávat jen ti dokonalí. A tak odsuzujete každého, u koho najdete sebemenší vadu.

Ve svém odsuzování jste tak fanatičtí, že dnes lidem znemožňujete, aby se stali vůdci, hrdiny či světci — Čímž se připravujete o to, co vaše společnost potřebuje.

Uvázli jste v pasti, kterou jste si sami připravili. Nejste schopni vzdát se požadavků, které jste si sami uložili, ani požadavků, které vám uložil Bůh.

Ale proč by vás mělo znepokojoval prostě konstatování faktů ? Je snad konstatování skutečnosti odsouzením ? A co když někdo **nesplňuje** Požadavky ? Co na tom záleží ?

Tyto otázky jste si začali klást.

Je jasné, že vaše šestá představa byla mylná. Měli jste si uvědomit, že Boží soud neexistuje. V hloubi duše jste však věděli, že kdybyste se této představy **vzdali**, skončilo by něco životně důležitého.

Opět jste měli pravdu. A opět jste udělali chybu. Místo abyste si uvědomili, že je to pouhá představa, a místo abyste ji použili za účelem, pro který vznikla, snažili jste se **napravit její vady**.

A tak vznikla vaše Sedmá falešná představa.

7.

Iluzorní odsouzení

Tohle je vaše Sedmá falešná představa.

EXISTUJE ODSOUZENÍ

Boží soud musel mít nějaké následky. A jestliže opravdu existoval, pak to muselo mít nějaký **důvod**.

Je jasné, že člověk byl souzen, aby se zjistilo, zda si zaslouží odměnu za splnění Požadavků.

Tak si to lidé vysvětlovali. Ve snaze najít odpovědi jste se vrátili ke svým původním kulturním mýtům a k prvním falešným představám, na nichž byly tyto mýty založeny.

Řekli jste si, že jsem vás od sebe oddělil, když jste poprvé nevyhověli Mému Požadavku.

Dokud jste byli dokonalí, žili jste v dokonalém světě — v Ráji — a byli jste nesmrtelní. Když jste se dopustili Prvního hříchu a stali se nedokonalými, skončil váš dokonalý život.

To nejdokonalejší na vašem dokonalém světě bylo to, že jste byli nesmrtelní. Smrt neexistovala. Když jste se stali nedokonalými, přijali jste Čtvrtou falešnou představu jako realitu. Existuje Nedostatek. Ničeho není dost. Dokonce není dostatek Života.

Takže smrt musela být **následkem**. Smrt byla trestem za nesplnění Požadavků.

Ale jak je to možné ? ptali se vaši myslitelé. **Všichni lidé umírají**. Jak může být smrt trestem ? Umírají i lidé, kteří Požadavky **plní** !

Smrt je možná důsledkem toho, že ve vesmíru existuje Nedostatek. Nedostatek je stav existence. To vám říkala vaše Čtvrtá představa.

Je-li však smrt důsledkem Nedostatku, co je důsledkem nesplnění Požadavků ?

Něco tu nebylo v pořádku. Něco tu nehrálo. A tak jste se vrátili k vašemu původnímu mýtu. Bůh vyhnal Adama a Evu z ráje, protože nesplnili jeho Požadavky. To způsobilo Nejednotnost, která způsobila Nedostatek, který způsobil Požadavky.

Takže Nedostatek byl důsledkem Božího trestu. Odloučení bylo trestem a Nedostatek důsledkem. Smrt je nedostatek Života — takže smrt je trest.

Tak jste si to vysvětlovali. Smrt je trest za nesplnění Požadavků. Neboť kdyby neexistovala smrt, bylo by jen to, co vždycky bylo — to jest Věčný život.

A tak jste začali považovat za odměnu to, co předtím vždycky bylo.

To je ono ! řekli jste si. Věčný Život je **odměna**. Ale byl tu další problém. Existuje-li smrt, nemůže existovat Věčný život.

Hmm.

To je problém. Jak to zařídit, aby oboje mohlo existovat — přestože jedno vylučuje druhé.

A tak jste si řekli, že smrt hmotného těla není konec života. Jelikož existence smrti vylučuje možnost věčného života, řekli jste si, že život pokračuje i **po tělesné smrti**.

Jestliže však život pokračuje i po tělesné smrti, jaký má tedy smrt smysl ?

Smrt je nesmyslná. A tak jste si museli vytvořit v **posmrtném** životě.., **nějaký jiný výsledek**.

Začali jste tomu říkat Odsouzení.

To dokonale vyhovovalo vaší Druhé představě. Výsledek života je nejistý — existuje Neúspěch !

Vlk se nažral a koza zůstala celá. Mohli jste mít smrt i Věčný život, trest i odměnu. Tím, že jste oboje přesunuli do **posmrtného** života, podařilo se vám udělat ze smrti **vrcholný projev Nedostatku** — což dokazovalo pravdu vaší Čtvrté falešné představy.

Jedna představa teď podporovala druhou. Dokonale se doplňovaly. Vaše práce byla hotová.

Na základě svých kulturních mýtů jste si vytvořili novou realitu.

Vaše mýty podporují váš život a váš život podporuje vaše falešné představy. Tohle je nadstavba celé vaší kosmologie. Na tom je založeno veškeré vaše poznání.

A všechno je to falešné.

Smrt neexistuje. Říci, že existuje smrt, je totéž jako říci, že ani vy neexistujete, neboť vy jste samotný Život.

Říci, že existuje smrt, je totéž jako říci, že neexistuje Bůh, neboť je-li Bůh vším, co je (čímž Bůh je), a je-li všechno sjednoceným celkem (čímž všechno je), pak když něco umře, umře všechno — což znamená, že umře i Bůh. Umře-li cokoli, umře i Bůh.

To je ovšem nemožné. Proto si uvědomte tohle:

Smrt a Bůh se vzájemně vylučují.

Existuje-li smrt, neexistuje Bůh. Anebo musíte připustit, že Bůh není vším, co existuje.

To nás přivádí k zajímavé otázce. Existuje něco, čím Bůh není ?

Věříte-li, že existuje Bůh a zároveň něco, čím Bůh není, pak můžete věřit čemukoli. Můžete věřit v existenci Dábla a všeho ostatního.

Věříte-li však, že Bůh je prapůvodní energií Života, která pouze mění své formy, ale nikdy neumírá a že tato Boží energie je nejen obsažena ve všem, ale je vším — že je to **energie, která formuje všechno, co má formu** — pak snadno pochopíte, že smrt neexistuje a ani nemůže existovat.

Tak to prostě je. Já jsem energie Života. Já jsem to, co formuje všechno, co má formu. Všechno, co vidíte, je Bůh — v mnoha podobách.

Vy všichni jste Bůh, který se vyvíjí.

To jsem vám už mnohokrát říkal, ale teď to konečně můžete opravdu pochopit.

V našich rozhovorech jsem opakoval mnoho věcí, ale dělal jsem to úmyslně. Než porozumíte novým myšlenkám, musíte dokonale porozumět všemu, co jsem vám už řekl.

Někteří z vás jsou netrpěliví. Někteří si řeknou:

„Tohle už vím !“ Ale rozumíte tomu opravdu ? Váš život je odrazem vašeho nejhlubšího porozumění.

Žijete-li v neustále radosti a blaženosti, pak máte opravdové porozumění. To ovšem neznamená, že se můžete vyhnout všemu, co působí bolest a utrpení. Znamená to, že žijete radostně **navzdory** nepříznivým okolnostem. Váš život nemá nic společného s vnějšími okolnostmi.

Tohle je bezpodmínečná láska, o které jsem už mnohokrát hovořil. Můžete ji cítit k druhým lidem nebo k samotnému Životu.

Milujete-li Život bezpodmínečně, milujete jej ve všech **formách, v nichž se projevuje v každém okamžiku**. To je možné jen tehdy, když si „uvědomujete jeho dokonalost“.

Říkám vám, že všechno je dokonalé. Jestliže to vidíte, udělali jste první krok k dokonalosti. To však nemůžete vidět, dokud nechápete, o co se všichni snaží, dokud nechápete smysl všeho.

Až pochopíte, že to všechno opakuji proto, abych vás dovedl k vašemu nejhlubšímu porozumění a k dokonalosti, pak Moje opakování budete milovat. Budete to milovat, protože pochopíte, že vám to přináší prospěch. A přijmete Můj dar s radostí.

Přinese vám to duševní klid a vyrovnanost v každém okamžiku vašeho života, ať už jste jej dosud považovali za sebenepříjemnější. Budete klidní a vyrovnaní dokonce těsně před smrtí, neboť si uvědomíte, že i vaše smrt je dokonalá.

A budete ještě vyrovnanější, až pochopíte, že umíráte v **každém okamžiku**. Každý okamžik je konec toho, Čím jste byli, a začátkem toho, Čím chcete být.

V každém okamžiku znovu vytváříte své já. Děláte to, ať už si uvědomujete nebo ne.

Život můžete prožívat intenzivně, aniž stojíte tvář v tvář tomu, co jste dosud považovali za „smrt“. Můžete žít intenzivně, kdykoli chcete — v okamžiku narození, v okamžiku smrti a kdykoli jindy.

Jedno vám mohu slíbit: v okamžiku tělesné smrti si *budete* uvědomovat život intenzivněji — a to vás přesvědčí víc než cokoli jiného, že život pokračuje a nikdy, nikdy nekončí. V okamžiku smrti si uvědomíte, že nikdy neexistoval nedostatek. Nikdy nebyl nedostatek Života.

Až si to uvědomíte, navždy se vzdáte své Čtvrté falešné představy. Té se ovšem můžete vzdát i před smrtí, a to se vám snažím vysvětlit.

Chcete-li produkovat víc života, musíte si uvědomovat smrt. Prožívejte každý okamžik svého života jako smrt. Neboť smrt je vlastně život, pokud ji považujete za konec jedné životní fáze a začátek druhé.

Jestliže si to uvědomujete, můžete v každém okamžiku pohřbívat to, co právě odešlo, co právě umřelo. A pak můžete vytvářet budoucnost, neboť víte, že budoucnost **existuje, že je víc Života**.

Jakmile si to uvědomíte, přestanete věřit v existenci nedostatku a začnete užívat věčného okamžiku přítomnosti novým způsobem.

A celý váš život se změní.

Jakmile pochopíte, že Života je **vždycky** dostatek, naučíte se **užívat** své falešné představy o existenci nedostatku produktivním způsobem. Vaše představa vás přestane brzdit a začne pomáhat na cestě zpátky k Bohu.

Můžete být klidní, neboť víte, že máte dost času, ačkoli se vám zdá, že čas utíká. Můžete být nesmírně produktivní, neboť víte, že máte **víc Života**, ačkoli se vám zdá, že váš život končí. Můžete najít klid a radost, ačkoli se vám zdá, že není dostatek toho, co si myslíte, že v životě potřebujete. Konečně si uvědomujete, že všeho je dostatek. Je dostatek času, dostatek Života, dostatek všeho — takže můžete žít navždy spokojeně.

Jakmile si uvědomíte, že je dostatek všeho, o čem jste si dříve mysli, že toho je nedostatek, ve vašem životě nastanou nesmírné změny.

Jakmile si uvědomíte, že je dostatek všeho, přestanete soutěžit s druhými. Přestanete bojovat o lásku, o peníze, o moc a o všechno ostatní, o čem jste si dříve mysli, že toho je nedostatek.

Je konec soutěžení.

Všchno se změní. Místo abyste bojovali o to, co chcete, začnete to dávat druhým. Místo abyste bojovali o lásku, začnete ji dávat druhým. Místo abyste se snažili být úspěšní, budete pomáhat druhým, aby se stali úspěšnými oni. Místo abyste bojovali o moc, budete podporovat druhé.

Místo abyste hledali náklonnost, lásku, sexuální uspokojení a citovou jistotu, stanete se zdrojem všeho. Všchno, co jste kdy chtěli, teď budete dávat druhým. A nejkrásnější je, že to, co dáváte, vlastně získáváte. Najednou zjistíte, že toho, co rozdáváte, máte pořád **víc**.

To je pochopitelné. A nemá to nic společného s morálkou ani s „duchovním osvícením“ ani s „vůli Boží“. Vyjadřuje to prostou pravdu: nikdo jiný tu není.

Všichni jsme součástí jednoho celku.

Mylně se domníváte, že tomu tak není. Myslíte si, že jste odděleni jeden od druhého i ode Mne. Máte pocit, že ničeho není dostatek — dokonce ani Boha — a proto si myslíte, že něco musíte dělat, abyste dostatek měli. Věříte, že vás pozorně sleduji, zda to děláte. Myslíte si, že když to neuděláte, budete potrestáni.

To není příliš láskyplně. A přesto vám vaše kulturní mýty říkají, že Bůh je Láska. Bezpodmínečná láska. Neomezená láska. Naprostá láska. A jestliže je Bůh Láska, jak může existovat Boží odsouzení? Jak by vás mohl Bůh odsoudit k věčnému utrpení ?

Právě tyto otázky jste si začali klást.

Je jasné, že vaše Sedmá představa byla mylná. Měli jste si uvědomit, že Bůh vás neodsuzuje. V hloubi duše jste však věděli, že kdybyste se této představy **vzdali**, skončilo by něco životně důležitého.

Opět jste měli pravdu. A opět jste udělali chybu. Místo abyste si uvědomili, že je to pouhá představa, a místo abyste ji použili za účelem, pro který vznikla, snažili jste se **napravit její vady**.

A tak vznikla vaše Osmá falešná představa.

8.

Iluzorní podmíněnost

Tohle je vaše Osmá falešná představa:

EXISTUJE PODMÍNĚNOST

Vaše víra v existenci Odsouzení předpokládá, že dost dobře nevíte, co je láska.

K tomuto závěru jste došli, a tak jste si vymyslili Podmíněnost jako kvalitu života, abyste vyřešili tento problém.

Všechno v životě musí být podmíněné. „Copak to není zjevné?“ ptali se někteří vaši myslitelé. „Copak jste nepochopili Druhou falešnou představu ? **Výsledek života je nejistý.**“

Existuje neúspěch.

To znamená, že se vám nemusí podařit získat lásku Boha. Boží láska je podmíněčná. Musíte splnit Požadavky. Jestliže je nesplníte, budete odděleni. Nevyplývá to z vaší Třetí falešné představy ?

Vaše kulturní mýty jsou velice přesvědčivé. Hovořím k vám prostřednictvím mýtů západní kultury, protože to je kultura, kde tyto hovory začaly. Nicméně východní kultury mají své vlastní mýty, které jsou také založeny na Deseti falešných představách.

Jak už jsem řekl, existuje víc než deset falešných představ. Každý den jich vytváříte stovky. Každá civilizace si vytváří své vlastní, ale všechny jsou založeny na týchž zásadních omylech. To dokazuje skutečnost, že všechny mají stejný výsledek.

Život na vaší planetě je plný chamtivosti, násilí, zabíjení a podmíněčné lásky.

Naučili jste se milovat podmíněčně, protože věříte, že Boží láska je podmíněčná. A ti, kdo nevěří v Boha, ale v samotný Život, chápou život jako proces, který se vyvíjí v kontextu podmíněnosti. To znamená, že jedna věc podmiňuje druhou. Někteří z vás tomu říkají Příčina a Následek. Co je však První příčina ?

Na tuto otázku neumí odpovědět nikdo z vás. Ani vaši největší vědci nedokážou vyřešit tuto záhadu.

Ani vaši největší filozofové nedokážou vyřešit tento problém.

Kdo stvořil sílu, která tvoří ?

Kdo zapříčinil První příčinu ?

To vaši učitelé nevědí. Tady se dostáváte na hranici svého porozumění.

My tuto hranici teď překročíme.

Ve Vesmíru **neexistuje** žádná Podmíněnost. To, co je, je to co je. A **neexistují žádné okolnosti, za kterých by to neexistovalo.**

Rozumíte ?

Není možné, aby nebylo to, co je. Neexistují okolnosti, za kterých by tomu tak nebylo. Proto je Život věčný. Neboť Život je to, co je — a to, co je, **nemůže nikdy nebýt.**

Život byl vždycky, je teď a bude vždycky, bude věčně.

A totéž platí o Bohu. Neboť Bůh *je* Život.

A totéž platí o lásce. Neboť láska *je* Bůh.

Láska tudíž nemá žádné podmínky. Láska prostě je.

Láska nemůže „nebýt“. A neexistují žádné okolnosti, za kterých by nebyla.

Slovo „láska“ můžete nahradit slovy „Životu nebo „Bůh“ a nic se nezmění.

Podmínečná láska je oxymóron.

Chápete to ? Rozumíte tomu ? Láska a podmíněnost se vzájemně vylučují. Tam, kde existuje láska, nemůže existovat podmíněnost.

Vaše představa, že tomu tak není, vás ničí.

Rozhodli jste se, že budete žít podle Osmé představy na vysoké úrovni. Proto je vaše civilizace na pokraji zániku.

Vám ovšem zánik nehrozí. Vy nemůžete nebýt. Neboť vy jste samotný Život. Ale forma, jakou vyjadřujete Život — civilizace, kterou jste si vytvořili — není neměnná. Je úžasné, že se můžete změnit, kdykoli chcete. Ve skutečnosti to děláte pořád.

Jestliže se vám však líbí způsob, jakým dnes žijete, proč byste měli něco měnit ?

Před touto otázkou dnes stojí celé lidstvo.

Bůh vám dal ráj. Jsou vám dostupné všechny rozkoše fyzického života. Žijete skutečně v rajské zahradě. Tato část vašeho kulturního mýtu je pravdivá. Ale nikdy jste nebyli odděleni od Boha, a nikdy ode Mě oddělení být nemusíte. V tomto ráji můžete žít, jak dlouho chcete. Anebo jej můžete zničit.

Co si vyberete ?

Zdá se, že to druhé.

Opravdu to chcete ? Je to vaše vědomé rozhodnutí ?

Dobře o tom přemýšlejte. Na vaší odpovědi hodně záleží.

Ačkoli ve Vesmíru neexistuje skutečná Podmíněnost, vy věříte, že podmíněnost existuje. V Božím království samozřejmě existuje. To vás učí všechna vaše náboženství. Proto si myslíte, že podmíněnost existuje i ve Vesmíru. Tak to prostě je. A proto se snažíte zjistit, jaké podmínky vám umožní vytvořit život — i posmrtný život — jaký si přejete, když nesplníte Požadavky. Kdybyste Požadavky splnili, neměli byste žádný problém. Ale co když je nesplníte ?

Tento způsob uvažování vás zavedl do slepé uličky, neboť žádné podmínky neexistují. Můžete mít takový život, jaký chcete, a můžete mít takový posmrtný život, jaký si umíte představit — pokud si jej **prostě zvolíte**.

Tomu vy ovšem nevěříte. Říkáte, že to nemůže být tak jednoduché..., nejdřív musíte splnit Požadavky !

Nevěříte, že jste tvůrčí bytosti. A myslíte si, že ani já nejsem tvůrčí bytost. Myslíte si, že se Mně nemusí splnit to, co si přeji (že se ke Mně nemusejí vrátit všechny moje děti) — což znamená, že jsem závislá bytost. Kdybych byl opravdu tvůrčí bytost, byl bych schopen vytvořit všechno, co si přeji. Ale vám se zdá, že jsem závislý na určitých podmínkách.

Lidé nevěděli, jaké podmínky musejí splnit, aby se mohli vrátit k Bohu. A tak udělali to nejlepší, co mohli... a **prostě si podmínky vymyslili**. Ty pak vysvětlovali prostřednictvím toho, čemu říkáte náboženství.

Náboženství vám objasnilo nejen Požadavky, ale také vám vysvětlilo, jak získat lásku Boha, pokud jeho Požadavky nesplníte. Tak vznikla vaše víra v **odpuštění a spásu**. Odpuštění a spása se staly podmínkou lásky. Bůh říká: „Miluji vás, **jestliže...**“

Kdybyste přemýšleli objektivně, uvědomili byste si, že je to všechno výmysl, neboť každé náboženství vysvětluje odpuštění a spásu jiným způsobem. Objektivita však nikdy nebyla vaše silná stránka. Ani dnes není mnoho lidí, kteří jsou schopní myslet objektivně.

Neustále prohlašujete, že si nic **nevymýšlíte**. Tvrdíte, že jsem to Já, kdo stanovil podmínky vašeho návratu k Bohu. Jestliže však existují stovky různých náboženství, která vysvětlují podmínky návratu k Bohu různými způsoby, není to proto, že by Mé poselství bylo nejasné, ale proto, že si je špatně vysvětlujete.

Samozřejmě že **vy** si Mé poselství vysvětlujete správně. Špatně si je vysvětlují ti **druzí**, členové **ostatních náboženství**, kteří mé poselství nechápou.

Je mnoho způsobů, jak tento problém vyřešit. Můžete druhé lidi ignorovat. Můžete se pokusit obrátit je na svou víru. Nebo je můžete prostě zabít.

Lidstvo už vyzkoušelo všechny způsoby. A měli jste na to právo, že ano ? Byla to vaše svatá povinnost, že ano ? Nevyžadoval to snad Bůh ? Nechtěl, abyste přesvědčili druhé o správnosti vaší víry ? A nebyly všechny ty etnické čistky a zabíjení odůvodněné, když jste druhé nemohli přesvědčit jiným způsobem ? Neexistoval nějaký „nepsaný zákon“, který vám dal právo zabíjet ?

Tyto otázky jste si začali klást.

Je jasné, že vaše Osmá představa byla mylná. Měli jste si uvědomit, že Podmíněnost neexistuje. V hloubi duše jste však věděli, že kdybyste se této představy **vzdali**, skončilo by něco životně důležitého.

Opět jste měli pravdu. A opět jste udělali chybu. Místo abyste si uvědomili, že je to pouhá představa, a místo abyste ji použili za účelem, pro který vznikla, snažili jste se **napravit její vady**.

A tak vznikla vaše Devátá falešná představa.

Iluzorní nadřazenost

Tohle je vaše Devátá falešná představa:

EXISTUJE NADŘAZENOST

Došli jste k závěru, že existuje-li Podmíněnost, je nutné *znát* podmínky, abyste mohli vytvářet život — i posmrtný život — jaký si přejete.

Tento závěr byl nevyhnutelný. Stejně nevyhnutelný byl závěr: ti, kteří znají podmínky, se mají lépe než ti, kteří je neznají.

Netrvalo dlouho a začali jste si myslit, že ti, kteří se mají lépe, jsou lepší než ostatní.

A tak vznikla vaše myšlenka Nadřazenosti.

Tato myšlenka sloužila mnoha účelům. Především vám dávala právo dělat cokoli, co bylo nutné, abyste získali „dostatek“ všeho — včetně Boží lásky. Znalost podmínek vám dávala právo ignorovat druhé nebo se snažit obrátit je na vaši víru anebo je prostě likvidovat.

Poznat podmínky Života se stalo vašim hlavním zájmem. Znalost podmínek Života jste začali nazývat vědou. Znalost podmínek posmrtného života byla nazývána svědomím. Ten, kdo tyto podmínky znal, byl považován za člověka s „dobrým svědomím“.

Výsledkem studia toho, čemu jste říkali teologie čili boží logika, bylo „vznešené vědomí“.

Po dlouhém studiu jste zjistili, že existují určité okolnosti, za kterých lze splnit Požadavky, zatímco jiné okolnosti to znemožňují. Existovaly také okolnosti, za kterých bylo odpustitelné Podmínky **nesplnit**.

Těmto okolnostem jste začali říkat „podmínky“.

Začalo být důležité nejen něco „dělat“, ale také něco „mít“.

Máte-li dostatek inteligence, můžete se dobře učit, můžete vystudovat s vyznamenáním, můžete si najít dobré zaměstnání. Pak můžete být úspěšní.

Máte-li dost peněz, můžete si koupit krásný dům a můžete být zaopatřeni.

Máte-li dost času, můžete jet na dovolenou a můžete se zrekreovat.

Máte-li dost moci, můžete rozhodovat o svém osudu a můžete být svobodní.

Máte-li dost víry, můžete najít Boha a můžete být spaseni.

Všechno záleží na tom, jak si zařídíte svůj život. Ten, kdo má všechno potřebné, může dělat dobré věci — věci, které mu umožní být tím, čím vždycky být chtěl.

Potíž je v tom, že nemůžete *dělat* to, co chcete, pokud nemáte to, co říkáte, že potřebujete.

Nemůžete sehnat dobré zaměstnání, přestože jste inteligentní, pokud nepatříte ke správnému pohlaví. Nemůžete si koupit krásný dům, přestože máte peníze, pokud nemáte

správnou barvu pleti. Nemůžete najít Boha, přestože máte víru, pokud nevyznáváte správné náboženství.

Mít správné věci sice není zárukou, že získáte všechno, co si přejete, ale dává vám to určité výhody.

Čím větší byla vaše znalost podmínek, tím jste se cítili nadřazenější. Jak už jsem řekl, tato Nadřazenost vám dávala právo dělat cokoli, co jste považovali za nutné, abyste získali víc Života a víc Boha — to jest víc toho, čeho je nedostatek.

Všechno, co jste dělali, jste museli dělat proto, že všeho byl nedostatek. Tuto mantru přijalo celé lidstvo.

Lidí je hodně a není dostatek pro každého. Není dost jídla, není dost peněz, není dost lásky, není dost Boha.

O všechno musíte bojovat.

A jestliže musíte o všechno bojovat, musíte si najít nějaký způsob, jak zjistit, kdo zvítězí.

Nadřazenost byla vaší odpovědí.

Vítězí ten, kdo je nadřazený — a Nadřazenost je založena na určitých podmínkách.

Někteří lidé si chtěli zajistit vítězství, a tak si vymyslili jisté podmínky. To jim umožnilo prohlásit se za vítěze předem.

Tito lidé například tvrdili, že muži jsou nadřazení ženám. Není to zjevné? ptali se někteří vaši myslitelé. (Samozřejmě to byli většinou muži.)

Podobným způsobem byli prohlašováni za nadřazené běloši.

A později Američané.

A samozřejmě křesťané.

Nebo to byli Rusové ? Nebo Židé ? Nebo ženy ?

Bylo to vůbec možné ? Samozřejmě že ano. Všechno záviselo na tom, **kdo vytvářel systém.**

Muži nebyli první nadřazené bytosti... a souhlasili s tím. Nebyly snad ženy nositelkami života ? A nebyl snad život to, co si každý přál ze všeho nejvíc ? Proto v době matriarchátu byly považovány za nadřazené ženy.

Ani běloši nebyli první nadřazenou rasou.

Ve skutečnosti nejsou nadřazení ani dnes.

Ani muži nejsou nadřazení.

Ani Židé.

Ani křesťané.

Ani muslimové, buddhisté, hinduisté; ani demokraté, republikáni, konzervativci nebo komunisté, ani nikdo další.

Tohle je pravda — pravda, která vás osvobodí, pravda, kterou nemůžete dovolit nikomu říkat, neboť každého osvobodí:

Nadřazenost neexistuje.

Nadřazenost jste si vymyslili.

Na základě **svých** preferencí definujete, co považujete za nadřazené. Na základě **svých** názorů, **svých** cílů a **svých** plánů prohlašujete, co považujete za lepší.

A někteří z vás tvrdí, že jsou to **Moje** plány. Bůh je ten, kdo si vybral Vyvolený národ. Kdo určil Pravou víru a Pravou cestu ke spáse.

To všechno vyplývá z vaší První falešné představy, která říká, že existují Potřeby.

Myslíte si, že Bůh má plán, protože má potřeby.

To byl váš první omyl, a ten vás dovedl k tomu, co by mohlo být vaším posledním omylem. Neboť já vám říkám tohle: **vaše víra v Nadřazenost by mohla být posledním omylem, kterého se kdy dopustíte.**

Lidé si myslí, že jsou nadřazení přírodě, a proto se snaží přírodu ovládnout. A neuvědomují si, že přitom ničí prostředí, které bylo stvořeno k tomu, aby je chránilo a aby bylo jejich rájem.

Lidé si myslí, že jsou lepší než druzí, a proto se snaží ovládat jeden druhého. Neuvědomují si, že přitom ničí rodinu, která byla stvořena k tomu, aby jim dala lásku.

Lidstvo činí Život obtížným, protože věří falešným představám. Protože nepoužíváte svých představ za účelem, pro který vznikly, měníte v hrůzný sen něco, co mělo být krásným snem.

To všechno však můžete napravit. Uvědomte si, že vaše představy jsou falešné a přestaňte podle nich žít.

Přestaňte věřit, že existuje Nadřazenost. Uvědomte si, že nic takového neexistuje. Jsme-li všichni součástí jednoho celku, nemůže existovat Nadřazenost. Celek nemůže být nadřazený sám sobě.

Všechno je součástí jednoho Celku a nic jiného neexistuje. Prohlášení, že jsme všichni Bohem, není jen krásné heslo. **Je to přesná charakteristika Nejvyšší reality.** Až si to uvědomíte, začnete vnímat život — a chovat se jeden k druhému — novým způsobem. Uvědomíte si, že všechno je vzájemně spojené. Vaše vědomí se rozšíří a začnete vnímat realitu.

Tato zvýšená schopnost vnímat život vám umožní překonat falešné představy a znovu si **uvědomit realitu.** V tomto procesu si uvědomíte, čím opravdu jste.

Tento proces poznání může být pomalý. Budete dělat malé krůčky. Avšak malé krůčky vedou k velkému pokroku. To si pamatujte.

Jedním takovým krokem je překonání myšlenky nadřazenosti.

Tato myšlenka je jednou z nejsvůdnějších myšlenek, která kdy člověka napadla, neboť dokáže změnit srdce v kámen, teplo v chlad a souhlas v nesouhlas.

Jediná věta vyřčená z kazatelny nebo řečnické tribuny některým z vašich vůdců by mohla změnit všechno.

„Náš způsob není lepší, náš způsob je prostě jiný.“ Tato věta by mohla překonat rozdíly mezi náboženstvími a politickými stranami a odstranit konflikty mezi národy.

Jedinou větou byste vyřešili všechny problémy.

„Bůh ve mně uctívá Boha v tobě.“

Jak jednoduché. Jak krásné. Jak úžasné.

Věříte-li však svým falešným představám, je obtížné vidět Boha ve všem. Abyste ho viděli, museli byste si uvědomit, že vaše představy jsou falešné.

Nejsou-li vaše představy falešné, jak je možné, že se chováte nejhůř právě ve chvíli, kdy si myslíte, že jste nejvíc nadřazení ? Proč se chováte nejhůř právě ve chvíli, kdy jste přesvědčeni, že jste lepší než ostatní ?

Je jasné, že vaše Devátá představa byla mylná. Měli jste si uvědomit, že Nadřazenost neexistuje. V hloubi duše jste však věděli, že kdybyste se této představy **vzdali**, skončilo by něco životně důležitého.

Opět jste měli pravdu. A opět jste udělali chybu. Místo abyste si uvědomili, že je to pouhá představa, a místo abyste ji použili za účelem, pro který vznikla, snažili jste se **napravit její vady**.

A tak vznikla vaše Desátá falešná představa.

10.

Iluzorní nevědomost

Tohle je vaše Desátá falešná představa:

EXISTUJE NEVĚDOMOST

Se vznikem každé další falešné představy bylo stále obtížnější porozumět Životu. Kladli jste stále víc otázek, na které jste neuměli odpovědět. Je-li pravda tohle, proč ? Je-li pravda něco jiného, proč ? Netrvalo dlouho a vaši filozofové a učitelé začali bezradně lomit rukama. „Nic nevíme,“ říkali. „Dokonce ani nevíme, zda je **možné** něco vědět.“

A tak se zrodila myšlenka, že **existuje Nevědomost**.

Tato myšlenka sloužila tolika účelům, že se rychle rozšířila a stala se konečnou odpovědí.

Prostě nic nevíme.

Vaše instituce začaly v této nevědomosti nacházet nejen útočiště, ale také určitý druh moci. „Nevíme“ se změnilo v tvrzení, „**nemáme** vědět“, což se posléze změnilo v tvrzení, „**ani vy nemusíte** vědět“, což se nakonec změnilo v tvrzení, „co nevíte, to vám neuškodí“.

To dalo náboženstvím a vládám právo dělat cokoli, aniž museli komukoli odpovídat.

Názor, že „člověk nemá nic vědět“, se stal náboženskou doktrínou. Podle této doktríny si Bůh nepřeje, abychom poznali některá tajemství vesmíru. Zkoumat tyto záhady je bezbožné. Tato doktrína se brzy rozšířila ze sféry náboženství do oblasti politiky.

Výsledek: byly doby, kdy vám mohla být za některé nevhodné otázky useknuta hlava.

Doslovně.

Tento zákaz svobodného zkoumání povýšil Nevědomost na žádoucí vlastnost. Neklást otázky patřilo k dobrým mravům.

Ačkoli trest za zkoumání nevhodných věcí není dnes tak krutý, jako býval v minulosti, stále ještě jsou na této planetě země, kde se změnilo jen velmi málo.

Některé totalitní režimy dodnes brutálně pronásledují občany, kteří se odváží projevit nesouhlas s oficiálními názory.

Toto barbarské jednání je ospravedlňováno tvrzením, že „to je nutné pro zajištění pořádku“. Námitky světové veřejnosti jsou přijímány s rozhořčením, neboť represivní vlády tvrdí, že tyto věci jsou jejich „vnitrostátní záležitostí“.

Ale já vám říkám tohle: podstatou lásky je svoboda. Ten, kdo vás miluje, vám dá svobodu.

Tak je to jednoduché. Nemusíte hledat žádné hlubší vysvětlení.

Už jsem vám to jednou řekl a teď to budu opakovat. V životě existují jen dvě síly: láska a strach.

Láska vám dává svobodu, strach ji omezuje. Láska je otevřená, strach je uzavřený. Láska vítá svobodný projev, strach jej trestá.

Podle toho poznáte, zda vás někdo miluje nebo zda se vás bojí. Posuzujte druhé podle toho, co dělají, nikoli podle toho, co říkají.

Láska si přeje, abyste se vysvobodili z pout nevědomosti. Abyste kladli otázky. Abyste hledali odpovědi. Abyste vyjádřili svůj názor. Abyste sdíleli své myšlenky. Abyste podporovali jakýkoli systém. Abyste uctívali jakéhokoli Boha.

Abyste žili v pravdě.

Láska vás povzbuzuje, abyste **vždycky žili v pravdě**.

Podle toho poznáte lásku.

Já vás miluji. Proto vám říkám, že **Nevědomost neexistuje**.

Všichni víte, čím opravdu jste. Jste podstatou lásky. Nemusíte se nic učit. Stačí se rozpomenout.

Vaši teologové vám říkají, že nemůžete poznat Boha. Říkají vám, že už vaše otázky Mě urážejí.

To není pravda.

Ani jedno z těchto tvrzení není pravdivé.

Bylo vám řečeno, že od vás něco potřebuji a že když mi to nedáte, nemusíte se ke Mně vrátit.

To není pravda.

Ani jedno z těchto tvrzení není pravdivé.

Bylo vám řečeno, že jste ode Mě odděleni a že jste odděleni jeden od druhého.

To není pravda.

Ani jedno z těchto tvrzení není pravdivé.

Bylo vám řečeno, že na světě je nedostatek a že musíte o všechno bojovat. Musíte bojovat dokonce i o Boha.

To není pravda.

Ani jedno z těchto tvrzení není pravdivé.

Bylo vám řečeno, že když neděláte, co vyžaduji, budete potrestáni, a že vás odsoudím k věčnému utrpení.

To není pravda.

Ani jedno z těchto tvrzení není pravdivé.

Bylo vám řečeno, že Moje láska k vám je podmíněčná a že když splníte všechny Moje požadavky, budete nadřazení.

To není pravda.

Ani jedno z těchto tvrzení není pravdivé.

A nakonec vám bylo řečeno, že *nevíte*, zda jsou tato tvrzení pravdivá, a že se to *nikdy* nedovíte, protože to přesahuje vaše chápání.

To není pravda.

Ani jedno z těchto tvrzení není pravdivé.

PRAVDA JE TOHLE...

1. Bůh nic nepotřebuje.

PŘIJÍMÁNÍ BOHA

2. Bůh nemůže neuspět a ani vy nemůžete neuspět.
3. Nic není od ničeho oddělené.
4. Na světě je dostatek.
5. Nemusíte nic dělat.
6. Nikdy nebudete souzeni.
7. Nikdy nebudete odsouzeni.
8. Láska si neklade žádné podmínky.
9. Nic nemůže být nadřazeno samo sobě.
10. To všechno už víte.

DRUHÝ DÍL

Zvládání falešných představ

11.

Učte své děti

Tyto pravdy učte své děti.

Učte své děti, že ke štěstí nepotřebují nic vnějšího — žádného člověka, žádné místo, žádnou věc — neboť opravdové štěstí najdou ve své duši. Učte je, že jsou **soběstační**.

Učte je to a dáte jim dobrou školu.

Učte své děti, že neúspěch je fikce, že každá snaha je úspěch, že každé úsilí dosahuje vítězství.

Učte je to a dáte jim dobrou školu.

Učte své děti, že jsou v hlubokém spojení se Životem, že žijí v jednotě se všemi lidmi a že nejsou nikdy odděleny od Boha.

Učte je to a dáte jim dobrou školu.

Učte své děti, že žijí ve světě nesmírné hojnosti, ve kterém je dostatek pro všechny. Učte je, že největší štěstí spočívá v **dávání**, nikoli v **hromadění** věcí.

Učte je to a dáte jim dobrou školu.

Učte své děti, že mohou žít důstojným životem, aniž něco musejí dělat a aniž něčím musejí být, učte je, že s nikým nemusejí soutěžit, neboť Bůh dává své požehnání všem.

Učte je to a dáte jim dobrou školu.

Učte své děti, že nikdy nebudou souzeny, že se nemusejí bát něco zkazit a že se nemusejí snažit být „lepší“, aby si zasloužili lásku Boží.

Učte je to a dáte jim dobrou školu.

Učte své děti, že důsledky a trest nejsou totéž, že smrt neexistuje a že Bůh nikdy nikoho neodsoudí.

Učte je to a dáte jim dobrou školu.

Učte své děti, že láska si neklade žádné podmínky, že nemusejí mít strach, že je přestanete milovat a že jejich vlastní láska je ten největší dar, jaký mohou dát světu.

Učte je to a dáte jim dobrou školu.

Učte své děti, že být jiný neznamena být lepší, učte je nepovyšovat se nad druhé a přijímat lidi takové, jací opravdu jsou.

Učte je to a dáte jim dobrou školu.

Učte své děti, že neexistuje nic, co nemohou dělat, že víru v nevědomost lze odstranit a že nikdo nepotřebuje nic než si uvědomit, čím opravdu je.

Učte je to a dáte jim dobrou školu.

Tohle všechno je učte svými činy, nikoli pouhými slovy. Neboť děti napodobují to, co děláte a stanou se tím, čím jste vy.

Jděte a učte tyto pravdy nejen své děti, ale všechny lidi a všechny národy. Neboť všichni lidé jsou vaše děti a všechny národy jsou vašim domovem, když se vydáte na cestu k dokonalosti.

Tohle je cesta, na kterou jste se vydali před mnoha staletími a mnoha životy. Tohle je cesta, na kterou jste se dlouho připravovali a která vás přivedla tam, kde jste.

Tohle je cesta, která vás volá naléhavěji než kdykoli předtím, cesta, po které jdete stále rychleji.

Tohle je nevyhnutelný výsledek touhy vaší duše. Je to vyjádření božské podstaty ve vašem nitru. A ta k vám dnes hovoří jako nikdy předtím — neboť ji dnes slyšíte jako nikdy předtím.

Je načase ukázat světu nádhernou vizi. Vizi všech lidí, kteří kdy opravdu hledali, kteří opravdu milovali a kteří si uvědomovali jednotu Života.

Jakmile si tohle uvědomíte, nikdy nebudete spokojeni s ničím menším. Jakmile to jednou cítíte, chcete to sdílet se všemi, které milujete.

Neboť tohle je Realita, a ta je naprosto odlišná od vašich falešných představ. Nicméně tuto Realitu budete schopni vnímat **díky** svým falešným představám. Neboť ono „já“, s nímž se ztotožňujete ve svých představách, není tím, čím opravdu jste.

Dokud považujete své představy za realitu, nemůžete si uvědomit, čím opravdu jste. Pochopte, že vaše představy jsou falešné — že jste si je sami vytvořili pro velice reálné účely, ale že nejsou reál ně.

Proto jste sem přišli — abyste si tohle uvědomili jasněji než kdykoli předtím.

Transformace vašeho světa bude záviset na vaší schopnosti rozpomenout se. Smyslem veškerého **vzdělání** je rozpomenout se na to, co už víte, nikoli naučit se něco nového. Skutečný učitel si uvědomuje, že žáci už všechno vědí, a proto se nesnaží naučit je něco nového. Prostě jim připomínají to, co **žáci** už vědí.

Vyučovat druhé znamená pomáhat jim rozpomenout se.

Veškeré učení je rozpomínání. Veškeré vyučování je připomínání. Všechny lekce jsou oživené vzpomínky.

Je nemožné vyučovat něco nového, neboť nic nového neexistuje. Všechno, co kdy bylo, co je a co kdy bude, existuje v **tomto okamžiku**.

Pro duši jsou všechny tyto informace dostupné. Duše je těmito informacemi.

Duše je tělem Boha, který se vyvíjí.

Já se neustále vyvíjím. Tento proces, kterému říkáte evoluce, je proces, který nikdy nekončí.

Považujete-li Boha za proces, který je „dokončený“, pak si neuvědomujete realitu. Prozradím vám jedno tajemství: **Bůh není nikdy s ničím hotov**.

S ničím. Ani s vámi.

Bůh s vámi nikdy neskončí.

Neboť vy jste to, co je Bůh. A protože Bůh neskončil s Bohem, nemůže skončit ani s vámi.

Tohle je Boží dichotomie: řekl jsem, že všechno, co kdy bylo, co je teď a co kdy bude, *existuje* v tomto okamžiku. Také jsem však řekl, že proces evoluce nikdy nekončí. Jak je možné, aby obojí bylo pravda ?

Odpověď na tuto otázku má hodně společného s povahou času. Čas ve skutečnosti neexistuje. Existuje pouze proces, který pokračuje v nekonečném okamžiku přítomnosti.

Bůh je proces.

V rámci lidské logiky a různých omezení vaší mysli to nemůžete pochopit. Tato omezení si však kladete sami. A neděláte to bezdůvodně. To se týká všech vašich falešných představ, jak jsem vám už mnohokrát vysvětlil — a jak vám opět vysvětlím v této knize.

Prozatím si uvědomte, že Bůh nikdy s ničím nekončí. Proces, v němž si uvědomuji sám sebe, je věčný.

Onen aspekt Boha, který se projevuje v podobě lidského života na zemi, se vyvíjí v každém okamžiku. A vy jste se konečně rozhodli, že v tomto procesu budete hrát vědomou roli. To dokazuje už samotná skutečnost, že jste otevřeli tuto knihu. To byste nikdy neudělali, kdybyste nechtěli začít žít vědomým životem.

I když si myslíte, že k této knize přistupujete s nedůvěrou nebo s určitými výhradami, je to jen vaše představa. Tuto knihu jste otevřeli, protože chcete dosáhnout hlubokého uvědomění reality.

To se dnes děje na celém světě. Stále víc lidí se snaží rozpomenout se na svou realitu.

Vstupujete do druhé fáze procesu transformace života na vaší planetě. Tento proces můžete dokončit ve velice krátké době — během jedné či dvou generací — budete-li opravdu chtít.

První fáze trvala mnohem déle — několik tisíc let. I to je z hlediska Vesmíru velice krátká doba. Právě v této fázi probouzení lidstva vám vaši učitelé a duchovní mistři připomínali, čím opravdu jste.

Jakmile dostatečný počet lidí pochopí učení starých mistrů, dojde k urychlení duchovního vývoje a pak opravdu vstoupíte do druhé fáze transformace.

Dospělí dnes začínají učit mladé — a celý proces se urychluje.

S příchodem nového tisíciletí si mnoho lidí uvědomilo, že lidstvo stojí na prahu nové epochy. Toto uvědomění je předpokladem celosvětové změny, kterou se dnes snažíte urychlit.

Hodně záleží na vašich dětech. Budete-li své děti učit základní životní principy, můžete udělat zásadní krok vpřed ve své evoluci.

Založte své školství na takových myšlenkách jako je vědomí, odpovědnost, poctivost, transparentnost, svoboda, radostná oslava sexuality a rozmanitost individuálního sebevyjádření.

Tohle všechno uče své děti a dáte jim dobrou školu. A především je uče o představách, a jak — a proč — žít s nimi, nikoli v nich.

12.

Představy jsou jen představy

Jak si můžete uvědomit, že vaše představy jsou pouhé představy, když vám připadají tak reálné ? A jak se vám mohou jevit tak reálné, když **jsou** to pouhé představy ?

Tyto otázky si dnes začínáte klást. Až najdete odpovědi, zbavíte se víry v Nevědomost.

Dám vám některé odpovědi, abyste měli o čem přemýšlet.

Pamatujte, **tak jako ve všech rozmluvách s Bohem**, přemýšlejte o nich, ale nepovažujte je za neomylné. Spolehejte především na svou vlastní moudrost. Ať už čtete bibli, Bhagavad Gitu, korán nebo jakoukoli jinou posvátnou knihu, spolehejte na svůj vnitřní zdroj moudrosti. Je-li vaše vnitřní pravda v souladu s pravdou, kterou jste našli v nějaké knize, neříkejte druhým: „Tato kniha je pravdivá.“ Říkejte:

„Tato kniha je pravdivá pro mne.“

A když se vás někdo zeptá, jak žijete v důsledku pravdy, kterou jste našli ve svém srdci, řekněte mu, že váš způsob života je prostě jiný, nikoli lepší.

Tohle se snažím vám vysvětlit. Tato kniha vám nabízí **jiný pohled na život**. Jestliže vám objasňuje některé věci, je to dobré. Jestliže vám pomáhá uvědomit si vaši vlastní pravdu, je to dobré. Ale dejte si pozor, abyste z této knihy neudělali novou „bibli“, neboť pak byste jen nahradili jednu víru vírou jinou.

Nehledejte novou víru, snažte se uvědomit si to, co již víte. Uvědomte si, že žijete ve falešných představách a že tyto představy nejsou reálné. Nicméně tyto představy **ukazují** k tomu, co reálné je.

Jak si můžete uvědomit, že vaše představy jsou pouhé představy, když vám připadají tak reálné ? A jak se vám mohou jevit tak reálné, když **jsou** falešné ?

Nejdřív odpovím na druhou otázku.

Falešné představy se jeví tak reálné, protože hodně lidí věří že falešné nejsou.

Ve vašem imaginárním světě je všechno takové, jaké si myslíte, že to je. To potvrzují tisíce a miliony příkladů. Uvedu dva:

Kdysi jste věřili, že Slunce obíhá kolem Země — a tak tomu pro vás bylo. **Všechny vaše důkazy to potvrzovaly !** Touto pravdou jste si byli tak jistí, že jste na ní založili celou vaši astronomii.

Kdysi jste věřili, že všechno hmotné se pohybuje z jednoho bodu do druhého v čase a prostoru. **Všechny vaše důkazy to potvrzovaly.** Touto pravdou jste si byli tak jistí, že jste na ní založili celou vaši fyziku.

A teď pozorně poslouchejte. Je téměř zázračně, že tyto vědy a systémy **fungovaly**.

Astronomie, založená na vaší představě, že Země je středem Vesmíru, vysvětlovala vizuální jevy, které jste pozorovali na noční obloze. Vaše pozorování potvrzovala vaši víru a vytvářela to, čemu říkáte poznání.

Fyzika, založená na vaší představě o hmotných tělesech, vysvětlovala vizuální jevy, které jste pozorovali v hmotném světě. Vaše pozorování opět potvrzovala vaši víru a vytvářela to, čemu říkáte poznání.

Své názory jste změnili teprve později, když jste tyto jevy začali studovat důkladněji. Změnit názory však nebylo tak snadné. První vědci, kteří tuto změnu názoru navrhli, byli považováni za kacíře. Myšlenka, že Země obíhá kolem Slunce nebo že se hmotné částice nepohybují v prostoru a čase, ale *mizí* v určitém bodě a *znovu se objevují* v jiném bodě, byla označována za duchovní a vědeckou blasfemii. Obhájcí těchto názorů byli odsuzováni a někteří byli dokonce popraveni.

Většina z vás tvrdila, že pravda je to, čemu *věříte*. Nepotvrzovala to snad všechna vaše pozorování ? Tohle je otázka, kterou se nechcete zabývat.

Je možné, že vidíte jen to, co chcete vidět? Je možné, že vidíte jen to, co očekáváte, že uvidíte ? Nebo prostě *nechcete vidět* to, co **neočekáváte** ?

Tak tomu je.

Přestože vědci tvrdí, že vytvářejí své teorie na základě pozorování, jejich teoriím se nedá věřit, neboť nic nelze pozorovat objektivně.

Věda došla k závěru, že **všechno, co pozorujeme, je ovlivněno naším pozorováním**. Vědci dnes říkají totéž, co říkají vaše duchovní učení už dlouhá staletí.

O všech jevech přemýšlíte v kontextu toho, co si myslíte, že už víte. A nemůžete dělat nic jiného. Žádný jiný způsob neznáte.

Jinými slovy, všechno, co víte o svých falešných představách, je *založeno* na vašich falešných představách. Takže každý váš závěr je iluzorní.

Pamatujte si tohle:

Každý váš závěr je pouhou představou.

A teď se vrátíme k vaší první otázce. Jaksi můžete uvědomit, že vaše představy jsou pouhé představy, když vám připadají tak reálné ?

Právě jste se dověděli, že vám připadají reálné nikoli proto, že **jsou** reálné, ale proto, že pevně **věříte**, že reálné jsou. Chcete-li je vidět jinak, musíte změnit svou víru.

V minulosti se říkalo, že člověk věří tomu, co vidí. V poslední době se však rozšířil názor, že *vidíte to, čemu věříte*. A já vám říkám, že to je pravda.

Věříte-li, že je něco pouhá představa, také se na to tak **díváte**, přestože se to může jevit jako realita. Jedině pak **můžete tuto představu použít k účelu, pro který vznikla** — to znamená, že ji můžete použít jako nástroje poznání Nejvyšší reality.

Pak si své představy začnete **vytvářet** vědomě, místo abyste je pouze **přijímali** takové, jaké si myslíte, že musejí být.

Jak to můžete dělat ?

Ve skutečnosti to už děláte, ale neuvědomujete si to. Proto jsou vaše rozhodnutí nevědomá. Pokud vůbec nějaká rozhodnutí činíte. Většinou prostě přijímáte rozhodnutí druhých.

Vaše rozhodnutí spočívá v tom, že si zvolíte to, co si zvolili druzí. A tak jste se rozhodli, že budete žít jako vaši předkové — stejně jako oni se rozhodli, že budou žít jako jejich předkové.

Okamžik, kdy se *rozhodnete* učinit vlastní rozhodnutí, bude okamžikem vašeho osvobození.

Sice **neuniknete** falešným představám, ale osvobodíte se od nich, neboť jim nedovolíte ovládat váš život.

Až pochopíte jejich smysl, nikdy se jich nevzdáte, dokud nedosáhnete svého cíle.

Vaším cílem je nejen poznat, čím opravdu jste, ale také *vytvářet* to, čím chcete být. Vaším úkolem je znovu a znovu přetvářet své já podle nejkrásnější verze té nejkrásnější představy, jakou jste o sobě kdy měli. *Tomuto* procesu se říká evoluce.

Nicméně potřeba být tímto procesem ovlivňován je negativní. Můžete žít v tomto světě, ale nemusíte na něm být závislí.

Až si to uvědomíte, začnete vnímat svět tak, jak jej vnímat chcete. Pochopíte, že život je **akce**, nikoli **reakce**. Uvědomíte si, že život je něco, co **vytváříte**, nikoli něco, co **máte**.

Jakmile si to uvědomíte, všechno ve vašem životě se změní. Až si to uvědomí dostatečné množství lidí, změní se všechno na celé vaší **planetě**.

Ti, kteří to pochopili, jsou považováni za Mistry. Ti, kteří to hlásají, jsou považováni za Bohy v lidské podobě. Ti, kteří podle toho žijí, jsou považováni za požehnané.

Bůh vám žehnej.

Abyste mohli žít jako Mistři, musíte se stát kacíři a rouhači. Neboť nebudete věřit tomu, čemu věří ostatní, a ostatní budou odmítat vaši novou pravdu, jako vy budete odmítat jejich starou pravdu.

Budete odmítat jejich představu o světě stejně jako ti, kteří odmítali starou představu, že svět je plochý. Budete popírat to, co se na první pohled zdá být nevyvratitelné. Vyvoláte vášnivé debaty a projevy nesouhlasu a nakonec se vydáte na daleké plavby přes bouřlivé oceány a objevíte nekonečné obzory. A pak budete žít v novém světě.

To je svět, který jste chtěli už dlouho vytvářet a ve kterém jste měli žít od počátku času. Nicméně i čas je falešná představa, takže by bylo lepší říci, od „vzniku falešných představ“.

Nezapomínejte, že **falešné představy nejsou něco, co pasivně snášíte. Falešné představy si sami vytváříte.**

Jestliže nechcete, nemusíte podle nich žít.

Jste na světě, protože tu chcete být. Kdybyste to nechtěli, nebyli byste tu.

Uvědomte si, že představy, ve kterých žijete, si vytváříte **sami**. Nikdo jiný je nevytváří **pro vás**.

Lidé, kteří se vyhýbají odpovědnosti za svůj život, říkají, že život stvořil Bůh a že oni jsou nuceni jej trpně snášet.

Ale já vám říkám, že svět, ve kterém žijete, je takový, jaký je, protože **jej takový chcete mít. Až budete chtít, aby byl jiný, pak jej změníte.**

Tuto pravdu lidé nechtějí přijmout, neboť by museli přiznat svou spoluúčast. To ovšem nejsou ochotni udělat. Raději se považují za neochotné oběti než za nevědomé tvůrce.

To je snadno pochopitelné. Kdybyste věřili, že svět je vaším výtvozem, nemohli byste si to odpustit. A proč byste si to nemohli odpustit ? **Protože si myslíte, že bych vám to neodpustil Já.**

Věříte, že existuje něco „neodpustitelného“ A jak si můžete odpustit něco, o čem víte, že to nebude odpuštěno Bohem ? To si odpustit nemůžete. A tak uděláte to jediné, co vám zbývá: **vymluvíte se, že se stavem světa nemáte nic společného.** Odmítnete odpovědnost za něco, o čem si myslíte, že bych to považoval za neodpustitelný hřích.

To je překroucená logika, neboť jestliže jste nepřivedli svět do stavu, v němž se dnes nachází, kdo jiný to udělal ? Když někdo řekne, že všechny strašné chyby udělal Bůh, okamžitě Mě začnete bránit. „Ne, ne, ne,“ říkáte. „Bůh jen dal člověku svobodnou vůli. To všechno udělal člověk.“

Když vám však řeknu, „máte **pravdu**, já váš život **nevytvářím**,“ okamžitě to začnete popírat.

Nejraději byste chtěli oboje. Bůh za nic nemůže a vy za nic nemůžete. Všechno jen smutně pozorujete.

Když se však na život pořádně naštvete, pak změníte tón. Když jde do tuhého, začnete Mě obviňovat.

„Jak to můžeš dovolit?“ ptáte se Mě. Někteří z vás Mi dokonce vyhrožují.

Jste z toho celí zmatení. Nejenže je svět krutý, ale také byl **stvořen** krutým a bezcitným Bohem.

Abyste tuto myšlenku ospravedlnili, musíte se ode Mě distancovat, neboť vy sami byste tak krutý svět nikdy nevytvořili. Musíte si představovat Boha, který je schopen udělat něco, co byste vy sami nikdy neudělali. A musíte říkat, že jste ponecháni na pospas jeho rozmarům.

A to taky děláte — nábožně.

Ale i v tom vidíte rozpor, neboť Bůh vašich **vznešených představ** by nic takového neudělal. Tak kdo to **dělá** ? Kdo to všechno **dělá** do dnešního dne ? Někdo to dělat musí, tak **kdo to je** ?

Satan.

Abyste překonali rozpor milujícího Boha, který dělá špatné věci a abyste se vyhnuli vlastní odpovědnosti, vytvořili jste si třetí stranu.

Dokonalého obětního beránka.

A tím je Dábel.

Teď je konečně všechno jasné. Existuje někdo, kdo stojí mezi tím, co chcete vy a co chci já, a kdo nám znepřijemňuje život.

Vy nejste zodpovědní za krutý svět, ve kterém žijete. Vy jste jej nevytvořili.

Můžete si říci; „V určitém ohledu jsme jej možná vytvořili, ale nebyla to naše chyba. K tomu nás přinutil Dábel.“

Tato komická věta se stala vaší teologií.

Anebo je to naopak a vaše teologie se stala komedií ?

To můžete posoudit jen vy.

13.

Účel falešných představ

Z této zmatené situace se můžete dostat. Musíte si však uvědomit, že vaše představy jsou falešné, a místo abyste se jimi nechali ovládat, musíte je začít používat.

Jakmile poznáte, že své představy můžete ovládat, okamžitě si uvědomíte, že nejsou reálné.

Můžete namítnout, že toho nejste schopni. Nicméně falešné představy si vytváříte každý den a pak v nich žijete.

Znáte někoho, kdo si nařizuje hodinky o patnáct minut dopředu, aby nikdy nepřišel pozdě ?

Někteří lidé na vaší planetě to dělají ! Opravdu si nařizují hodinky dopředu. Kdykoli se na ně pak podívají, uvědomí si, že by si měli pospíšet, neboť předstírají, že je o několik minut víc než ve skutečnosti.

Někteří lidé dokonce zapomenou, že si tento trik sami vymyslili a opravdu věří, že hodinky ukazují správný čas. **V tuto chvíli jim jejich falešná představa přestává sloužit. Přestává sloužit svému účelu.**

Člověk, který si uvědomuje, že jeho hodinky neukazují správný čas, neboť si je sám nařídil dopředu, **se nevzrušuje**, protože ví, že mu zbývá ještě pár minut. Začne jednat rychle a efektivně, protože je klidný. Uvědomuje si, že falešná představa, kterou si sám vytvořil, není realita.

Člověk, který zapomněl, že si nařídil hodinky dopředu, aby si vytvořil falešnou představu, začne být **nervózní**, protože si **myslí že jeho falešná představa je reálná**.

Tito dva lidé mají naprosto rozdílné reakce na tutéž okolnost. Jeden si uvědomuje, že jeho falešná představa není reálná, zatímco druhý ji považuje za realitu.

Nejvyšší realitu můžete vnímat pouze tehdy, když si uvědomíte, že falešné představy **nejsou** reálné. Jedině pak vám falešné představy mohou sloužit.

Ted' tomu rozumíte lépe.

Falešné představy můžete užívat, když si uvědomujete, že *jsou* to pouhé představy. A to si uvědomíte, když jich užíváte. Tento proces se pohybuje v kruhu, jako samotný Život.

Začíná vašim popřením reality falešných představ. Vy však už velmi dlouhou dobu popíráte Nejvyšší realitu. Už dlouho popíráte, kdo jsem Já a kdo jste vy. **Změňte svůj přístup a začněte popírat své falešné představy.**

Podívejte se kolem sebe a učiňte jednoduché prohlášení: **Nic v mém světě není reálné.**

Je to velice jednoduché. .

To jsem vám řekl už mnohokrát, mnoha různými způsoby. A dnes vám to říkám znovu.

Nic z toho, co vidíte, není reálné.

Je to jako čas na hodinkách, které jste si nařídili o deset minut dopředu.

Vlastně klamete sami sebe, namlouváte si, že existuje to, co neexistuje.

Musíte si však dávat pozor, neboť je snadné zapomenout, že **žijete v představě, kterou jste si sami vytvořili.**

Možná vás bude deprimovat, když vám řeknu, že všechno, co prožíváte na vaší planetě, je falešná představa. Nemáte však důvod zoufat, neboť váš svět je váš největší poklad.

Život na hmotné úrovni je nádherný a jeho cílem je přinést vám štěstí. Musíte si však uvědomit a začít vytvářet to, čím opravdu jste. Proto jděte do toho úžasného světa, který jste si vytvořili, a snažte se vyjádřit svým životem tu nejkrásnější představu, jakou jste o sobě kdy měli.

Uvědomte si, že každý váš akt je aktem sebeurčení. V každé vaší myšlence je obsažena tvůrčí energie. Každé vaše slovo je oznámením toho, co je pro vás pravdivé.

Uvědomte si, co dnes děláte. Odpovídá to vaší představě o tom, čím chcete být ?

Uvědomte si, o čem dnes přemýšlíte. Odpovídá to tomu, co chcete vytvořit ?

Uvědomte si, co dnes říkáte. Odpovídá to tomu, co si přejete, aby se stalo realitou ?

Každý okamžik vašeho života je posvátným okamžikem tvůrčí činnosti. Každý okamžik je novým začátkem. V každém okamžiku se znovu rodíte.

Tohle je vaše cesta k dokonalosti. Tato cesta vás vysvobodí z hrůzného snu, který jste si sami vytvořili. Dovede vás do krásného snu, kterým váš život měl vždycky být. Tato cesta vás dovede zpátky ke Stvořiteli.

14.

Meditujte o falešných představách

Řekl jsem vám, že když člověk dosáhne dokonalosti, nic ho nemůže učinit nešťastným. Také jsem vám řekl, že existuje jedno velké tajemství, které umožňuje Mistrovi žít v tomto světě.

Toto tajemství jsem vám již prozradil, ale neřekl jsem vám, že je to „tajemství“. Takže jste si možná neuvědomili, že to je klíč ke všemu.

Tohle je ono tajemství:

Neexistuje nejednotnost.

Toto poznání může změnit váš život. Toto poznání, které může obrátit svět vzhůru nohama, lze vyjádřit jednoduchou větou:

Všichni jsme součástí jednoho Celku.

Ve skutečnosti by to obrátilo svět hlavou vzhůru! Neboť když si uvědomíte, že existuje jen jediný Celek, jen jediná Realita, jen jediná Bytost, pak pochopíte, že tato jediná Bytost **vždycky prosadí svou vůli.**

Jinými slovy, **neexistuje Neúspěch.**

A když si to uvědomíte, okamžitě vám bude jasné, že tato jediná Bytost nic nepostrádá. Takže **neexistují Potřeby.**

V okamžiku osvětlení se všechno změní. Vaše falešné představy se zhroutí. Zhroutí se všechny konstrukce, Jež tyto představy podporovaly. To znamená, že se zhroutí vaše kulturní mýty, na nichž jste založili svůj život.

Žádný z vašich mýtů nemá nic společného s Nejvyšší realitou.

Abyste mohli pokračovat v evoluci, musíte se vzdát svých mýtů. Toho můžete dosáhnout mnoha různými způsoby. Nejúčinnější je meditace.

V naprostém klidu meditace najdete své skutečné bytí. V naprostém tichu uslyšíte dech své duše —a dech Boha.

Už jsem vám to řekl mnohokrát a teď to budu znovu opakovat: „Najdete Mě v naprostém tichu.“

Meditujte každý den. Zeptejte se sami sebe:

„Mohu věnovat Bohu patnáct minut každé ráno a každý večer ?“

Jestliže nemůžete, protože máte příliš práce, pak jste uvězněni ve svých falešných představách mnohem víc, než si uvědomujete.

A přece není pozdě — nikdy není pozdě —uvědomit si, že vaše představy jsou falešné, a začít je užívat takovým způsobem, který vám umožní vnímat skutečnou realitu toho, čím opravdu jste.

Každý den si najděte pár minut — nic víc nepotřebujete — a spojte se se Mnou v meditaci.

Radím vám, abyste se spojili se Stvořitelem.

V okamžiku spojení s Bohem si uvědomíte pravdu své existence. Až se vrátíte ze své meditace, pochopíte, že popíráním této hluboké pravdy posilujete negativní vliv svých falešných představ.

Vaše představy vám měly přinést radost. Měly být vaším nástrojem. Neměly pro vás být zátěží či překážkou. Neměly vám přinášet smutek a utrpení. A to všechno se změní, až pochopíte Nejvyšší realitu:

Neexistuje oddělenost.

Nic není od ničeho odděleno. Existuje pouze Jednota.

Nejste odděleni jeden od druhého ani od žádné části Života. A nejste odděleni ode Mne.

Protože neexistuje Nejednotnost, *nemůže* existovat Nedostatek. Neboť Celek *je* soběstačný.

Protože neexistuje Nedostatek, *nemohou* existovat Požadavky. Neboť když nic nepotřebujete, nemusíte nic dělat, abyste něco získali.

Protože nemusíte nic dělat, nemůžete být souzeni za to, že jste něco neudělali.

Protože nebudete souzeni, nemůžete být odsouzeni i.

Protože nikdy nebudete odsouzeni, uvědomíte si, že láska je bezpodmínečná.

Protože láska je bezpodmínečná, nikdo v Království Božím nemůže být nadřazený. Neexistuje žádná hierarchie a nikdo není milován víc než ostatní. Láska je totální zážitek. Není možné milovat hodně nebo málo. Lásku nelze měřit. Můžete milovat různými způsoby, ale nemůžete milovat míň nebo víc.

To si pamatujte.

Láska není měřitelná.

Láska buď je, nebo není. V Království Božím je vždycky. Neboť Bůh lásku **neuděluje**, Bůh *je* Láska.

Řekl jsem vám, že jsme jedno a totéž, a tak to opravdu je. Byli jste stvořeni podle mého obrazu. Takže i vy jste láska. Jedním slovem, Láska je to, čím opravdu jste. Nejste příjemci lásky, jste to, co se snažíte dostat. Tohle je velké tajemství. Když to pochopíte, změnění to váš život.

Lidé celý život hledají něco, co už mají. Mají to, protože tím **jsou**.

Chcete-li být milováni, buďte láskou.

Jste Moji milovaní. Každý z vás. Všichni. Nikoho z vás nemiluji víc než ostatní, protože nikdo z vás není Bohem víc než ostatní — ačkoli někteří z vás na Mě víc pamatují, a proto víc pamatují na sebe.

Proto na sebe nezapomínejte.

Buďte láskou, Moji milovaní.

Milujte, abyste si Mě připomněli.

Neboť všichni jste součástí Mého těla. Všichni jste součástí Boha.

Existuje jen jediné tělo.

Jediné Bytí.

Pamatujte si to.

Protože neexistuje Nadřazenost, nikdo neví víc nebo míň než ostatní. Někteří si jen víc pamatují, zatímco jiní si pamatují míň.

Neexistuje Nevědomost.

A já jsem přišel, abych vám opět řekl, co je pravda: **Láska je bezpodmínečná. Láska je nekonečná. Bůh nemá žádné potřeby. A vy jste zázrak. Zázrak Boží v lidské podobě.**

To jste se chtěli vždycky dovědět. To jste vždycky věděli ve svém srdci, ale váš rozum to popíral. To vám znovu a znovu šeptala vaše duše, ale vždycky byla umlčena vaším tělem a okolním světem.

Náboženství, které vás mělo přivést k Bohu, vás žádalo, abyste Mě popřeli. Vaši teologové vám říkali, že **nejste** Bohem a že Já **nejsem** vámi. Říkali vám, že to je hříšná myšlenka.

Říkají vám, že Bůh je Stvořitel a vy jste jeho stvoření. Právě tato neochota přijmout myšlenku, že jste totéž co Já, způsobuje veškeré utrpení ve vašem životě.

A teď vás zvu na schůzku se Stvořitelem. Stvořitele najdete ve své duši.

15.

Používání představ

Chcete-li se připravit na setkání se Stvořitelem, uděláte dobře, když se vzdáte svých falešných představ - včetně představy, že jste od Stvořitele oddělení.

Proto jste tady. To je účelem tohoto rozhovoru s Bohem. Neboť jste se rozhodli žít se svými představami, nikoli v nich. A právě toto rozhodnutí vás sem přivedlo.

Už dlouho je vám jasné, že vaše představy jsou mylné. Měli jste si uvědomit, že jsou falešné. V hloubi duše jste však věděli, že kdybyste se jich **vzdali**, skončilo by něco životně důležitého.

Opět jste měli pravdu. A opět jste udělali chybu. Místo abyste si uvědomili, že jsou to pouhé představy, a místo abyste jich použili za účelem, pro který vznikly, snažili jste se **napravit jejich vady**.

To bylo zbytečné. Stačilo si jejich vady uvědomit a rozpomenout se na to, co jste v hloubi duše vždycky věděli. A proto jste se nemohli svých představ vzdát, aniž by skončilo něco životně důležitého.

To jsem vám už vysvětlil v našich rozhovorech. A teď vám to vysvětlím ještě jednou, aby vám to bylo naprosto jasné.

Smyslem vašich představ je poskytnout vám lokalizovaný kontext, který vám umožní znovu vytvářet své já podle nejkrásnější verze té nejkrásnější představy, jakou jste kdy měli o tom, čím opravdu jste.

Vesmír je souvislé pole. To je jeho definice i jeho *smysl*. Poskytuje živým bytostem možnost realizovat se na hmotné úrovni.

Vy jste lokalizovanou verzí tohoto souvislého pole, stejně jako všechno kolem vás. jinými slovy, jste **lokalizovaný Bůh**.

Mimo tento lokalizovaný kontext si uvědomujete sami sebe jako všechno, co existuje. Všechno, co existuje, si však nemůže uvědomovat samo sebe, protože neexistuje nic jiného.

V nepřítomnosti toho, čím nejste, neexistuje ani to, čím *jste*. Nemůžete si to uvědomit, nemůžete to poznat.

To jsem vám řekl už mnohokrát.

Řekl jsem vám, že pokud neexistuje nic „pomalého“, neexistuje nic „rychlého“. Pokud není nic „nahore“, není nic „dole“. Pokud není nic „tady“, není nic „tam“.

V nepřítomnosti svých falešných představ **nejste ani tady, ani tam.**

A proto si kolektivně vytváříte své nádherné představy. Svět — a vlastně celý Vesmír — je vaší představou. Ta vám poskytuje kontext, v němž si můžete uvědomit a vytvářet to, čím opravdu jste.

Všichni to děláte. Neboť každý z vás je individuálním vyjádřením Božské podstaty. Každý z vás se snaží poznat a vyjádřit sám sebe.

Kdo jste ? Jste dobří ? Jste špatní ? Co je „dobré“ ? Co je „špatné“ ? Jste velcí ? Jste malí ? Co je „velké“ ? Co je „malé“ ? Co jste vy ? Co to znamená být velký nebo malý ? Jste opravdu tak úžasní ?

Tohle je jediná otázka, kterou si Bůh klade.

Kdo jsem ? Kdo jsem ? Kdo jsem ?

A čím teď chci být ?

Tohle je jediná důležitá otázka. A vaše duše používá vašeho života k tomu, aby o tom rozhodla.

Ne proto, aby to zjistila. Ale proto, aby **rozhodla**. Neboť život není proces **objevování život je proces tvoření**.

Každý akt je aktem sebeurčení.

Bůh je proces sebetvoření a sebeuvědomění. **Proto jste tady**. A toho, čím nejste, používáte k tomu, abyste si uvědomili, čím opravdu jste.

Není nic, čím byste nebyli. jste vším. Bůh je všechno. Bůh je vším. Abyste si mohli uvědomit tu část Boha, kterou v tomto okamžiku vyjadřujete, musíte si představovat, že existují části, kterými nejste. To jsou falešné představy Života.

Proto jich užívejte a buďte za ně vděční. Váš život je kouzelný trik, a vy jste kouzelníci.

Cesta k dokonalosti spočívá v tom, že vyjadřujete krásu toho, čím opravdu jste, právě v okamžiku, kdy stojíte tváří v tvář falešným představám. V tomto kontextu je důležité připustit, že se vám vaše Představy zdají být velice reálné.

Prvním krokem k tomu, abyste je užívali za účelem, pro který vznikly, je **uvědomit si, že JSOU to pouhé představy**. Teprve pak můžete **rozhodnout, co znamenají**.

Nakonec si **vyberete aspekt Božství** (část svého já), **jež chcete prožívat v rámci lokalizovaného pole** (jež nazýváte „situací“ či „okolnostmi“), **v němž se nacházíte** (které jste vytvořili).

Tady je celý ten proces ve zkratce:

A. Pochopte, že vaše Představy JSOU pouhé Představy.

B. Rozhodněte, co znamenají.

C. Znovu vytvářejte své já.

Je mnoho způsobů, jak užívat Deset lidských představ a mnoho způsobů, jak je prožívat. Můžete je prožívat jako momentální realitu nebo jako vzpomínky na minulost. Tím druhým způsobem jich užívají bytosti ve vysoce vyspělých civilizacích.

Vysoce vyspělé bytosti si uvědomují své falešné představy, ale nikdy se jich nevzdávají (pamatujte si, že vzdát se falešných představ znamená ukončit samotný život) a prožívají je jako součást své minulosti, nikoli jako součást přítomnosti.

Ať už je prožíváte v přítomnosti nebo jako vzpomínky na minulost, musíte si uvědomovat, že jsou to pouhé představy. Pak jich můžete užívat k čemukoli.

Chcete-li prožívat určitý aspekt svého já, vaše představy jsou vaším nástrojem. Každou představu můžete použít k realizaci různých aspektů toho, čím jste. Také můžete představy kombinovat, abyste mohli prožívat několik aspektů zároveň — nebo jeden aspekt několika způsoby.

Například První a Čtvrtou představu můžete spojit, abyste mohli prožívat onen aspekt své existence, které říkáte sebejistota.

Nemůžete se cítit sebejistí, pokud neexistuje něco, co by vám dávalo jistotu. Použijete-li svých představ o existenci Potřeb a Nedostatku, můžete vycházet z toho, že Nedostatek a Potřeba skutečně existují, a teprve potom můžete tuto představu překonat. Budete-li to dělat často, získáte sebejistotu, neboť si uvědomíte, že vždycky bude dostatek všeho, co potřebujete. Tuto zkušenost vám pak potvrdí Nejvyšší realita.

Také můžete kombinovat svou Druhou a šestou představu, které říkají, že existuje Neúspěch a Boží soud. Můžete si představovat, že jste v něčem neuspěli a můžete se za to odsuzovat nebo přijmout odsouzení druhých. Pak můžete svůj „neúspěch“ překonat a říci světu: „já vám ukážu.“ A nakonec budete triumfovat !

Tohle je úžasný zážitek a mnoho z vás jej už mnohokrát prožilo. Jestliže však zapomenete, že Neúspěch a Soud jsou falešné představy, pak jim uvěříte a budou vám připadat jako tvrdé životní reality.

Tyto „tvrdé životní reality“ překonáte, když si uvědomíte, že vaše představy jsou pouhé představy.

Kteroukoli představu můžete kombinovat s kteroukoli jinou — Nejednotnost s Potřebou, Odsouzení s Nadřazeností, Nevědomost s Nadřazeností a Odsouzením atd. Vaše falešné představy jsou úžasným **kontrastním polem**, které vám umožňuje prožívat to, čím opravdu jste.

Mnohokrát jsem vám opakoval, že v relativním světě si nemůžete uvědomit, čím opravdu jste, pokud si neuvědomíte, čím nejste. Vaše představy vám poskytují kontext, v jehož rámci si můžete uvědomit každý aspekt svého já, a dávají vám příležitost vybrat si ten Nejvyšší aspekt, který si v daném okamžiku umíte představit.

Rozumíte ? Chápete to ?

Výborně. Podívejme se tedy, jak můžete jednotlivých představ použít k realizaci svého já.

Své První představy, představy o existenci Potřeb, můžete použít k tomu, abyste si uvědomili důležitý aspekt svého já, který můžete označit za aspekt, jenž nic nepotřebuje.

K tomu, abyste existovali, nepotřebujete vůbec nic. A také nepotřebujete nic k tomu, abyste existovali věčně. Falešná představa o existenci Potřeb vám poskytuje kontext, v jehož rámci věříte, že Potřeby skutečně existují. Teprve když si uvědomíte, že vaše představa je falešná, uvědomíte si Nejvyšší realitu. Vaše falešná představa vám poskytuje kontext, v jehož rámci můžete pochopit Nejvyšší realitu.

V Nejvyšší realitě už máte všechno, co si myslíte, že potřebujete. Nejvyšší realita existuje ve vaší duši. Vy sami **jste** Nejvyšší realitou. **Jste** to, co potřebujete — a proto si v každém okamžiku dáváte všechno, co potřebujete. To znamená, že ve skutečnosti nic nepotřebujete. Abyste to opravdu pochopili, musíte si uvědomit, že vaše představa je falešná. Musíte se osvobodit.

Toho dosáhnete tím, že si uvědomíte, co potřebujete v tomto okamžiku — to jest co si myslíte, že nemáte, a co považujete za nutné mít — a že si uvědomíte, že **existujete**, přestože to nemáte.

Důsledky tohoto uvědomění jsou nesmírné. Existujete-li v tomto okamžiku, aniž máte, co si myslíte, že potřebujete, **proč si myslíte, že to potřebujete ?**

To je klíčová otázka. Ta vám odemkne zlaté dveře, dveře ke všemu.

Až si budete příště myslit, že něco potřebujete, zeptejte se sami sebe: „**Proč si myslím, že to potřebuji ?**“

Tato otázka je velice osvobozující. Vyjadřuje svobodu šesti slovy.

Uvědomíte si, že to, co si myslíte, že potřebujete, vlastně nepotřebujete, ať už je to cokoli. Uvědomíte si, že jste to nikdy nepotřebovali a že jste si to jen **myslili**.

Nepotřebujete dokonce ani vzduch, který dýcháte. Toho si všimnete v okamžiku smrti. Vzduch je něco, co potřebuje pouze vaše tělo, a vy nejste svým tělem.

Vaše tělo je něco, co máte, není to něco, čím jste. Je to úžasný nástroj. Nicméně k tomu, abyste pokračovali v procesu tvoření, své tělo nepotřebujete.

Tato informace vám může dát jisté esoterické potěšení, ale nezmírní váš strach ze ztráty těla, rodiny nebo situace, ve které se nacházíte. Tento strach můžete překonat tím, že se odpoutáte od světských záležitostí — jako to dělají duchovní Mistři. Mistři se naučili odpoutat se od světských záležitostí už před tím, než měli důkaz, že hmotný život je pouhá představa. Lidem, kteří nedosáhli této úrovně dokonalosti, poskytne tento důkaz teprve smrt.

Jakmile opustíte své tělo (to jest jakmile „umřete“), okamžitě si uvědomíte, že tento stav bytí není tak hrozný, jak jste si představovali, neboť je ve skutečnosti úžasný. Uvědomíte si, že je to mnohem lepší než být připoután ke svému hmotnému tělu. Odpoutat se pak bude snadné.

To se však můžete naučit, dokud žijete **ve** svém těle, takže nemusíte čekat na smrt jen proto, abyste si uvědomili nádheru života a abyste poznali, čím opravdu jste. Tohoto poznání můžete dosáhnout tím, že se odpoutáte od pozemských záležitostí ještě **před** smrtí. A **toho** dosáhnete tím, že se vzdáte své falešné představy, že existují Potřeby.

Této představy se můžete vzdát, když pochopíte povahu života a smrti a když si uvědomíte, že smrt neexistuje a život je věčný. Jakmile to jednou pochopíte, můžete se odpoutat ode všeho v Životě —včetně

Života samého — neboť **víte, že se k tomu všemu můžete vrátit**, protože Život je věčný.

Všechno, k čemu jste na této zemi připoutáni, můžete prožívat v takzvaném „posmrtném životě“ nebo v **jakémkoli příštím životě** a pak si uvědomíte, že jste o nic nepřišli. Pomalu se budete osvobozovat od světských potřeb, neboť si uvědomíte, že vám věčný Život nabízí neobyčejné možnosti vývoje a růstu.

Nikdy nepřestanete milovat ty, které jste milovali v tomto životě nebo v životech minulých, neboť se s nimi můžete spojit na nejhlubší úrovni, kdykoli chcete.

Bude-li vám chybět někdo, kdo ještě žije ve svém hmotném těle na Zemi, můžete se s ním spojit rychlostí myšlenky.

Bude-li vám chybět někdo, kdo opustil své tělo před vámi, budete se s ním moci spojit okamžitě po své vlastní smrti.

A to není ani zdaleka všechno, co přijde. V dalších knihách vám řeknu víc — mnohem víc — až budeme hovořit o tom, jaké je to umírat s Bohem.

Bez Boha umřít nemůžete. To si můžete jen představovat. Tato představa je vaším peklem. Strach z pekla vždycky posiloval veškeré vaše obavy.

A přece se nemáte čeho bát a nic nepotřebujete, neboť nejenže není možné umřít bez Boha, ale také není možné bez Boha žít.

Není to možné, protože Já jsem vámi a vy jste Mnou. Mezi námi není žádný rozdíl. Nemůžete umřít beze Mě, neboť „být bez Boha“ je stav, ve kterém nikdy nemůžete být.

Jsem Bůh a jsem všechno, co existuje. A jelikož jste součástí všeho, co je, **já jsem to, co jste vy**. jsem vším, co jste vy.

A jestliže všechno, co existuje, je stále s vámi, pak je jasné, že nic nepotřebujete — a to je pravda vaší existence. Až si tohle opravdu uvědomíte, začnete žít ve svém těle úplně jiným způsobem. Stanete se odvážnými — a odvaha produkuje svá vlastní požehnání, neboť nedostatek strachu produkuje nedostatek všeho, čeho se bojíte.

Přítomnost strachu naopak přitahuje všechno, čeho se bojíte. Strach je velmi silná emoce a silné emoce jsou tvůrčí. Proto jsem vás inspiroval k tomu, abyste si řekli: „Kromě strachu samotného se nemáme čeho bát.“

Bez strachu můžete žít, když víte, že všechny výsledky v životě jsou dokonalé — včetně výsledku, kterého se bojíte nejvíc, to jest smrti.

To vám teď říkám. Když se dobře podíváte na svůj život, uvidíte, že jste vždycky měli všechno, co jste potřebovali, abyste přežili další okamžik a abyste se nakonec dostali tam, kde jste v tomto okamžiku.

Důkazem je fakt, že tady *jste*. Je jasné, že jste nepotřebovali nic víc. Mohli jste sice chtít víc, ale víc jste **nepotřebovali. Všechny vaše potřeby byly uspokojeny.**

Tohle je úžasný objev a je to vždycky pravda. Všechno ostatní je lež (STRACH). „Nemějte strach, neboť já jsem vždycky s vámi.“

Když víte, že všechno dobře dopadne a že se nemusíte ničeho bát, pak se vám všechno, čeho jste se dřív báli, jeví v novém světle. Rozplyne se veškerá temnota a to, čeho jste se dřív báli, vidíte jako „dobrodružství“.

Taková změna pohledu na svět může změnit váš život. Můžete žít beze strachu a můžete vnímat nádheru, pro kterou jste byli stvořeni. Když si uvědomíte, že vaše představy jsou pouhé představy, můžete jich použít za účelem, pro který vznikly — to jest, aby vám pomohly uvědomit si, čím opravdu jste.

Například představa, že potřebujete své tělo, vás motivuje k tomu, abyste své tělo chránili a abyste o ně pečovali. Jedině pak můžete své tělo používat k tomu, k čemu bylo stvořeno.

Představa, že potřebujete partnerský vztah, vás motivuje k tomu, abyste svůj partnerský vztah chránili a abyste o něj pečovali. Jedině pak můžete svého vztahu použít k tomu, k čemu byl stvořen.

Totéž platí o všem, co si myslíte, že potřebujete. **Užívejte** svých představ. Užívejte je praktickým způsobem. Ale nezapomínejte, že vám **slouží jen do té doby, dokud si uvědomujete, že jsou to pouhé představy**. Jakmile uvěříte, že vaše představy jsou reálné, začnete na nich lpět a vaše zdravá opatrnost se změní v obavy. Láska se pro vás stane vlastnictvím a veškeré vlastnictví se stane posedlostí. Padnete do pastí připoutanosti a ztratíte se ve svých představách.

Věříte-li například, že opravdu existují Potřeby, pak jste opravdu ztraceni. Neboť tato představa je nejméně pravdivá. Je to vaše První falešná představa a je nejmocnější ze všech. Všechny ostatní představy jsou na ní založené. Člověk je existence, která **nemá** žádné potřeby, a právě tato existence je **ztracena**.

Často se o někom říká, že se „snaží najít sám sebe“. A to je **pravda**. To se snažíte najít všichni. Sami sebe však nenajdete ve vnějším světě. To, co hledáte, můžete najít pouze v sobě.

Pamatujte si, co jsem vám řekl: **Nehledáte-li ve své duši, nic nenajdete.**

Pouze ve svém nitru můžete najít odpověď na otázku: „Proč si myslím, že potřebuji tohoto člověka nebo tuto věc?“ Pouze ve své duši si uvědomíte, že nic nepotřebujete. Pak pochopíte, co znamená výrok:

„Kdysi jsem býval ztracen, ale teď jsem se našel.“

Ve své duši najdete svou skutečnou totožnost. Své První falešné představy užíváte k tomu, abyste si uvědomili, že jste božskou bytostí, která nic nepotřebuje, neboť všechny potřeby jsou vždycky uspokojeny. Čím jasněji si to uvědomíte, tím víc to budete prožívat ve svém každodenním životě. A pak se stanete tím, čím opravdu jste.

To si pamatujte.

Stanete se tím, co si myslíte, že jste.

Své Druhé falešné představy můžete užívat k tomu, abyste si uvědomili svou neschopnost v čemkoli neuspět.

Nic z toho, co děláte, není neúspěch. Všechno je součástí procesu, kterým procházíte, abyste dosáhli toho, čeho dosáhnout chcete a abyste prožívali to, co chcete prožívat.

Všichni hledáte možnost prožívat to, čím opravdu jste. V nepřítomnosti toho, čím nejste však nemůžete prožívat to, čím jste. Proto si uvědomte, že prožívat to, čím nejste, není *neúspěch*, nýbrž způsob, jakým prožíváte to, čím jste.

To je velmi důležité, ale význam tohoto tvrzení vám může snadno uniknout. A proto vám to budu opakovat.

Uvědomte si, že prožívat to, Čím nejste, není **neúspěch**, nýbrž způsob, jakým prožíváte to, Čím jste.

A proto, když máte dojem, že jste v něčem „neuspěli“, přijměte to a nestěžujte si. Neboť to, čemu se bráníte, trvá. A to, co si uvědomíte, zmizí. To znamená, že to ztratí svou neskutečnou formu. Uvědomíte si, co to je, právě tak, jako si uvědomíte, čím opravdu jste.

Budete-li užívat své falešné představy o Neúspěchu k tomu, abyste si uvědomili, co jste se naučili, vaše představa vám pomůže uvědomit si, že jste vlastně vždycky úspěšní.

Zkrátka a dobře, falešnou představu, že jste neúspěšní, překonáte tím, že se na všechno díváte jako na součást svého úspěchu. Všechno je součástí procesu, v němž si uvědomujete svůj úspěch.

Mnoho lidí to chápe intuitivně. K těmto lidem patří například vědci. Když začnou nějaký důležitý experiment, nejenže očekávají neúspěch, ale **radují se z něj**. Vědec si uvědomuje, že mu „nepodařený“ experiment ukazuje cestu k úspěchu.

To, čemu říkáte neúspěchy, jsou prostě zkušenosti. A jak může být zkušenost **neúspěchem** ?

Nicméně falešná **představa**, že jste neúspěšní, je nutná, abyste se mohli radovat z úspěchu. Jestliže se vám všechno daří, nemůžete prožívat úspěch. Prostě děláte, co děláte a neuvědomujete si, že je to úspěch, protože nemáte žádný kontext, ve kterém byste si to uvědomili.

Když se vám něco podaří na první pokus, máte určitě radost. Když se vám však *vždycky* podaří všechno, brzy vás to přestane vzrušovat. Prostě děláte, co děláte, a připadá vám to fádní.

Život se pohybuje v cyklech. A právě tyto cykly dávají životu smysl.

Neúspěch ve skutečnosti neexistuje. Existují jen různé aspekty úspěchu. A neexistuje nic, co by nebylo Bohem. Existuje pouze Bůh, který se projevuje ve svých mnoha aspektech.

Už to chápete ? Rozumíte tomu ?

Jakmile to pochopíte, naplní vás to vděčností a úžasem. Vděčností za všechny životní „neúspěchy“ a úžasem nad tím, že vám trvalo tak dlouho rozpoznat všechny dary, které jste dostali.

Konečně pochopíte, že vám „posílám jen anděly“ a že vám „dávám jen zázraky“.

V okamžiku tohoto poznání si uvědomíte, že nikdy nemůžete mít neúspěch.

To si pamatujte.

Nikdy nemůžete mít neúspěch.

Své Třetí falešné představy můžete používat k tomu, abyste si uvědomili svou jednotu se vším.

Když jste s něčím spojeni dlouhou dobu, přestanete si uvědomovat sami sebe. Představa, že vaše „já“ je oddělenou entitou, postupně mizí.

Tuto zkušenost mají například manželé, kteří spolu žijí dlouhou dobu. Tito lidé postupně ztrácejí svou individuální totožnost. Určitou dobu je to úžasný pocit, ale časem veškerý úžas zmizí, neboť v nepřítomnosti Nejednotnosti není Jednota ničím. Jednota je pak prožívána jako prázdnota, nikoli jako extáze. V nepřítomnosti oddělenosti se *vždy* jednota stává nicotou.

Proto jsem vás inspiroval k takovýmto prohlášením: Kéž jsou ve vaší pospolitosti mezery. Pijte z plného poháru, ale ne pořád z jednoho. Pilíře, které nesou budovu, jsou od sebe vzdálené. Struny loutny jsou od sebe oddělené, ačkoli hrají stejnou melodii.

Život je proces vnímání Jednoty a oddělenosti. To je rytmus života. Právě tento rytmus vytváří Život.

Znovu opakuji: Život je cyklus, stejně jako všechno v životě. Všechno se neustále přibližuje a opět vzdaluje, odděluje a opět spojuje.

I oddělené věci jsou ve skutečnosti stále spojené, neboť se nemohou opravdu oddělit. Takže i když vám něco připadá oddělené, přesto je to součástí celku, což znamená, že to oddělené není.

Celý váš Vesmír byl kdysi stlačený do jediného bodu, který byl nekonečně menší než tečka na konci této věty. Později tento bod explodoval a stal se větším, nicméně jeho části se od sebe nikdy neoddělily.

Bůh se nemůže rozdělit. Může se nám zdát, že jsme oddělené Části, ale ve skutečnosti jsme **součásti**.

Pozorně se dívejte na druhé lidi. Dívejte se *do* nich. Po chvíli soustředěného pozorování uvidíte jejich podstatu.

A tam se setkáte sami se sebou.

Dívejte se pozorně na všechny věci, které vám připadají oddělené. Dívejte se *do* nich. Po chvíli soustředěného pozorování uvidíte jejich podstatu.

A tam se setkáte sami se sebou.

V tom okamžiku si uvědomíte svou Jednotu se vším. A jak váš pocit jednoty sílí, přestáváte cítit smutek a bolest, neboť bolest je reakcí na pocit oddělenosti a smutek je potvrzením této pravdy. Nicméně je to falešná pravda. Tak se to jen jeví. Není to nejhlubší pravda. Skutečná

oddělenost neexistuje. Je to jen falešná představa. Je to však úžasná představa, neboť vám umožňuje prožívat extázi Jednoty. Ale přesto je to pouhá představa.

Používejte své představy Nejednotnosti jako nástroje. Tímto nástrojem si vytvořte zážitek totálního sjednocení.

Když ve všem vidíte sami sebe, díváte se na svět očima Boha. Čím silnější je váš pocit Jednoty se vším, tím menší je vaše bolest a utrpení.

To si pamatujte.

Čím silnější je váš pocit jednoty se vším, tím menší je vaše bolest a utrpení.

Své Čtvrté falešné představy, představy o Nedostatku, můžete používat k tomu, abyste si uvědomili své bohatství.

Bůh je bohatý a vy také. V ráji jste měli všechno, ale neuvědomovali jste si to. Byli jste nesmrtelní a nezáleželo vám na tom. Bylo vám to jedno, protože jste nezakusili nic jiného.

Příběh o ráji je sice mýtus, ale vyjadřuje hlubokou pravdu. Když máte všechno a neuvědomujete si to, nemáte vlastně nic.

Abyste poznali, co to je mít všechno, musíte mít občas míň než všechno. Proto vznikla představa Nedostatku.

Tato představa je pro vás požehnáním, neboť vám umožňuje uvědomit si vlastní bohatství. Přesto si musíte uvědomit, že **je** to pouhá představa.

Kdykoli kolem sebe vidíte nedostatek, snažte se jej naplnit. Neboť odtud ta představa pochází:

z vnějšího světa. Kdykoli vidíte nedostatek v okolním světě, snažte se **jej naplnit**.

Když vidíte hladové, nakrmte je. Když vidíte nahé, oblečte je. Když vidíte bezdomovce, nabídněte jim přístřeší. Pak poznáte, že vy sami nemáte nedostatek.

Ať máte sebemíň, vždycky najdete někoho, kdo má ještě míň. Někoho takového si najděte a nabídněte mu něco ze svého bohatství.

Snažte se být dárci, nikoli příjemci. Dávejte druhým to, co si přejete mít sami. Umožňujte druhým prožívat to, co chcete sami prožívat. Budete-li to dělat, uvědomíte si, že jste všechno vždycky měli.

Proto se říká: „Dělejte druhým to, co si přejete, aby oni dělali vám.“

Neptejte se, co budete jíst. Co budete pít. Podívejte se na ptáky. Ptáci nesázejí ani nesklízejí a přece mají co jíst. Co získáte tím, že si děláte starosti ?

A neptejte se, jak se obléknete. Podívejte se na polní květy. Nepracují a nedřou se. A přece ani Šalamoun nebyl oblečen tak jako kterýkoli z nich.

Hledejte nejdřív království Boží a všechno ostatní vám bude přidáno.

A jak najdete království Boží ? Tím, že je poskytnete druhým. Tím, že sami **budete** tímto královstvím, v němž druzí najdou útočiště a sílu. Tím, že **přinesete** království Boží všem lidem, s nimiž se setkáte. Neboť se stanete tím, co dáváte.

To si pamatujte.

Stanete se tím, co dáváte.

Své Páté falešné představy, představy o Požadavcích, můžete použít k tomu, abyste si uvědomili, že nemusíte nic dělat, abyste poznali a prožívali to, čím opravdu jste.

Když děláte všechno, co si myslíte, že musíte dělat, nakonec dojdete k poznání, že nic z toho není nutné.

Zeptejte se starých lidí. Zeptejte se těch, kteří celý život pracovali a dodržovali pravidla. Tito lidé vám to řeknou dvěma slovy:

„Porušujte pravidla.“

Ani na okamžik nezaváhají. Řeknou vám to okamžitě.

„Nebojte se.“

„Naslouchejte svému srdci.“

„Nenechte si od **nikoho** poroučet, co máte dělat.“

Na konci svého života poznáte, že nezáleží na ničem, co jste kdy dělali. Důležité je pouze to, **čím jste byli, když jste to dělali.**

Byli jste šťastní ? Byli jste dobří ? Byli jste laskaví ? Byli jste pozorní a soucitní ? Byli jste velkorysí a štedří ? A především — byli jste milující ?

Poznáte, že pro vaši duši je důležité to, čím jste *byli*, nikoli to, co jste *dělali*. A pak si konečně uvědomíte, že vaše duše je to, čím opravdu jste.

Přesto vaše představa, že musíte něco dělat, může motivovat vaši mysl, zatímco žijete v hmotném těle. Tato představa je užitečná, pokud si uvědomujete, že je to pouhá představa a pokud víte, že **nikdo nemusí dělat to, co dělat nechce.**

Pro většinu lidí je tato myšlenka neuvěřitelně osvobozující a zároveň neuvěřitelně hroživá. Lidé mají strach, že kdyby si každý mohl dělat, co chce, nikdo by nedělal to, co je opravdu nutné.

Kdo by uklízel odpadky ?

To myslím vážně.

Kdo by dělal věci, které nikdo nechce dělat ?

Toho se bojíte. Máte strach, že kdyby si každý mohl dělat, co chce, nikdo by nedělal to, co je opravdu nutné.

Váš strach je však neopodstatněný. Lidé jsou úžasné bytosti. Ve společnosti, která by neměla žádné předpisy a požadavky, by se vždycky našlo dost lidí, kteří by dělali, co je nutné. Ve skutečnosti by bylo jen velice málo těch, kteří by to nedělali, protože by nechtěli být považováni za lenochy, kteří ničím nepřispívají.

To všechno by se změnilo, kdyby neexistovaly žádné předpisy, nařízení a požadavky. Nezměnilo by se to, co lidé dělají, ale změnily by se důvody, **proč** to dělají.

Lidé by dělali to, co dělají, protože by jim to dávalo **možnost** vyjádřit to, čím opravdu jsou. Přestali by to dělat proto, že je k tomu někdo nutí.

Vyjádřit to, čím opravdu jsme, je jediný důvod, proč bychom měli dělat cokoli. To však obrací pořadí důležitosti činnosti a bytí. Dnes něco nejdřív děláte a pak něčím jste. Podle tohoto nového názoru byste nejdřív něčím byli a pak byste něco dělali.

Člověk *je* šťastný a pak dělá to, co dělají šťastní lidé. Člověk **je** zodpovědný a pak dělá to, co dělají zodpovědní lidé. Člověk **je** laskavý a pak dělá to, co dělají laskaví lidé.

Člověk nejedná zodpovědně, aby byl zodpovědný. Člověk se nechová laskavě, aby byl laskavý. Dělat cokoli pro něco jiného vede k nespokojenosti. („To mám za všechno, co jsem pro vás udělal !“) Neboť to vychází z předpokladu, že za své chování budete odměněni.

A v tom vidíte smysl nebe.

Myslíte si, že nebe je věčná odměna za všechno dobré, co jste kdy udělali na Zemi — i za to, že jste nedělali to, co se „nemá dělat“. A tak vás napadlo, že musí existovat nějaké místo pro lidi, kteří nedělají dobré věci nebo dělají nedovolené věci. Toto místo jste nazvali peklem.

A já vám teď říkám tohle: peklo neexistuje. Peklo je stav bytí. Peklo je vědomí vaší oddělenosti od Boha i od vašeho vlastního já. Peklo je věčná snaha najít své vlastní já.

I to, čemu říkáte nebe, je stav bytí. Nebe je vědomí jednoty, extáze sjednocení se vším, co existuje. Je to poznání vlastního já.

Nebe nemá žádné požadavky. Neboť nebe není místo, kam se jednou dostanete, nýbrž místo, kde jste **pořád**. A přesto můžete být v nebi (to jest v jednotě se vším), aniž si to uvědomujete. To se týká většiny lidí.

To všechno je možné změnit, ale ne tím, co děláte. Můžete to změnit pouze tím, čím **jste**.

To mám na mysli, když vám říkám: „Nemusíte nic dělat. Stačí být.“

A nemůžete nebýt součástí Celku.

Je překvapující, že když si uvědomujete svou totožnost se vším, *děláte všechno, co jste si dříve mysleli, že „musíte dělat“*, abyste dostali tvrdě zaslouženou odměnu. Bude pro vás naprosto přirozené dělat pro druhé totéž, co děláte pro sebe. Ani vás nenapadne, že byste mohli dělat druhým něco, co nechcete, aby oni dělali vám.

Být součástí celku není „požadavkem“. Nikdo od vás nemůže vyžadovat, abyste byli tím, čím už jste. Máte-li modré oči, nikdo vás nemůže donutit, abyste měli modré oči. Měříte-li sto osmdesát centimetrů, nikdo vás nemůže donutit, abyste měřili sto osmdesát centimetrů. A jste-li totožní se vším, nikdo od vás nemůže **vyžadovat**, abyste byli se vším totožní.

Takže neexistují žádné Požadavky. **Požadavky neexistují.**

Kdo by něco požadoval ? A od koho by to požadoval ? *Existuje jen Bůh.*

Jsem, co jsem, a nic jiného neexistuje.

Uvědomte si, že nemůže existovat nic, co by se od vás skutečně vyžadovalo. Nemůžete si uvědomovat osvobození od požadavků, pokud nemáte nic *než* svobodu od požadavků. Proto si představujte, že se od vás některé věci vyžadují.

To ostatně už děláte. Vymyslili jste si Boha, který od vás vyžaduje dokonalost a který chce, abyste k němu přistupovali určitým rituálním způsobem. Smíte říkat jen určitá slova a dělat jen určité věci. Musíte žít určitým způsobem.

Protože jste si vytvořili představu, že od vás tohle všechno vyžadují, začínáte dnes prožívat nevýslovnou radost, neboť si uvědomujete, že tomu tak není.

Pravděpodobně jste si všimli, že někteří lidé dostávají „odměny“ bez ohledu na to, zda dělají nebo nedělají to, co se od nich očekává. Stejně je tomu v posmrtném životě. Nicméně posmrtný život není odměna, ale výsledek. Posmrtný život je přirozený výsledek procesu, kterému říkáte Život.

Jakmile si to uvědomíte, konečně pochopíte, co je to svobodná vůle.

V tom okamžiku si uvědomíte, že jste se narodili svobodní. Přestanete si plést lásku s požadavky, neboť pravá láska nic nevyžaduje.

To si pamatujte.

Pravá láska nic nevyžaduje.

Své Šesté falešné představy, představy o Posledním soudu, můžete použít k tomu, abyste si uvědomili, že Bůh nikoho nesoudí.

Tuto představu jste si vytvořili jen proto, abyste si mohli uvědomit, že v Božím světě je soud nemožný. Jedině když si uvědomíte destruktivnost odsuzování, opravdu pochopíte, že láska nic takového nemůže podporovat.

To si uvědomujete, když vás lidé odsuzují, neboť nic nebolí víc než odsouzení.

Odsouzení bolí, když ti, kteří vás odsuzují, nemají pravdu — ale bolí ještě víc, když pravdu mají. Takové odsouzení vám rve duši. Jediný takový zážitek stačí, abyste si uvědomili, že odsouzení není produktem lásky.

Ve svém iluzorním světě jste si vytvořili společnosti, které odsuzování nejen tolerují, ale dokonce očekávají. Na základě představy, že někdo může posoudit vaši „vinu“ nebo „nevinu“, jste si vytvořili celý systém, kterému říkáte „spravedlnost“.

Já vám říkám tohle: v očích Boha není nikdo vinen ani nevinen. Tak je tomu proto, že Moje oči vidí víc než vaše oči. Moje oči vidí, proč si myslíte a děláte to, co si myslíte a děláte. Moje srdce ví, že jste Mně špatně porozuměli.

Inspiroval jsem vás k tomuto výroku: „Z hlediska svého pohledu na svět nedělá nikdo nic nevhodného.“ To je hluboká pravda. „Pocit viny a strach jsou jediní nepřátelé člověka.“ To je hluboká pravda.

Příslušníci vysoce vyspělých společností nejsou nikdy souzeni. Každý je pouze pozorován a výsledky jeho Činnosti jsou mu objasněny. Každému je dovoleno rozhodnout se, co v tomto směru udělá. Ostatním členům společnosti je dovoleno totéž. Nikdo nedělá nic druhému. Pojem trestu je v těchto společnostech neznámý, protože je nepochopitelný. Proč by jediná

Bytost chtěla ublížit sama sobě ? I kdyby udělala něco škodlivého, proč by si měla ublížovat znovu ? Jak by to mohlo napravit původní škodu ?

Ve společnosti, která se nepovažuje za totožnou s Bohem, je tato analogie nepochopitelná. V takové společnosti má odsouzení smysl.

Odsuzování není totéž co pozorování. Pozorování je nezaujaté vnímání reality.

Pozorování je svědectví. Odsuzování je vyvozování důsledků.

Odsuzování spaluje duši, neboť označuje člověka za něco, čím není.

Já vás nikdy nebudu soudit. Neboť i když děláte určité věci, já vás jen pozoruji. Nevytvářím si žádné závěry o tom, čím jste. To je ostatně nemožné, protože se neustále vyvíjíte. Jste v neustálém procesu vývoje. Vaše já není nikdy hotové — a **nikdy hotové nebude**.

Nikdy nejste tím, čím jste byli v minulém okamžiku. A já se na vás tak nedívám, vidím vás jako někoho, kým chcete být v **tomto okamžiku**.

Inspiroval jsem druhé, aby to popsali takto: neustále vytváříte sami sebe. Znovu a znovu přetváříte své já podle nejkrásnější verze té nejkrásnější představy, jakou jste kdy měli o tom, čím opravdu jste. V každém okamžiku se znovu rodíte.

Jakmile si to uvědomíte, bude vám jasné, že odsuzovat sebe nebo druhé nemá smysl. Neboť ten, koho chcete soudit, už **přestal existovat**.

Jakmile si to uvědomíte, vzdáte se své představy, že Bůh je pomstychtivý, neboť si uvědomíte, že láska nemůže nikoho soudit. Nakonec pochopíte plný dosah skutečnosti, že nikdy nepřestanete vytvářet sami sebe.

To si pamatujte.

Nikdy nepřestanete vytvářet sami sebe.

Své Sedmé falešné představy, představy o Odsouzení, můžete použít k tomu, abyste si uvědomili, že si zasloužíte jen chválu. To vám připadá nepochopitelné, protože jste uvěznění ve své představě, že Odsouzení skutečně existuje. Kdybyste však žili uprostřed neustálé chvály, nemohli byste chválu vnímat. Chvála by pro vás nebyla ničím. Ani byste nevěděli, co to je.

Chvála není ničím, pokud neexistuje nic jiného. Vy jste však dovedli svou představu o nedokonalosti a odsouzení do extrému, takže dnes věříte, že chvála je něco špatného — zejména sebechvála. Nesmíte chválit sami sebe a nesmíte si uvědomovat krásu toho, čím opravdu jste. Ani druhé nesmíte chválit příliš, neboť jste došli k závěru, že chvála není dobrá.

Vaše víra v Odsouzení je vaším prohlášením, že vy i Bůh jste zranitelní. Ve skutečnosti je tomu právě naopak, ale tuto pravdu si nemůžete uvědomit v nepřítomnosti jiné reality. A tak jste si vytvořili alternativní realitu, ve které jste zranitelní, což potvrzuje existence Odsouzení.

Představa, že vy i Bůh jste zranitelní, je falešná. Je-li Bůh vším, co existuje (a to jsem), je-li Bůh všemohoucí (a to jsem), je-li Bůh Nejvyšší bytostí (a tou jsem), pak Mně nemůže nic ublížit. A jste-li stvoření podle obrazu Boha (a to jste), pak ani vám nemůže nic ublížit.

Odsouzení je váš výmysl, který vám poskytuje kontext, v jehož rámci má tato pravda smysl. Představa, že vám může být ublíženo, je jednou z mnoha představ, které vznikají každý den z vašich Deseti falešných představ. Vaše První falešná představa (že vy i Bůh něco potřebujete) vytváří představu, že budete poškozeni, když nedostanete to, co potřebujete.

Tato představa ospravedlňuje myšlenku **odplaty**. A to je velice falešná představa.

Nic nezaujalo vaši představivost víc než myšlenka, že existuje peklo — to jest místo, kam Bůh posílá ty, kteří nedodržují jeho přikázání.

Hrůzné a děsivé obrazy tohoto strašného místa najdete na stěnách a stropích všech kostelů po celém světě. Stejně děsivé obrazy zdobí stránky dětských modlitebních knih.

Ačkoli bohabojní lidé už po staletí věří tomu, co tyto obrazy vyjadřují, přesto je vaše představa pekla falešná. Proto jsem inspiroval papeže Jana II., aby během papežské audience (28. července 1999) ve Vatikánu prohlásil, že „nevhodné používání biblických obrazů nesmí vyvolávat psychózu ani strach“. Biblické obrazy pekla jsou pouhé symboly a metafory.

Inspiroval jsem papeže, aby řekl, že „neuhasitelný oheň“, o kterém je psáno v bibli, „symbolizuje zoufalství a prázdnotu života bez Boha“. Peklo je stav odloučenosti od Boha. Tento stav však nezpůsobil trestající Bůh, nýbrž **vy sami**.

Papež jasně prohlásil, že funkcí Boha není trestat. Nicméně obraz trestajícího Boha byl velice užitečný, neboť vytvořil kontext, v němž jste mohli prožívat různé aspekty bytí.

Například strach. Nebo odpuštění. A také soucit a slitování.

Odsouzený člověk chápe projev milosrdenství. A stejně to chápe i soudce, který soudí — nebo uděluje milost.

Odpuštění je dalším aspektem vyjádření lásky. Odpuštění existuje pouze v primitivních kulturách (vyspělé kultury vědí, že odpuštění není nutné, neboť není co odpouštět), nicméně v kontextu evoluce mělo nesmírný význam.

Odpuštění léčí prakticky všechny psychologické, citové, duchovní a někdy i tělesné rány, které si myslíte, že jste utrpěli. Odpuštění je velký léčitel. Odpuštění je nejlepší cesta ke zdraví a štěstí.

Na základě své víry v Odsouzení si vytváříte mnoho situací, v nichž můžete vyjádřit odpuštění. Prožíváte to jako jeden z aspektů Boží lásky — což vás přibližuje k Bohu.

Jedním z nejznámějších příkladů slitování je Ježíšovo odpuštění muži na kříži vedle něho, které symbolizuje věčnou pravdu, že **ten, kdo hledá Boha, není nikdy odsouzen**. To znamená, že odsouzen není nikdo, neboť každý nakonec hledá Boha, ať tomu říká jakkoli.

Peklo je zážitek odloučenosti od Boha. Tuto odloučenost však nikdo **nemusí** prožívat, pokud sám nechce. Už pouhá touha znovu se spojit s Bohem vyvolává pocit odloučenosti.

To je neobyčejné prohlášení, a proto je budu opakovat.

Už pouhá touha znovu se spojit s Bohem vyvolává pocit odloučenosti.

Odpuštění není nutné, protože nikdo a nic nemůže urazit Boha, který je vším, co existuje. Vyspělé společnosti si to uvědomují. Kdo by komu co odpouštěl ?

Odpouští snad ruka zraněnému palci na noze? Odpouští snad oko uchu ?

Ruka může palec utiřit. Může jej i vyléčit. Ale musí mu něco **odpouštět** ? Nebo je snad pro duši *odpuštění* synonymem **utěšení** ?

Láska znamená, že se nikdy nemusíte omlouvat.

Až to vaše kultura pochopí, přestanete odsuzovat sebe i druhé za to, že si duše „zranila palec“. Přestanete věřit v rozzlobeného, pomstychtivého a trestajícího Boha, který vás odsuzuje k věčnému utrpení za to, co pro Boha musí být něčím tak malicherným jako zranění palce.

Vzdáte se své představy trestajícího Boha, protože si uvědomíte, že láska nikoho neodsuzuje. Pak ani vy nebude nikoho odsuzovat. Jak říká moje přikázání: neposuzujte a neodsuzujte.

To si pamatujte.

Neposuzujte a neodsuzujte.

Své Osmé falešné představy, představy o Podmíněnosti, můžete používat, abyste si uvědomili onen aspekt svého já, který existuje bezpodmínečně — a který je tudíž schopen bezpodmínečně milovat.

Jste bezpodmínečné bytí, ale nemůžete to vědět, protože neexistují okolnosti, za kterých byste nebyli bezpodmíneční.

Nemůžete nic dělat, můžete jen být. Nicméně pouhé bytí vás neuspokojuje. Proto jste si vytvořili představu, že existuje Podmíněnost. Myslíte si, že existence jedné části vašeho já — jedné části Života, jedné Části Boha — závisí na druhé.

Tento názor vyplývá z vaší víry v Nejednotnost, která vyplývá z vaší víry v existenci Potřeb, která je vaší První falešnou představou. Jak už jsem mnohokrát řekl, existuje jen jediná falešná představa a z té pak vznikají všechny ostatní.

Z vaší představy o Podmíněnosti vzniklo to, čemu říkáte relativita. Například teplo a chlad nejsou ve skutečnosti protiklady, neboť teplo a chlad je **jedno a totéž v jiném stavu**.

Všechno je jedno a totéž. Existuje jen jediná energie a ta se nazývá Život. Slovo „Bůh“ můžete zaměnit slovem „Život“. To, čemu říkáte podmínky, jsou různé vibrace této energie. Za různých podmínek se různé věci jeví odlišně.

To, co je nahoře, je za určitých okolností dole a to, co je dole, je za určitých okolností nahoře. Vaši astronauti si uvědomili, že v kosmickém prostoru tyto rozdíly neexistují. **Změnila se pravda**, protože se změnily podmínky.

Pravda se mění v závislosti na podmínkách.

Pravda je slovo, které označuje „to, co je pravda v tomto okamžiku“. Nicméně všechno se neustále mění. Tudíž i pravda se neustále mění.

To vidíte všude kolem sebe, to vám potvrzuje váš život.

Proces Života je ustavičná změna. Jedním slovem, život je změna.

Bůh je Život. Bůh je tedy Změna.

Jedním slovem, Bůh je Změna.

Bůh je proces. Proces, nikoli bytost.

A tomuto procesu se říká změna.

Někteří z vás tomu říkají evoluce.

Bůh je energie, která se vyvíjí... Bůh je to, co se vyvíjí.

To, co se vyvíjí, nepotřebuje žádné zvláštní podmínky. Život se prostě stává tím, čím se stává. A protože tento proces chcete popsat, měřit a ovládat, připisujete mu určité podmínky.

Život sám žádné podmínky nemá. Život prostě je. Život je tím, čím je.

JSEM TO, CO JSEM.

Až pochopíte, že musejí existovat podmínky, abyste si mohli uvědomit **nepodmíněnost** (to jest abyste mohli poznat Boha), budete žehnat podmínkám svého života. Tyto podmínky vám umožňují uvědomovat si, že jste větší než jakékoli podmínky. Váš život vám ukazuje, že jste větší než všechny podmínky života dohromady.

Přemýšlejte o tom a uvědomíte si, že to je pravda. Představte si nějakou situaci, ve které jste byli. Povznesli jste se někdy nad dané podmínky, abyste zjistili, že jste je překonali ? Ve skutečnosti jste je vůbec nepřekonali. Nikdy jste jimi **nebyli**. Prostě jste se vzdali představy, že **jste** podmínkami, ve kterých se nacházíte. Pochopili jste, že jste větší než jakékoli podmínky.

„Jsem něco jiného než moje situace,“ řekli jste si. „Jsem něco jiného než můj handicap, jsem něco jiného než moje zaměstnání, jsem něco jiného než moje bohatství nebo jeho nedostatek. Nic z toho nejsem. **To nejsem já.**“

Lidé, kteří si to uvědomili, dokázali v životě úžasné věci. Použili svých falešných představ k tomu, aby vytvořili své já podle nejkrásnější verze té nejkrásnější představy, kterou kdy měli o tom, čím opravdu jsou.

Tito lidé žehnali stejným životním podmínkám, jež druzí odsuzují. Neboť tyto podmínky přijali jako velký dar.

Žehnáte-li podmínkám svého života, můžete je změnit, neboť je vidíte jinak, než se jeví.

Právě v tomto bodě začnete vědomě vytvářet podmínky svého života, neboť si uvědomujete, že jste vždycky byli a vždycky budete jejich tvůrci. Co někdo považuje za chudobu, to můžete považovat za bohatství. Co někdo považuje za porážku, to můžete považovat za vítězství.

A tak si začnete uvědomovat své já jako tvůrce své situace, neboť víte, že „podmíněnost“ neexistuje.

Přestanete obviňovat druhé za to, jak žijete. A celý váš život — *minulost, přítomnost i budoucnost* — se zrnění. Uvědomíte si, že jste nikdy nebyli obětí a nakonec pochopíte, že nikdo není obětí.

To si pamatujte.

Nikdo není obětí.

Své Deváté falešné představy, představy o Nadřazenosti, můžete používat k tomu, abyste si uvědomili, že nic není ničemu nadřazené. Všechno je rovnocenné. To však nemůžete vědět, pokud neexistuje nic než rovnost.

Je-li všechno rovnocenné, pak nic není rovnocenné — neboť pojem „rovnosti“ je nepochopitelný v rámci jednotného celku, **který je rovný sám sobě**.

Nic nemůže být „nerovnocenné“ samo sobě. Když rozdělíte celek na jednotlivé části, části se rovnají celku. Nejsou míň než celek jen proto, že jste celek rozdělili.

Představa nerovnocennosti však dovoluje každé části celku vnímat sebe sama **jako část**, nikoli jako celek. Nemůžete si uvědomovat, že jste částí, dokud nejste od celku oddělení. Rozumíte? Nemůžete se považovat ze součást Boha, dokud si nepředstavíte, že jste od Boha **oddělení**.

Jinými slovy, nemůžete Mě vidět, pokud se nepostavíte mimo a nepodíváte se na Mě. Nejste nerovni Bohu ani ničemu jinému, ale nemůžete si uvědomit nedostatek podřízenosti v kontextu, v němž není nic nadřazeného. A tak jste si vytvořili představu Nadřazenosti, abyste si mohli uvědomit, že jste rovnocenní všemu — což znamená, že nejste ničemu nadřazení.

Svou totožnost s Bohem si nemůžete uvědomit mimo kontext, v němž existuje nedostatek jednoty. Abyste si mohli uvědomit pravdu, která existuje mimo vaše představy, musíte žít v tomto kontextu., to jest ve svých představách. Musíte žít v tomto světě, ale nemusíte se jím nechat ovládat.

Vaše rovnost Bohu a všemu ostatnímu je nepochopitelná, dokud nechápete **nerovnocennost**.

Z tohoto důvodu jste si vytvořili svou představu o Nadřazenosti.

Tato představa má ještě další výhodu. Protože si představujete, že jste nadřazení všem podmínkám svého života, uvědomujete si onen aspekt svého bytí, který je větší než všechny životní podmínky — ale to už tu bylo řečeno.

Máte v sobě něco úžasného, na co se můžete spolehnout v nepříznivých situacích. Někteří z vás tomu říkají odvaha. Takže víra v existenci Nadřazenosti vám je užitečná, neboť vám dává sílu překonávat nepříznivé okolnosti.

Uvědomíte-li si, že vaše představa je pouhá představa, pochopíte, že žádná část vašeho já není nadřazená Celku, neboť každá část je s Celkem totožná. Přestanete se spoléhat na svou odvahu, neboť si uvědomíte, že *jste* odvahou. Přestanete *spoléhat* na Boha, neboť si uvědomíte, že *jste* aspektem Boha.

Jste stvořitelé i stvoření. Jste začátek a konec. Jste alfa a omega.

To jste, protože to jsem Já. A vy jste byli stvořeni podle Mého obrazu.

Vy *jste* Mnou. Já **jsem** vámi. Jsem ve vás. Ve vás je Mé bytí.

V každém člověku a v každé věci.

Proto žádný z vás není nikomu nadřazený. Nic takového nemůže existovat. Vytvořili jste si představu Nadřazenosti, abyste poznali svou vlastní sílu a sílu všech ostatních; abyste si uvědomili svou jednotu s Bohem a se všemi lidmi.

Přesto vám musím říci, že vaše představa je velice nebezpečná, jestliže se chcete vyhnout lidské bolesti a utrpení.

Už jsem vám řekl, že bolesti a utrpení se vyhnete, když si uvědomíte svou jednotu se všemi lidmi a s Bohem. Vaše víra v existenci Nadřazenosti však tuto jednotu popírá a tím posiluje pocit odloučenosti.

Myšlenka nadřazenosti je nejsvůdnější myšlenka, jaká člověka kdy napadla. Je krásné cítit se nadřazený. A je strašné, když se za nadřazeného prohlašuje někdo jiný.

Dávejte si pozor, neboť to je velice mocná představa. Musíte jí hluboce porozumět. Myšlenka nadřazenosti může být v relativním světě velkým darem, protože vám může dát sílu a odvahu považovat se za větší než jsou okolnosti vašeho života, za větší než jsou vaši utiskovatelé, za větší, než jste si mysleli, že jste vy sami. Nicméně to může být zrádná myšlenka.

Dokonce i náboženství, tato instituce, která byla údajně stvořena k tomu, aby vás přivedla zpátky k Bohu, často užívá myšlenky Nadřazenosti jako svého hlavního nástroje. „Naše náboženství je lepší než ostatní náboženství,“ prohlašují různé instituce, čímž lidi ještě více rozdělují, místo aby je sjednocovaly.

Státy a národy, rasy a politické strany užívají domnělé Nadřazenosti, aby si zajistily úctu, souhlas a moc. Užíváním tohoto nástroje však nikdy nevyprodukovaly nic úžasného.

A přece se zdá, že většina lidí je slepá nebo podivně němá. Většina lidí nevidí, že chování založené na myšlence Nadřazenosti produkuje podřízenost. Nebo to vidí, ale nechťejí to přiznat. A tak se cyklus hlásání nadřazenosti střídá s cyklem utrpení za následky této nesmyslné myšlenky.

Nicméně existuje východisko z tohoto cyklu.

Uvědomte si, že vaše představy jsou pouhé představy. Pochopte, že jsme všichni součástí jednoho Celku. Lidstvo a veškerý Život je sjednocené energetické pole. *jediný Celek*. Proto nemůžete být ničemu nadřazení a nic nemůže být nadřazené vám.

Tohle je základní životní pravda. Je snad tulipán lepší než růže ? Jsou hory vznešenější než moře ? Která sněhová vločka je nejkrásnější ? Nejsou snad všechny krásné — a netvoří všechny dohromady úžasnou podívanou ? A pak se rozpouštějí a splývají jedna s druhou. Přesto však nikdy neodcházejí. Nikdy nepřestávají existovat. Pouze **mění formu**. A ne jednou, ale hned několikrát: z pevného skupenství v kapalinu, z kapaliny v páru, z viditelného v neviditelné, aby se znovu a znovu vracely ve své krásě. To je **Život, který podporuje Život**.

To jste vy.

Tato metafora je kompletní.

Tato metafora je reálná.

Až si uvědomíte, že je pravdivá, můžete ji realizovat ve svém životě. Vnímejte krásu všech lidí. Neboť jste všichni úžasní, a přece nikdo není úžasnější než ostatní. Jednoho dne všichni splynete v Jednotu a uvědomíte si, že všichni dohromady tvoříte jednu řeku.

Toto poznání změní váš život na zemi. Změní to vaši politiku, vaši ekonomiku, váš společenský řád i vaše školství. A nakonec vám to přinese nebe na zem.

Až si uvědomíte, že Nadřazenost neexistuje, pochopíte, že neexistuje ani podřízenost. Uvědomíte si krásu a moc **rovnosti** — s Bohem a se všemi lidmi. Budete mít krásnější představu o svém já a falešná myšlenka Nadřazenosti ztratí svůj smysl.

To si pamatujte.

Čím máte krásnější představu o svém já, tím krásnější je váš život.

Vaše Desátá falešná představa, představa o Nevědomosti, vás dovedla k myšlence, že nic nevíte. Že všechno, o čem tu mluvím, je pro vás něčím novým, něčím nepochopitelným.

Tato falešná představa vám dovoluje žít ve sféře Relativity. Vy však nemusíte žít tak jako dosud, v bolesti a utrpení a v neustálém čekání na něco lepšího — nebo na věčnou odměnu v nebi. **Můžete** mít nebe na Zemi. **Můžete** žít v ráji. Nikdy jste z ráje nebyli vyhnáni. To bych vám nikdy neudělal.

Vy to víte. Ve svém srdci to už víte. Stejně jako si uvědomujete Jednotu lidstva a všeho živého. Stejně jako víte, že všechno je rovnocenné a že láska je bezpodmínečná. Víte tohle všechno a ještě mnohem víc; toto poznání chováte hluboko ve své duši.

Nevědomost je pouhá představa. Této představy užíváte rozumně, pokud si uvědomujete, že je to pouhá představa — pokud víte, že **není pravda, že nic nevíte. Víte... a víte, že víte.** To se říká o všech Mistrech.

Mistři vědí, že vědí, a své poznání užívají **k životu** v iluzorním světě, do kterého přišli. Proto vám připadají jako kouzelníci, neboť tak snadno vytvářejí a užívají představ.

„Nic nevědět“ je úžasná a užitečná představa. Umožňuje vám znovu poznávat, znovu se učit, rozpomenout se. Dovoluje vám znovu prožívat celý životní cyklus. Dovoluje vám stát se sněhovou vločkou.

Právě představa, že nic nevíte, vám umožňuje vědět, co víte. Jestliže víte všechno a zároveň víte, že to víte, pak nemůžete nic vědět.

Přemýšlejte o této pravdě a pochopíte to.

Představte si, že něco nevíte. Může to být **cokoli**. V tu chvíli si uvědomíte něco, co **víte** — a to, co víte, vám najednou bude jasné.

V tom spočívá krása pokory. V tom spočívá síla tohoto prohlášení: „Je něco, co nevím, a co by změnilo všechno, kdybych to věděl.“ Toto prohlášení může změnit svět.

Vyzvání k pokoře je vyzváním ke slávě.

Z hlediska vaší teologie neexistuje lepší nástroj poznání. Svět potřebuje „teologii pokory“. Potřebujete trochu méně sebejistoty, že všechno víte, a trochu víc ochoty přiznat, že jsou věci, které **nevíte** — že nevíte něco, co by mohlo změnit svět.

Znovu opakuji, nevědomost vede k poznání. Poznání všeho vede k neznalosti všeho.

Proto je vaše představa, že nic nevíte, tak důležitá. A stejně důležité jsou i vaše ostatní falešné představy, neboť jsou klíčem k vašemu poznání toho, čím opravdu jste. Otvírají vám dveře ze sféry relativity do sféry absolutna. Otvírají vám dveře ke všemu.

Vaše falešné představy vám však přestanou sloužit, jakmile se stanou vaší jedinou realitou. Pak jste jako kouzelník, který zapomněl všechny své triky. Vaše vlastní představy vás klamou. Pak potřebujete, aby vás „zachránil“ někdo, kdo ví, že představy jsou pouhé představy, někdo, kdo vám připomene, čím opravdu jste.

Takový člověk bude vaším skutečným spasitelem, stejně jako vy můžete být spasiteli druhých, když jim připomenete, čím opravdu jsou. Spasitel je člověk, který vám „připomene“, že jste součástí Božího těla.

Tuto pravdu připomínejte druhým. Neboť vy jste dnešní spasitelé. Jste Moje milované děti, z nichž mám velkou radost. Jste poslové, jež jsem vyslal, aby přivedli ostatní domů.

Proto si uvědomte, že vaše představy jsou pouhé představy. Žijte s nimi, nežijte v nich. Dělejte to, a přestože budete žít v tomto světě, nenecháte se jím ovládat. Poznáte své kouzlo, uvědomíte si všechno, co víte, a budete růst. Jednoho dne si uvědomíte, že **jste** kouzelní.

To si pamatujte.

Jste kouzelní.

Používáte-li své představy o Nevědomosti, aniž se jí necháte ovládat, jste ochotni přiznat, že je hodně věcí, které ještě nevíte (které si nepamatujete) a právě toto pokorné přiznání vám dovoluje poznávat a rozpomínat se. Nyní jste **znalci** — patříte k těm, kdo vědí.

Uvědomujete si, že užíváte svých představ k vytváření lokalizovaného kontextu, v jehož rámci můžete prožívat všechny aspekty toho, čím opravdu jste. V tomto kontextu tvoříte vědomě jako malíř, který maluje nádherné obrazy a vytváří úžasné okamžiky, v nichž poznáváte své skutečné já.

Chcete-li prožívat své já jako odpuštění, můžete použít svých představ o Soudu, Odsouzení a Nadřazenosti. Najednou začnete nacházet (vytvářet) lidi, kteří vám dají příležitost vyjádřit smířlivost a odpuštění. Můžete použít také svých představ o Neúspěchu a dokonce své představy o Nevědomosti. Takže můžete předstírat, že ani nevíte, že tohle všechno děláte.

Chcete-li prožívat své já jako soucit nebo štědrost, můžete si vytvořit kontext, který vám umožní vyjádřit tyto aspekty Božské podstaty ve vaší duši. Začnete na ulicích potkávat žebráky a budete si říkat:

„To je podivné, nikdy jsem na téhle ulici neviděl žebráka...“

Budete dojati a pocítíte soucit. Uvědomíte si štědrost ve své duši a sáhnete do kapsy a dáte jim nějaké drobné.

Nebo vám zavolá nějaký váš příbuzný, který potřebuje finanční pomoc. Můžete si vybrat kterýkoli aspekt svého já, který chcete v daném okamžiku prožívat. Vy si však vyberete štědrost a lásku. Řeknete příbuznému: „Samozřejmě, kolik potřebuješ?“

Dávejte si však pozor, neboť jinak nikdy nepochopíte, proč se žebrák na ulici nebo váš příbuzný obrátil právě na vás. Zapomenete, že jste je k tomu **přiměli vy sami**.

Zapomenete, že *k sobě* **přitahujete** každého člověka a každou situaci, do které se dostanete. Zapomenete, že se snažíte vytvořit dokonalou příležitost k tomu, abyste mohli poznat sami sebe určitým způsobem.

Zapomenete moje nejkrásnější prohlášení: **Posílám vám jen anděly**.

Mým andělům můžete prisuzovat role zločinců ve vašem příběhu. Nebudete-li si dávat pozor, budete se považovat za oběti, místo abyste si uvědomili, že vám taková setkání přinášejí užitek.

Nebo si to uvědomíte jiným způsobem, než jste měli původně v úmyslu. Můžete si říci, že jste chtěli poznat nejen soucit, ale také moc. Každý den můžete chodit na jedno místo a dávat drobné témuž žebrákovi, až nakonec ze svých setkání oba dva uděláte obřad. Každý měsíc můžete posílat peníze témuž příbuznému, až z toho nakonec oba dva uděláte obřad.

A teď jste získali moc. Vzali jste ji druhému — vzali jste mu jeho moc vytvářet si vlastní život, aby se cítil spokojený a mocný. Tito lidé teď nemohou žít bez vás. Ani ten žebrák ani váš příbuzný — ačkoli dodnes žili na této planetě bez vaší pomoci. Udělali jste z nich dysfunkční jedince a vytvořili jste si s nimi dysfunkční vztah.

Místo abyste jim hodili provaz a vytáhli je z díry, skočili jste za nimi do díry.

Proto si dobře uvědomujte, co vás motivuje k čemukoli. Uvědomujte si své úmysly. Uvědomujte si, který aspekt svého já prožíváte. Můžete jej prožívat, aniž připravíte někoho o jeho vlastní moc? Existuje nějaký způsob, jak si můžete uvědomit, čím opravdu jste, aniž zabráníte druhému uvědomit si, čím je on?

Ukázal jsem vám několik způsobů, jak můžete používat svých Deseti falešných představ a mnoha dalších představ, které z nich vycházejí. Takže teď víte, jak jich používat.

Pamatujte si, co jsem vám právě řekl. Vyšší aspekty svého já si můžete uvědomit, aniž používáte svých představ k vytváření kontextu. Vysoce vyspělé bytosti si své představy nejen uvědomují, ale také se jich vzdávají. To znamená, že své představy odloží a když chtějí vytvořit určitý kontext, používají k tomu pouze **vzpomínky na své představy**.

Ať už svých představ užíváte ve vzpomínkách nebo ve skutečnosti, v každém případě jich používáte každý den. Jestliže jich však nepoužíváte vědomě — jestliže si neuvědomujete, že si své představy **vytváříte**, a jestliže nevíte, proč si je vytváříte — můžete mít pocit, že nerozhodujete o svém životě. Můžete mít pocit, že život se děje **vám**, nikoli **skrze** vás.

To jste možná nevěděli. Nicméně toto poznání může změnit váš život.

Vy sami jste příčinou všeho, co se děje ve vašem životě .

To pochopíte, až se vzdáte svých falešných představ. Až si uvědomíte, že jste ve spojení s Bohem, budete to cítit ve *svém těle*, na buněčné úrovni.

To si přeje každá duše. To je konečným smyslem života, jste na cestě k dokonalosti. Vracíte se k Bohu, abyste poznali jeho krásu ve své duši a abyste ji vyjadřovali skrze své já v nespočetných životech.

16.

Přetváření vlastní reality

Na své cestě k dokonalosti a k Bohu se setkáte s mnoha situacemi, které se vám nebudou líbit.

V takových situacích se většina lidí snaží zjistit, co všechny události v jejich životě znamenají. To však nedělejte.

Někteří lidé si myslí, že se nic neděje bezdůvodně, a tak se snaží najít důvod. Jiní říkají, že některé věci jsou „znamením“. A tak se snaží zjistit, co jim takové znamení říká.

Různými způsoby se všichni snažíte najít smysl v událostech svého života. Ve skutečnosti však nic nemá žádný smysl. Životní situace neskrývají žádnou vnitřní pravdu. **Kdo by ji skrýval ? A proč ?**

Kdyby bylo co objevit, nebylo by mnohem snazší učinit to zjevným ? **Kdyby vám Bůh chtěl něco říci, nebylo by snazší (a laskavější), kdyby vám to prostě řekl, místo aby z toho dělal záhadu, kterou musíte vyřešit ?**

Všechno má jen takový smysl, **jaký tomu sami přisoudíte.**

Život je nesmyslný.

Většina lidí to nedokáže připustit, ale nic lepšího bych vám nemohl dát. Dávám vám možnost rozhodnout, jaký má všechno smysl. Vy sami rozhodujete, čím jste ve vztahu ke všemu ostatnímu.

Tímto **způsobem** prožíváte to, čím chcete být.

Váš život je sebetvořením. Stále znovu přetváříte své já podle nejkrásnější verze té nejkrásnější představy, jakou jste kdy měli o tom, čím opravdu jste.

Takže když se něco děje, neptejte se, proč se to děje. Dejte tomu svůj **vlastní** smysl. Nemůžete-li se vědomě rozhodnout, něco si vymyslete. **Stejně to pořád děláte.** Vymýšlíte si důvody, proč se něco děje nebo proč něco děláte. Většinou to ovšem děláte nevědomě. Začněte to dělat vědomě !

Nehledejte smysl života ani smysl jakékoli události nebo situace. **Sami rozhodněte**, jaký to má smysl pro vás. A pak ve vztahu k tomu vytvářejte to, čím chcete být.

Máte-li dobrý postřeh, zjistíte, že se často dostáváte do stejných situací, dokud se nezměníte.

To je vaše cesta k dokonalosti.

Mistr, i student na cestě k dokonalosti, *si uvědomuje*, že představy jsou pouhé představy. Mistr sám **rozhoduje**, proč existují, a pak vědomě *vytváří* to, co chce prostřednictvím svých představ prožívat.

Existuje způsob, jak využít jakékoli situace k tomu, abyste se přiblížili k dokonalosti. Prostě učiňte následující prohlášení:

1. Nic v mém světě není reálné.
2. Všechno má jen takový smysl, jaký tomu dám.
3. Jsem to, co říkám, že jsem, a můj život je to, co říkám, že je.

Tímto způsobem přistupujte k představám ve svém životě. Nyní se znovu podíváme na některé příklady ze „skutečného života“.

Máte-li dojem, že něco potřebujete, zdá se vám, že to opravdu potřebujete.

Potřeby se vám prezentují ve dvou podobách:

jako vaše potřeby nebo jako potřeby druhých lidí.

Vaše vlastní potřeby vám připadají mnohem naléhavější. Někdy můžete dostat strach.

Představujete-li si například, že potřebujete kyslík, můžete podlehnout panickému strachu. To vyplývá z vašeho přesvědčení, že váš život je v nebezpečí. V takové situaci si může zachovat rozvahu pouze skutečný Mistr nebo člověk, který se dostal na práh smrti, a proto si uvědomuje, že smrt neexistuje. Ostatní lidé se to musejí naučit.

To je ovšem možné.

K tomu je však nutná vnitřní vyrovnanost. Pouze hluboký vnitřní klid vede k chování, které produkuje žádoucí výsledky.

To chápou například potápěči, kteří se naučili zachovat rozvahu a nepodléhat panice, když mají pocit, že jim dochází kyslík. Mnoho ostatních lidí se naučilo nepodléhat panice v situacích, které by ostatní považovali za stresové či přímo děsivé.

Je mnoho dalších, méně extrémních, nicméně hrozivých situací, které vyvolávají strach. Například zjištění, že máte nějakou smrtelnou nemoc. Nebo jste obětí ozbrojeného přepadení. Jsou však lidé, kteří zjistili, že by dokázali čelit nebezpečným situacím s neobyčejnou rozvahou. Jak to dokázali ?

Všechno záleží na tom, jak se na danou situaci díváte.

O tom tu hovoříme — o vašem hledisku.

Uvědomíte-li si, že smrt je **vaše** představa, všechno se změní. Vědomí, že smrt má takový význam, jaký jí přisoudíte, vám umožňuje rozhodnout, jaký význam jí přisoudíte. Vědomí, že Život je proces sebetvoření, vám dává kontext, v němž můžete prožívat to, čím opravdu jste ve vztahu ke smrti.

Ježíš si to uvědomoval a ohromil svět.

Uvědomovali si to i další lidé, kteří se vyrovnali se smrtí způsobem, jenž inspiroval ostatní.

Představa, že něco potřebujete, má za normálních okolností mnohem menší moc. Dokud necítíte žádnou tělesnou bolest, tato představa nemá prakticky žádnou moc.

Mnoho lidí tělesnou bolest nesnáší. Když jim řeknete, že bolest je „pouhá představa“, nebudou vám věřit.

Pro mnoho lidí je bolest — i pouhá možnost bolesti — děsivější než smrt.

Na začátku tohoto rozhovoru jsem se zmínil o rozdílu mezi bolestí a utrpením. Mistři si tento rozdíl uvědomují, stejně jako všichni lidé, kteří vědí, že naše představy jsou jen představy.

Většina lidí se domnívá, že předpokladem štěstí je nepřítomnost bolesti. Nicméně bolest a štěstí se vzájemně nevylučují — jak vám mohou dosvědčit ženy, které zakusily porodní bolesti.

Svoboda od bolesti je preference, nikoli potřeba. Když si to uvědomíte, dostanete se do mnohem lepší pozice, takže jste schopni své domnělé potřeby zvládat.

Můžete získat takovou moc nad bolestí, že ji dokážete nejen ignorovat, ale dokonce potlačit, takže nakonec **zmizí**. To dokazuje mnoho lidí.

S potřebami pod úrovní tělesné bolesti se vyrovnáte ještě snáze.

Můžete si například myslet, že potřebujete nějakého člověka nebo zaměstnání, abyste byli úspěšní.

V takové chvíli je dobré si uvědomit, že existujete i bez toho. **Proč si tedy myslíte, že to potřebujete ?**

Budete-li o tom přemýšlet, uvědomíte si, že ke štěstí ani k přežití nic **nepotřebujete**.

Štěstí je rozhodnutí, nikoli zážitek.

Můžete se rozhodnout, že budete šťastní, aniž máte to, co jste si myslili, že ke štěstí potřebujete — **a budete šťastní**.

To je jedna z nejdůležitějších věcí, které musíte pochopit. Proto se k tomu vracím.

Štěstí je rozhodnutí, nikoli zážitek. Můžete se rozhodnout, že budete šťastní, aniž máte to, co jste si myslili, že ke štěstí potřebujete — **a budete šťastní**.

Váš zážitek je **důsledkem** vašeho rozhodnutí.

(Totéž platí o lásce. Láska je rozhodnutí, nikoli reakce. Až to pochopíte, přiblížíte se k dokonalosti.)

Další vaší falešnou představou je vaše představa, že potřebujete druhé lidi. Dokud si neuvědomíte, že to je pouhá představa, budete se ustavičně snažit vyhovět potřebám druhých lidí, zejména těch, které milujete — svých dětí, partnerů a přátel.

To může vést k tichému nepřátelství a nakonec k hněvu — na obou stranách. Je ironické, že svým neustálým pomáháním druhé lidi (zejména své děti) spíš oslabujete. Ale o tom jsem už také hovořil.

Když vidíte, že někdo něco „potřebuje“, využijte té představy k tomu, abyste vyjádřili tu část svého já, kterou si chcete uvědomit. Třeba chcete prožívat to, čemu říkáte soucit, laskavost nebo bohatství nebo všechno najednou — ale nikdy to nedělejte pro druhé. Zapamatujte si tohle: **všechno, co dělám, dělám pro sebe.**

To je další důležitá věc, kterou si musíte uvědomit. Proto to budu opakovat.

Všechno, co dělám, dělám pro sebe.

To je Boží pravda, a je to i vaše pravda. Rozdíl je pouze v tom, že Bůh to ví.

Existuje jen vlastní zájem. Neboť neexistuje nic než já. Jste totožní se vším, co existuje, a neexistuje nic, čím byste nebyli. Až si to uvědomíte, vaše definice sebezájmu se zásadně změní.

Máte-li dojem, že jste neúspěšní, může se vám zdát, že to je skutečně reálný zážitek.

Neúspěch se prezentuje ve dvou podobách — jako váš „neúspěch“ nebo jako „neúspěch“ druhých lidí.

Když se vám zdá, že nemáte úspěch, okamžitě učiňte následující tři prohlášení:

1. Nic v mém světě není reálné.
2. Všechno má jen takový smysl, jaký tomu dávám.
3. Jsem to, co říkám, že jsem, a můj život je to, co říkám, že je.

Tohle je nejvyšší pravda — neboli Boží trojice.

Rozhodněte se, co váš neúspěch znamená. Považujte svůj neúspěch za úspěch. Pak se rozhodněte, čím budete ve vztahu k tomuto zážitku. Neptejte se, **jaký to má smysl. Má to jen takový smysl, jaký tomu dáte.**

Řekněte si: „Tento zážitek mám proto, abych nakonec dosáhl úspěchu, který hledám. Tento zážitek mi byl dán jako dar. Vážím si jej a poučím se z něj.“

Řekl jsem, že **veškeré učení je rozpomínání.**

Proto **oslavujte své neúspěchy.** Existují osvícené společnosti, které to dělají. Když je odhalen nějaký „omyl“ nebo „neúspěch“, šéf povzbuzuje zaměstnance, aby neúspěch oslavili ! Takový šéf si uvědomuje to, co vám říkám — a jeho zaměstnanci by pro něho skočili do ohně. Udělali by pro něho všechno, neboť jim vytvořil prostředí, ve kterém mohou prožívat nejkrásnější aspekty své tvořivosti a svého já.

Když si myslíte, že jste ode všeho odloučení, můžete mít pocit, že je to velice reálný zážitek.

Nejednotnost se prezentuje ve dvou podobách:

Jako vaše vlastní „oddělenost“ nebo jako „oddělenost“ druhých lidí.

Můžete se cítit strašně odloučení od Boha. Můžete se cítit odděleni od druhých lidí. A můžete mít pocit, že druzí jsou naprosto odděleni od vás. To může vyvolávat představu osamělosti a deprese.

Máte-li pocit, že jste ode všeho odděleni, okamžitě učiňte následující tři prohlášení:

1. Nic v mém světě není reálné.
2. Všechno má jen takový smysl, jaký tomu dávám.
3. Jsem to, co říkám, že jsem, a můj život je to, co říkám, že je.

Tím zahájíte tento triadický proces:

- A. Uvědomíte si, že představy jsou pouhé představy.
- B. Rozhodnete, co to znamená.
- C. Začnete znovu vytvářet své já.

Když se cítíte osamělí, chápejte svou „osamělost“ jako pouhou představu. Uvědomte si, že to znamená, že jste se dostatečně neotevřeli světu kolem sebe — jak může být někdo osamělý ve světě osamělých lidí? A rozhodněte se, že budete Člověkem, který přináší lidem lásku.

Dělejte to tři dny a vaše nálada se změní. Dělejte to tři týdny a vaše osamělost se rozplyne. Dělejte to tři měsíce a už nikdy nebudete osamělí.

Pak pochopíte, že vaše osamělost byla jen falešnou představou, kterou **můžete ovládat**.

Dokonce i lidé ve vězeňské cele nebo na smrtelné posteli, lidé naprosto izolovaní od druhých, mohou změnit svůj zážitek tím, že změní svou vnitřní realitu. Toho dosáhnete skrze spojení s Bohem, k němuž vás vede tato kniha. Neboť jakmile se setkáte se Stvořitelem ve své duši, už nikdy nebudete osamělí.

To dokazují mystikové a mniši, náboženské komunity a věřící všech vyznání. Tato vnitřní extáze duchovního spojení s veškerým jsoucím (to jest s Bohem) je nedostupná ve vnějším světě.

Odloučenost je pouhá představa.

I vy si uvědomíte, že **všechno je iluzorní**, a budete to přijímat jako dar, jenž vám umožňuje prožívat to, čím opravdu jste.

Máte-li dojem, že jste odsuzováni, můžete mít pocit, že je to velmi reálný zážitek.

Odsouzení se prezentuje ve dvou podobách:

Jako vaše „odsouzení“ nebo jako „odsouzení“ druhých lidí.

Když si o sobě myslíte, že jste nadřazení, může vám to připadat jako velmi reálný zážitek.

Nadřazenost se prezentuje ve dvou podobách:

jako vaše „nadřazenost“ nebo jako „nadřazenost“ druhých lidí.

Když si myslíte, že nic nevíte, může vám to připadat jako velmi reálný zážitek.

Nevědomost se prezentuje ve dvou podobách:

jako vaše „nevědomost“ nebo jako „nevědomost“ druhých lidí.

Už to začínáte chápat ? Už vás napadlo, jak můžete používat těchto představ pozitivním způsobem ?

Když vás druzí odsuzují, máte chuť začít odsuzovat druhé. Když odsuzujete druhé, druzí začnou odsuzovat vás.

Když druzí dávají najevo svou nadřazenost, máte chuť dát najevo svou nadřazenost. Když svou nadřazenost dáváte najevo druhým, druzí ji začnou dávat najevo vám.

Už to konečně začínáte chápat ? Už vás napadlo, jak můžete používat těchto představ pozitivním způsobem ?

Není nutné, abych uváděl další příklady toho, jak můžete užívat svých představ. Kdybych v tom pokračoval, stali byste se na Mně závislí. Měli byste dojem, že Sami nemůžete pochopit, jak přetvářet své já ve svém každodenním životě.

Začali byste se modlit a prosit Mě o pomoc. Děkovali byste Mně, kdyby všechno fungovalo, a proklínali byste Mě, kdyby to nefungovalo — jako bych vám některá přání plnil a jiná odmítal... nebo **jako bych plnil přání jen některým lidem, což by bylo ještě horší.**

Řeknu vám tohle: **Mojí funkcí není plnit nebo odmítat vaše přání. Na základě čeho bych to dělal ? Jakých měřítek bych užíval ?**

Když už nechápete nic jiného, snažte se pochopit alespoň tohle: Bůh nic nepotřebuje.

Jestliže nic nepotřebuji, nemám žádná měřítká, podle kterých bych rozhodoval, zda něco máte nebo nemáte dostat.

To záleží na vás.

Toto rozhodnutí můžete učinit vědomě nebo nevědomě.

Už dlouhá staletí činíte tato rozhodnutí nevědomě. Vlastně už tisíciletí. Proto vám poradím, jak se rozhodovat vědomě:

- A. Uvědomte si, že představy jsou pouhé představy,**
- B. Rozhodněte, co to znamená.**
- C. Začněte znovu vytvářet své já.**

Následující prohlášení používejte jako nástroje.

- 1. Nic v mém světě není reálné.**
- 2. Všechno má jen takový smysl, jaký tomu dávám.**
- 3. Jsem to, co říkám, že jsem, a můj život je to, co říkám, že je.**

Rozhovory, které tu vedeme, jsou projevem vaší snahy pochopit složité pojmy, jež si intuitivně uvědomujete na hlubší úrovni vědomí.

Tyto myšlenky jste slyšeli už dřív. Nebudete-li si dávat pozor, budete mít dojem, jako by byly míněny pro někoho jiného a jako by přišly skrze někoho jiného. **To je falešná představa.**

Tuto zkušenost si přinášíte sami, skrze své já. Tohle je váš proces rozpomínání.

Ted' máte příležitost změnit tato slova v realitu. To bude transformací života na vaší planetě. Proto jsem vás inspiroval k tomuto prohlášení: „A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

TŘETÍ DÍL

Setkání se Stvořitelem

17.

Ovládání vlastního těla

Aby se slova v této knize stala tělem — aby byla hmotnou realitou, nikoli pouhými zvuky — musíte pečovat o hmotnou část svého já.

Vaše setkání se Stvořitelem ve vaší duši předpokládá, že znáte své hmotné tělo, že jej uctíváte a že jej užíváte jako nástroje, který vám slouží v hmotném světě.

Abyste toho byli schopni, musíte si uvědomit, že *nejste* svým hmotným tělem. Jste tím, co vaše tělo ovládá, co s ním žije a co **skrze** tělo působí v hmotném světě. Vy však **nejste** svým hmotným tělem.

Dokud si myslíte, že jste svým hmotným tělem, prožíváte svůj život jako projev svého těla. Jakmile si uvědomíte, že jste svou duší, začnete prožívat svůj život jako projev své duše. Jakmile si uvědomíte, že vaše duše je totožná s Bohem, začnete prožívat svůj život jako projev Ducha.

Toto poznání změní všechno.

Chcete-li poznat své tělo, chcete-li mu porozumět, milujte je, pečujte o ně a naslouchejte mu. Tělo vám řekne pravdu.

Pamatujte si, že pravda je to, co existuje v tomto okamžiku — a to vaše tělo ví. Proto poslouchajte, co vám vaše tělo říká. Pamatujte si, *jak* tělu naslouchat. Dívejte se, co vám ukazuje. Pamatujte si, **jak** se dívat.

Nedívejte se jen na druhé lidi, pozorujte také své tělo.

Zdraví je důsledkem souladu mezi vaším tělem, myslí a duchem. Když jste nemocní, snažte se zjistit, které části vašeho těla jsou ve vzájemném rozporu.

Možná byste měli nechat své tělo odpočinout, ale vaše mysl neví, jak to zařídit. Je možné, že vaše mysl přemýšlí o negativních věcech nebo si dělá starosti o budoucnost a vaše tělo se nemůže uvolnit.

Vaše tělo vám ukáže pravdu. Prostě je pozorujte. Všimněte si všeho, co vám říká.

Važte si svého těla. Udržujte je v dobré kondici. Tělo je nejdůležitější fyzický nástroj, který máte. Je to krásný, neobyčejný nástroj. I když s ním zacházíte špatně, přesto vám slouží, jak nejlépe může. Proč však snižovat jeho výkonnost? Proč je zneužívat ?

Stejně jako jsem vám radil, abyste meditovali a prožívali svou Jednotu se Mnou, teď vám radím, abyste každý den cvičili.

Cvičení je meditací těla.

Cvičení vám umožňuje prožívat jednotu s veškerým Živodem. Nikdy se necítíte tak plní života, jako když cvičíte. Pohyb vám přináší přirozený pocit opojení.

Podobný pocit máte, když jste v hlubokém spojení se Stvořitelem ! A s ním jste ve spojení, když máte zdravé tělo a jste v souladu se Živodem.

Cítíte se velice dobře !

Vaše tělo je energetický systém. Proudí jím životní energie. Tuto energii můžete řídit. Můžete ji ovládat.

Tato energie má různá jména. Někteří ji nazývají **čchi**, jiní **ki**. Je však mnoho dalších jmen. Všechna však označují tutéž energii.

Když víte, jak tuto energii vnímat, můžete ji řídit a ovládat. To vás naučí Mistři všech kultur a tradic.

Máte-li dostatek odhodlání, můžete se to naučit sami. Hledáte-li nějakého Mistra nebo učitele, musíte vědět, jak ho poznat.

Mistra poznáte podle toho, jak vás učí spojit se s Bohem.

Jestliže na vás řve a naléhá, abyste Boha hledali ve vnějším světě — v jeho pravdě, v jeho knize nebo v jeho názorech — dávejte si pozor.

Jestliže vám radí, abyste Boha hledali ve své duši, neboť jste s Bohem totožní — jestliže vám říká, že nepotřebujete cizí pravdy, knihy ani názory — pak jste našli skutečného Mistra, i kdyby to bylo jen proto, že vás dovedl k Mistru ve vaší vlastní duši.

Ať už děláte cokoli, snažte se udržovat své tělo v dobré kondici.

Pamatujte si, že vaším cílem v tomto životě je vytvořit nejkrásnější verzi té nejkrásnější představy, jakou jste kdy měli o tom, čím opravdu jste. Dokud si to neuvědomíte, stěží pochopíte, co vám říkám.

Jestliže si to uvědomujete, může se vám zdát, že při čtení této knihy mluvíte sami k sobě.

Takže vás nepřekvapí, že vám radím, abyste cvičili. A také vás nepřekvapí, že vám radím, abyste zdravě jedli. **Nasloucháte-li svému tělu**, tělo vám řekne, jaké jídlo je pro vás zdravé.

Stačí přiblížit ruku k nějakému jídlu a vaše tělo vám okamžitě řekne, zda to jídlo je v souladu s vnitřními záměry vašeho těla a duše. Budete vnímat jeho vibrace. Nemusíte číst odborné knihy o zdravé výživě, nemusíte chodit do žádných kurzů, nemusíte hledat cizí rady. Stačí naslouchat svému tělu a řídit se **jeho radou**.

18.

Ovládání vlastních emocí

Dalším předpokladem hlubokého spojení s Bohem je ovládání vlastních emocí. Musíte si uvědomit, že emoce jsou energie v pohybu.

Tuto energii můžete buď **posílit**, nebo **oslabit**. Když svou energii oslabujete, vyvoláváte negativní emoce. Když ji posilujete, vyvoláváte pozitivní emoce.

Jedním z mnoha způsobů, jak posílit svou energii, je tělesné cvičení. Cvičením urychlujete vibraci energie **kj**, která se proměňuje v pozitivní emoce.

Dalším způsobem posilování životní energie je meditace.

Kombinace cvičení a meditace je velice účinný prostředek zvyšování energie. Když se cvičení a meditace stanou součástí vašeho duchovního života, vytváříte si předpoklady pro nesmírný růst.

Uvědomíte si, že jste schopni ovládat jak své tělo, tak své emoce. Pro mnoho lidí je to úžasný objev.

Emoce jsou zážitky, které si vědomě vybíráte, nikoli zážitky, které vás ovládají. To většina lidí nechápe.

Vnější okolnosti vašeho života nemusejí mít nic společného s vnitřními zážitky vašeho duchovního života. Ani když vás něco bolí, nemusíte trpět. Ani v nepříznivé situaci nemusíte ztrácet vnitřní klid a vyrovnanost.

Skuteční Mistři se **nevyhýbají** nepříznivým situacím. Jsou klidní v jakékoli situaci.

Vnitřní klid hledají všechny bytosti, neboť ten je podstatou jejich bytí. Proto se vždycky snažíte být tím, čím opravdu jste.

Vnitřního klidu dosáhnete, když si uvědomíte, že nejste svým tělem a že nic kolem vás není reálné.

Uvědomte si, že žijete ve svých představách. Uvědomte si, že jste si je sami vytvořili, abyste mohli prožívat to, čím opravdu jste.

Už mnohokrát jsem to řekl a teď to budu opakovat: Život je úžasný dar a všechno v životě je dokonalé — všechno je dokonalým nástrojem pro vytváření dokonalých příležitostí k dokonalému vyjádření dokonalosti samé.

Rozumíte-li tomu, pak si vážíte všeho ve svém životě. To znamená, že se vyvíjíte. Ocenění života je předpokladem růstu.

Nejenže můžete ovládat své emoce v nepříznivých situacích, ale můžete je ovládat **už před tím**, než takové situace nastanou. To znamená, že se můžete **předem** rozhodnout, jak budete na očekávanou situaci reagovat.

Až dosáhnete této úrovně dokonalosti, budete schopni ovládat své reakce i v **neočekávaných** situacích.

Tímto způsobem rozhodnete, čím jste v souladu s vnějšími okolnostmi.

Ve svých knihách **Hovory s Bohem a Přátelství s Bohem** a mnoha dalšími způsoby jsem podrobně vysvětlil, jak toho můžete dosáhnout. Teď vám to jen připomínám.

Až se naučíte, jak pečovat o své hmotné tělo a jak ovládat své emoce, budete připraveni učinit další krok na cestě ke Stvořiteli ve své duši.

19.

Pěstování ochoty

Teď, když jste připraveni na setkání se Stvořitelem, musíte být ochotni spojit se s Bohem ve své duši.

Toto setkání můžete prožívat fyzicky nebo duševně — nebo oběma způsoby. Můžete plakat radostí nebo se třást vzrušením. Nebo si jednoho dne můžete uvědomit, že jste všechno pochopili.

Poznali jste falešné představy a poznali jste realitu.

Poznali jste sebe a poznali jste Boha.

Pochopili jste Jednotu a její individualizaci.

Pochopili jste všechno.

Tento zážitek může být trvalý nebo přechodný. Nebudte nadšení, když zůstane, a nebudte smutní, když odejde. Prostě si uvědomte realitu a rozhodněte se, co chcete prožívat teď.

I Mistři se někdy rozhodnou, že nebudou prožívat svou dokonalost — někdy z radosti ze svého probuzení a jindy proto, aby mohli probouzet druhé. Proto se Mistrům občas stane něco, co si myslíte, že by se „opravdovým Mistrům“ stát **nemělo**.

Proto nikoho neposuzujte ani neodsuzujte. Neboť můžete potkat svého Mistra ještě dnes — jako žebráka někde na rohu ulice, jako lupiče v parku, nejen jako duchovního učitele na vrcholu nějaké hory. Mistři, kteří se mezi vámi objeví, jsou málokdy uznáváni. Mnohem častěji jsou kritizováni. A přesto Mistr, který se pohybuje mezi vámi a který vypadá jako vy, má často největší vliv.

Proto buďte pozorní, neboť nikdy nevíte, kdy přijde váš Mistr. Může se objevit v podobě zločince, který porušuje ty nejposvátnější zákony a obyčeje vaší společnosti a který je nakonec ukřižován.

Teprve potom se snažíte připomenout si jeho slova.

Kdybyste dosáhli dokonalosti, byť jen dočasně, také byste byli kritizováni a odsuzováni a nakonec byste mohli být ukřižováni. Neboť lidé by se vás báli, protože by si mysleli, že víte něco, co oni nevědí, nebo nesouhlasíte s tím, co oni *vědí*. Strach mění pozorování v odsouzení a odsouzení ve zlost.

Jak už jsem řekl, zlost je projevem strachu.

Zlost je součástí falešné představy, kterou si lidé vytvořili o tom, čím jsou oni a čím jste vy. Proto Mistr ve vaší duši odpouští, neboť si uvědomuje, že lidé nevědí, co činí.

Odpuštění je klíčem k vyjádření Božské podstaty ve vaší duši.

Nemůžete si uvědomit, co je ve vaší duši božského, dokud neodpustíte tomu, co si myslíte, že božské není.

Odpuštění rozšiřuje vaše vnímání.

Až sami sobě i druhým odpustíte, čím nejste, pak si uvědomíte, čím druzí i vy opravdu jste. V tu chvíli pochopíte, že odpuštění není nutné. Neboť kdo by komu co odpouštěl ? A proč ?

Všichni jsme součástí jednoho Celku.

V tomto uvědomění najdete velkou útěchu a hluboký klid.

Odpuštění je synonymem vnitřního klidu.

To si opravdu uvědomíte, až se probudíte ze své iluzorní reality.

Okamžik vašeho probuzení může přijít každou chvíli a skrze kohokoli. Proto si važte každého člověka a každého okamžiku, neboť okamžik vaší spásy se blíží. Bude to vaše osvobození od falešných představ.

Takových okamžiků bude ve vašem životě víc. Váš život byl stvořen, aby vám přinášel právě takové okamžiky.

Tyto posvátné okamžiky probuzení vám přinášejí porozumění, lásku, poznání a hlubokou moudrost.

Tyto okamžiky mění váš život navždy a často mění také životy druhých lidí.

Právě takový okamžik vás přivedl k této knize. Proto jste schopni chápat toto poselství.

V jistém smyslu je to vaše setkání se Stvořitelem.

Tento okamžik přišel díky vaší ochotě, otevřenosti, smířlivosti a lásce. Díky vaší lásce k sobě i k druhým a díky vaší lásce k Životu.

A díky vaší lásce ke Mně.

Vaše láska k Bohu vám přináší Boha. Vaše láska k sobě samým vám přináší poznání té části vašeho já, která je Bohem — a tudíž si uvědomuje, že Bůh nepřichází k vám, nýbrž *skrze* vás. Neboť Bůh je vždycky součástí vašeho já.

Stvořitel *není* oddělen od svého stvoření. Milující není oddělen od milovaného. To není přirozeností lásky a to není přirozeností Boha.

To není ani vaší přirozeností. Nejste odloučeni od nikoho a od ničeho, a už vůbec ne od Boha.

To jste věděli od samého počátku. To jste věděli vždycky. Dnes jste konečně dovolili svému já, aby to prožívalo, aby se spojilo s Bohem.

Jaké to je být ve spojení s Bohem ? Jestliže to alespoň trochu cítíte, už znáte odpověď. Jestliže jste se s Bohem setkali ve svých meditacích, už znáte odpověď. Jestliže jste zakusili opojení nejkrásnějšího tělesného zážitku, už znáte odpověď.

Ve stavu spojení s Bohem dočasně ztratíte vědomí individuální totožnosti. To však nebudete prožívat jako ztrátu, neboť si uvědomíte, že jste *dosáhli* své skutečné totožnosti, že jste svou totožnost **realizovali**.

Naplní vás blaženost a extáze. Budete mít pocit, že jste splynuli s láskou. A už nikdy vás neuspokojí nic míň.

Lidé, kteří měli takový zážitek, se vracejí do světa novým způsobem. Milují každého, koho potkají. Uvědomují si Jednotu všeho.

Jejich hluboké ocenění přírody jim přináší neočekávanou radost. Jejich nové porozumění je často úplně změnilo. Tito lidé se pohybují pomaleji, hovoří klidněji a chovají se laskavěji.

Tyto změny mohou trvat několik hodin, několik dní nebo několik let — anebo celý život. To záleží na individuálním rozhodnutí každého jedince. Tyto změny musejí být neustále obnovovány, neboť blaženost vědomí Jednoty slábne stejně jako světlo, od kterého se vzdalujeme.

Chcete-li žít ve stavu blaženosti, musíte být blízko světla.

Proto vám radím, abyste každý den obnovovali své vědomí jednoty jakýmkoli způsobem, který vám vyhovuje — ať už je to meditace, cvičení, čtení, psaní, modlení nebo poslouchání hudby.

Pak budete žít ve stavu blaženosti a budete si vážit sebe i druhých a všeho živého.

Budete tvořit a přispívat Životu jako nikdy předtím.

20.

Poselství Stvořitele

Jakmile se jednou setkáte se Stvořitelem ve své duši, budete si pamatovat jeho poselství, neboť je to poselství vašeho srdce.

Je to poselství, které přinášíte světu, kdykoli jste svým skutečným já.

Je to poselství, které vám teď dávám, abyste si je znovu uvědomili a abyste je předávali všem lidem, které milujete.

Bud'te jeden k druhému dobří a laskaví.

Bud'te dobří a laskaví také k sobě.

Uvědomte si, že se to vzájemně nevylučuje.

Bud'te jeden k druhému štědrí.

Bud'te štědrí také k sobě.

Uvědomte si, že pouze když jste štědrí k sobě, můžete být štědrí k druhým. Neboť nikomu nemůžete dát něco, co sami nemáte.

Bud'te jeden druhému věrní.

Bud'te věrní také sobě.

Jste-li věrní sami sobě, nemůžete být nevěrní druhým.

Uvědomte si, že zradit sám sebe jen proto, abyste nezhadili druhé, je stále ještě zrada. A je to největší zrada.

Pamatujte si, že láska je svoboda. Lásku nelze definovat jinak. Lásku nelze pochopit jinak. Lásku nelze vyjádřit jinak.

Vaše hledání definice lásky skončilo. Není však jisté, zda dokážete dávat lásku druhým a sobě tak, jako vám ji dávám Já.

Všechna rozhodnutí, která vyjadřují lásku, vyjadřují Boha. Neboť Bůh je svoboda a svoboda je láska.

Uvědomte si, že žijete ve světě představ, že nic kolem vás není reálné a že svých představ můžete použít k tomu, abyste si uvědomili Nejvyšší realitu. Proto jste přišli na tento svět.

Žijete ve snu, který si sami vytváříte. Nechť je to váš životní sen, neboť tím opravdu je.

Proto si představujte svět, ve kterém nikdo neodmítá Boha a Bohyni ve vaší duši a ve kterém nikdy neodmítnete Boha a Bohyni v duši druhých lidí.

Představujte si svět, ve kterém milujete v každém okamžiku, ve kterém je láska odpovědí na každou otázku a reakcí na každou situaci.

Představujte si svět, ve kterém je nejvyšší hodnotou Život a všechno, co jej podporuje.

Představujte si svět, ve kterém je svoboda tím nejkrásnějším projevem Života, ve kterém nikdo neomezuje ty, které miluje, a ve kterém je všem lidem dovoleno vyjádřit krásu své existence.

Představujte si svět, ve kterém mají všichni lidé stejně možnosti, ve kterém je každému zaručen důstojný život, takže všichni mohou prožívat krásu Života.

Představujte si svět, ve kterém nikdo nikoho nesoudí, ve kterém lidé milují bezpodmínečně a ve kterém není strach prostředkem k získání úcty.

Představujte si svět, ve kterém rozdílné názory nevedou k odloučenosti a ve kterém je krása Celku odrazem krásy každé jeho Části.

Představujte si svět, ve kterém je všeho dostatek a ve kterém lidé sdílejí společně bohatství.

Představujte si svět, ve kterém není ignorováno utrpení a ve kterém neexistuje nesnášenlivost a nenávist.

Představujte si svět, ve kterém neexistuje egoismus, ve kterém neexistuje nadřazenost a z nějž byla odstraněna nevědomost.

Představujte si svět, ve kterém omyly a chyby nevedou k ostudě, ve kterém lítost nevede k pocitu viny a ve kterém odsuzování nevede k odsouzení.

Představujte si tohle všechno a ještě víc. Přejete si to ?

Tak si to představujte a nakonec se to stane. Mocí svých představ ukončete zlý sen vaší současné reality.

Můžete si zvolit nový svět.

Nebo můžete žít i nadále ve svých falešných představách.

Liž mnohokrát jsem vám řekl slovy vašich básníků, vůdců a filozofů: „jsou lidé, kteří vidí „to, co je“, a ptají se, „proč ?“ A jsou lidé, kteří si představují něco, co nikdy nebylo, a říkají, „Proč ne ?““

Co říkáte vy ?

21.

Posvátný okamžik probuzení

Přišel čas rozhodnutí. Už brzy se budete muset rozhodnout, neboť jste došli na rozcestí.

V následujících dnech, týdnech, měsících a letech se budete muset rozhodnout, jaký život chcete na vaší planetě –nebo zda vůbec chcete nějaký život.

Buď budete žít i nadále ve svých falešných představách, nebo si uvědomíte, že jsou to pouhé představy, a použijete jich k tomu, abyste začali prožívat realitu toho, čím opravdu jste.

Tohle je moje poselství světu:

Můžete vybudovat novou civilizaci. Můžete hledat nový svět. Všechno záleží na vás. Tohle je posvátný okamžik vašeho probuzení.

Využijte jej.

Chopte se příležitosti.

Uvědomte si, čím opravdu jste. Chvalte všechno, čím jste kdy byli, a snažte se být něčím víc. Uvědomte si, že nic není nedosažitelné.

Uvědomte si, že jste světlem, které bude osvětlovat svět. Rozhodněte se, že tímto světlem budete. Řekněte to svému srdci a pak, skrze své srdce, celému světu. Kéž je vaše činnost vaším prohlášením. Naplňte svět láskou.

Uvědomte si, že jste spasitelé, na které všichni čekají. Zachraňte každého, kdo pochybuje o kráse věčného spojení s Bohem.

Uvědomte si, že jste přišli na tento svět, abyste jej vyléčili. To je jediný důvod, proč jste tady.

Jste na cestě k dokonalosti. Přijměte tento posvátný okamžik. Tohle je moje poselství:

Žijte ve světě a neignorujte jej. Duchovní život od vás nevyžaduje, abyste opustili civilizaci a žili jeskyni. **Žijte v tomto světě, ale nenechte se jím ovládat.** Žijte **se** svými představami, ale **nežijte v nich**. Neopouštějte tento svět. To není způsob, jak vytvořit lepší svět. A není to způsob, jak prožívat nejkrásnější část vašeho já.

Uvědomte si, že svět byl stvořen pro vás, abyste měli možnost prožívat to, čím opravdu jste.

Dnes je načas začít to dělat. Svět, který jste si vytvořili, můžete zničit svou lhostejností.

Podívejte se na svět kolem sebe. Uvědomte si své city. Dovolte jim, aby vám řekly, kterou část světa chcete přetvořit. Použijte všech nástrojů, které vám byly dány. Používejte nástroje své společnosti: nástroje náboženství, vzdělání, politiky, ekonomiky a duchovnosti. Pomocí těchto nástrojů můžete učinit prohlášení, prohlášení o tom, čím opravdu jste.

Nemyslete si, že politika a duchovnost se neslučují. Politika je projevem duchovnosti.

Nemyslete si, že ekonomika nemá nic společného s duchovností. Ekonomika je projevem duchovnosti.

Nemyslete si, že je možné nebo dokonce žádoucí oddělit vzdělání od duchovnosti. Jste tím, co učíte druhé – a jestliže to není duchovnost, co tedy je duchovnost ?

A nemyslete si, že náboženství a duchovnost nejsou jedno a totéž. Duchovnost buduje most mezi tělem, myslí a duší. Totéž dělá každé opravdové náboženství.

Proto buďte staviteli mostů. Snažte se překlenout propast, která se vytvořila mezi náboženstvími, mezi národy, mezi rasami a mezi civilizacemi. Snažte se znovu spojit to, co bylo rozděleno.

Važte si svého domova ve Vesmíru a buďte jeho dobrými správci. Chraňte životní prostředí. Obnovujte přírodní zdroje a sdílejte je se všemi.

Uctívejte Boha tím, že začnete uctívat druhé lidi. Skončujte se všemi nesváry, konflikty a válkami, skončujte s nesmyslným zabíjením. Skončujte s tím. To nakonec udělají všechny civilizované společnosti.

Tohle je moje poselství světu.

Chcete-li vytvořit svět podle svých nejkrásnějších představ, musíte bezpodmínečně milovat, otevřeně komunikovat a upřímně spolupracovat. Nesmíte mít žádné tajné plány a nesmíte omezovat lásku.

Musíte si uvědomit, že jste opravdu součástí jediného celku, že to, co je dobré pro vás, je dobré pro druhé, že to, co je špatné pro druhé, je špatné pro vás, že to, co děláte pro druhé, děláte pro sebe a že to, co neděláte pro druhé, neděláte pro sebe.

Jste schopni takového chování? Jsou lidé schopni něčeho tak vznešeného ?

Já vám říkám, že toho schopni jste, a budu to opakovat tisíckrát !

A nemějte strach, že pak nebude dostatek toho, „čím nejste“. Nebojte se, že ztratíte kontext, v jehož rámci můžete vytvářet to, čím opravdu jste. Tímto kontextem je celý Vesmír. A celá vaše historie.

Vaši vůdci vás často nabádají, abyste stavěli pomníky a vymýšleli obřady na oslavu vaší minulosti - na oslavu vašich válek a holocaustů. Ptáte se, proč něco takového oslavovat. Proč se zabývat minulostí ? A vaši vůdci vám odpovídají: „Abyste nezapomněli.“

jejich rady jsou mnohem moudřejší, než si uvědomujete, neboť tím, že si vytváříte kontext ve vzpomínkách, zbavujete se nutnosti dělat to v přítomnosti. Můžete si říci: „To se už nikdy nesmí opakovat.“ A můžete to myslet vážně. Užíváte temných okamžiků historie k vytvoření krásných okamžiků.

Může lidstvo něco takového prohlásit ? Může si člověk uvědomit, jaký byl v době, kdy jeho myšlenky, slova a činy byly odrazem Boha ? Jste toho dnes schopni ?

Já vám říkám, že toho schopni jste, a budu to opakovat tisíckrát !

Takoví jste měli být vždycky. Takoví jste byli před tím, než jste uvěřili svým falešným představám.

Nikdy však není pozdě. Ještě není pozdě. Můžete to dokázat. Můžete se stát láskou.

Uvědomte si, že já jsem vždycky s vámi. Tím končí tato kniha, ale není to konec naší spolupráce a našeho hlubokého spojení. Vždycky budete hovořit s Bohem, vždycky se budete radovat ze svého přátelství s Bohem a vždycky budete ve spojení s Bohem.

Vždycky budu s vámi. Budu s vámi až do konce času. Nikdy s vámi nemohu nebýt, neboť jsem vámi a vy jste Mnou. To je pravda a všechno ostatní je falešná představa.

Pokračujte ve své cestě, přátelé. Svět čeká na vaše poselství.

Tím poselstvím je váš život.

Jste proroci, jejichž čas konečně nastal. Neboť to, co je pravdivé ve vašem životě dnes, je absolutní předpověď toho, co bude pravdivé zítra. To z vás dělá proroky.

Váš svět se změní, protože jej chcete změnit. Vaše úsilí jej mění víc, než si uvědomujete.

Tohle všechno je pravda, protože jste se rozhodli žít v hlubokém spojení se Mnou. Pokračujte v tom a přinesete světu mír.

Staňte se nástrojem míru.

Tam, kde je nenávist, zasévejte lásku;
Tam, kde je urážka, odpuštění
Tam, kde jsou pochybnosti, víru;
Tam, kde je zoufalství naději;
Tam, kde je tma, světlo;
Tam, kde je smutek, radost;
Nechtějte být utěšováni, spíš utěšujte;
Nechtějte být pochopeni, spíš chápejte;
Nechtějte být milováni, spíš milujte.

Neboť láska je to, čím jste. Láska je to, čím jste vždycky byli. Láska je všechno, co kdy bylo, je a bude.

Budte láskou, moji milovaní.

Budte láskou a vaše dlouhá cesta k dokonalosti skončí, zatímco váš nový úkol přivést k dokonalosti ostatní právě začíná. Neboť láska je všechno, čím jste vy, všechno, čím jsem Já, a všechno, čím jsme kdy měli být.

Amen.

Přes 7000 stran a 3000 obrázků o Vesmírných lidech najdete na internetu:

www.vesmirni-lide.cz

www.vesmirnilide.cz

www.andele-svetla.cz

www.andelesvetla.cz

www.universe-people.cz

www.universe-people.com

www.cosmic-people.com

www.angels-light.org

www.angels-heaven.org

www.ashtar-sheran.org

www.himmels-engel.de

www.angeles-luz.es

www.angely-sveta.ru

www.anges-lumiere.eu

www.angelo-luce.it

www.anioly-nieba.pl

www.feny-angyalai.hu

(snadno získáte také v knihovnách a internetových kavárnách)

2. grafická úprava 7.11.2003.

IVO A. BENDA